

METODINĖ MEDŽIAGA MOKYTOJAMS

PERGALĖ

**Biblijos pamokos paaugliams
(10-14 metų)**

B-2 (6)

Turinys

1pamoka. Budėkite	3 psl.
2pamoka. Viskam pasiruošęs	8 psl.
3pamoka. Dovana ankstų rytą	13 psl.
4pamoka. Deginti savo slides	19 psl.
5pamoka. Aš tikiu	26 psl.
6pamoka. Kas aš toks?	31psl.
7pamoka. Iškilmingas Jėzaus įžengimas	35 psl.
8pamoka. Apsiginkluojant Dievo ginklais	40 psl.
9pamoka. Nėra nieko neįmanomo	46 psl.
10pamoka. Pabėgęs paveldėtojas	50 psl.
11pamoka. Elijo paveldas	54 psl.
12pamoka. Neišsenkantis aliejus	59 psl.
13pamoka. Brangus žmogus	64 psl.

1 pamoka

BUDĖKITEMes prisiimame atsakomybę
Tarnavimas

Įsimintina eilutė: „Nešiokite vieni kitų naštas, ir taip įvykdysite Kristaus įstatymą“ (Gal 6, 2).

Tyrinėjimo tekstai: Mt 26, 31 – 46

Papildoma literatūra: E. Vait „Su meile iš Dangaus“ 438 psl.

Pamokos užduotys:

Ištyrinėję šią temą vaikai privalo:

1. **Žinoti**, kad tikri draugai ir bažnyčios šeimos nariai visada vieni kitiems padeda reikmėse.
2. **Jausti** norą būti dėmesingesniems savo draugų ir bendruomenės narių poreikiams.
3. **Ieškoti** galimybių, kuriomis mes galime palaikyti savo draugus ir kitus bendruomenės narius.

Pagrindinė mintis:

Mums parodyta Jėzaus meilė įkvepia mus padėti vieni kitiems.

TRUMPA PAMOKĖLĖS APŽVALGA

Tą naktį, prieš nukryžiuojimą Getsemanės sode, Jėzui labai reikėjo paprastos žmogiškos Savo mokinių pagalbos. Jam labai trūko draugų, kurie melstųsi su Juo ir už Jį, tų, su kuriais būtų galima pasikalbėti, kuriuos būtų galima paliesti, tų, kurie Jį padrąsintų. Bet pavargę, nusikamavę mokiniai neatkreipė dėmesio į Jėzaus būseną. Jie užsnūdo ir, žinoma, negalėjo palaikyti Jo. Mokiniai praleido vertingą galimybę apmąstyti tai, kas labai greit turėjo atsitikti su Jėzumi, ir tai, kokias pasekmes šitas įvykis turės jiems patiems.

Ši pamoka skirta tarnystei!

Mes turime šansą palaikyti ir padrąsinti savo draugus ir savo šeimos narius, kai jiems ko nors reikia. Kada mus pačius pastiprina Dievo malonė, mes gauname jėgos pastiprinti ar palaikyti mus supančius žmones jų išgyvenimuose.

PAPILDOMA MEDŽIAGA MOKYTOJAMS

„Kenčianti žmogaus širdis ieško užuojautos. Visa Savo esybe jos troško ir Kristus. Jis prisitarino prie mokinių, norėdamas išgirsti keletą paguodos žodžių. Jis norėjo įsitikinti, kad jie meldžiasi už save ir už Jį. Koks tamsus atrodė nuodėmės pragaištingumas. Didelė buvo pagunda leisti pačiai žmonijai nešti savo kaltę, tuomet Jis liktų nekaltas prieš Dievą. Jei tik Jis sužinotų, kad Jo mokiniai įvertina Jo pastangas, Jis įgautų stiprybės! Tačiau Jis *randa juos miegančius*. Radęs juos besimeldžiančius, Jis būtų paguostas. Jeigu mokiniai būtų ieškoję prieglobsčio pas Dievą, šėtoniškosios jėgos nebūtų jų nugalėjusios. Jis būtų nuramintas.“ (E. Vait „Su meile iš Dangaus“ 438 psl.).

Kaip aš galiu pastiprinti draugą, kuriam šito reikia būtent dabar?

Pasveikinimas

Pasveikinkite vaikus įeinant į klasę. Paklauskite jų, kaip praėjo savaitė, kas juos pradžiugino arba nuliūdino. Paklauskite, ar jie atliko namų užduotį, kuri jiems buvo pasiūlyta pamokėlėse. Paprašykite vaikus pasiruošti aktyviai dalyvauti užduotyse, kurias jūs išrinkote šiai pamokai.

1. AKTYVUS PASIRUOŠIMAS

Išklauskite vaikų apie tai, kas juos džiugino ir jaudino visą praeitą savaitę. Ar gali pasidalyti tuo, kas juos per šį laiką sudomino Biblijoje? Toliau išrinkite tokį užsiėmimą ar užduotį, kuri geriausiai tinka jūsų sąlygoms, ir paprašykite vaikus pasiruošti joje dalyvauti.

A. KĄ RANDATE SAVO DRAUGE?

Paruoškite lentą ir kreidą, popieriaus, rašiklius, Bibliją.

Sakykite

– Individualiai arba grupėse (po 4 žmones) sudarykite sąrašą iš 10 bruožų, kuriuos jūs vertinate ir tikėtės surasti savo drauge. Išdėstykite juos pagal svarbumo laipsnį, nuo svarbiausių iki ne taip svarbių.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Kokius draugystės pobūdžius jūs aptikote? (Užrašykite atsakymus lentoje.) Kokie pobūdžiai dažniausiai minimi? Ko jūs ieškote bičiulyje? Kas iš jūsų patyrėte savo draugų palaikymą, kai jums to labiausiai reikėjo?

Sakykite

– Draugai ir šeimos nariai turi vieni kitiems padėti, kada tai būtina. Dar kartą kartu perskaitykite Gal 6, 2 (Duokite vaikams laiko surasti tekstą ir garsiai perskaityti.).

Paklauskite

– Jeigu žmogus vadina save draugu, ar jis drąsins savo draugus ir juos palaikys? Apie ką dar mums kalba šis tekstas? (Apie tai, kad nešimas artimo naštos yra Kristaus įstatymo vykdymas.) Visada prisiminkite, kad Jėzaus meilė, parodyta mums, įkvepia mus padėti vienas kitam.

B. PALAIKIMO IDEALAS

Suskirstykite vaikus į grupes po 4–5 žmones. Kiekvienai grupei duokite po 5 minutes, kad jie galėtų sudaryti 3 minučių aprašymą to, koku turi ir koku neturi būti draugas. (Jeigu vaikai nesusidoroja su užduotimi, pasiūlykite jiems pateikti savo idėjas pokalbio tema, kaip per apklausą priimant į darbą.)

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Kuo pasireiškia atsakomybė, kuri krenta ant mūsų kaip ant draugų? Juk draugai ir šeimos nariai turi padėti vieni kitiems, kada tai būtina. Dar kartą drauge perskaitykite Gal 6, 2. (Skirkite laiko surasti ir perskaityti tekstą.) Ar turi tikras draugas padrąsinti ir palaikyti savo artimą? Apie ką dar kalba mums šis tekstas? (Apie tai, kad artimo naštos nešimas yra Kristaus įstatymo vykdymas.) Visada prisiminkite, kad Jėzaus meilė, parodyta mums, įkvepia mus vieni kitiems padėti.

C. IŠTIESKIME JIEMS RANKĄ

Pasiruoškite Bibliją, raištį akims.

Prieš žaidimą išneškite iš kambario daiktus, už kurių gali užkliūti ir susižeisti vaikai užrištomis akimis.

Po to, kai viskas bus paruošta, suskirstykite vaikus poromis: vienas bus „padėjęjas“, kitas „ieškotojas“. Tegul pagalbininkai užriša akis ieškotojams. Dabar suskaičiuokite iki penkių, o padėjęjai tegul „apsuka“ ieškotojus vietoje. Kai jūs baigsite skaičiuoti, pasakykite: „Tegul padėjęjai tyliai išsivaikšto kambario kampus ir ten pasilieka, neištardami nė žodžio. Po to tegul ieškotojai eina ieškoti savo partnerių. Judėkite atsargiai, lėtai ir visą laiką ką nors kalbėkite, kad kiti ieškotojai žinotų, kur jūs esate. Kai suras savo partnerį, galima nusiimti raištį.“

Po to, kai keletą minučių vaikai ieškos savo draugų, kreipkitės į pagalbininkus: „Dabar jūs galite pašaukti savo partnerius ir balsu pagalba atkreipti jų dėmesį į save. Kai jūsų partneris prisirtins, paaimkite jį už rankos.“

Tęskite žaidimą iki tol, kol visos poros susitiks. Po to tegul visi vaikai sustoja ratu.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite ieškotojų

– Ką jums primena ieškojimas, kada nėra jokio palaikymo? Ar panašu į tai, lyg jūs ieškotumėte sunkią minutę draugų pagalbos, bet jos nesulauktumėte?

Paklauskite pagalbininkų

– Ką jums primena tie, kurie ieško jūsų, tuo metu, kai jūs negalite jiems padėti? Ką jūs pajautėte, kada galėjote pagaliau kreiptis į juos? Ar visa tai panašu į tai, lyg jūs palaikytumėte savo draugus sunkią minutę?

Sakykite

– Dar kartą visi kartu perskaitykime Gal 6, 2. Ar tikrai draugas turi palaikyti ir padrąsinti savo artimuosius? Apie ką dar kalba mums šitas tekstas? (Apie tai, kad artimo naštos nešimas yra Kristaus įsakymo įvykdymas.) Visada prisiminkite, kad Jėzaus meilė, parodyta mums, įkvepia mus padėti vienas kitam.

LAIKAS PASIDALYTI PATYRIMU

Draugiškas bendravimas

Paskatinkite vaikus laisvai dalytis savo asmeniniais patyrimais.

Giesmių giedojimas

Pamokos metu jūs galite giedoti savo mėgstamiausias giesmes.

Malda

Išdalykite vaikams popieriaus juosteles. Tegul jie ant jų užrašo savo draugų ir artimųjų vardus, kurie dabartiniu metu patiria sunkumus. Surinkite juosteles ir paprašykite maldoje, kad Dievas padėtų mums palaikyti mūsų artimuosius. Paskirkite laiko tyliai maldai, kurios metu mokiniai suplanuos savo pagalbą tiems, kurių vardus jie užrašė ant popieriaus.

Misijos žinios

Pasinaudokite bet kokiais misionierių pasakojimais, kokius tik turite.

Aukų surinkimas

Jums reikės krepšelio aukoms. Jis naudojamas ne daugiau kaip keturias savaites. Jis gali būti padarytas iš paveikslėlių, nuotraukų arba žurnalo iškarpų, vaizduojančių drauge susirinkusius draugus.

Prieš surenkant aukas, priminkite vaikams, jog nepaisant to, kad mūsų aukos yra rimta pagalba kitiems, mes visada turime ieškoti kelių žymiai realesnei pagalbai mūsų draugams ir mums brangiems žmonėms suteikti.

2. ATSIVERSKIME BIBLIJĄ

Prieš Biblijos istorijos skaitymą paprašykite vaikų prisiminti tuos įvykius iš savo gyvenimo, kada jiems buvo sunku likti budriais.

Paklauskite

– Kaip jūs bandėte „pažadinti“ save? (Suteikite galimybę kai kuriems vaikams pasisakyti, o po to paaiškinkite, kad Jėzaus mokiniai taip pat patyrė panašius sunkumus.)

Paklauskite

– Prisiminkite tą laiką, kada jūsų gyvenime buvo tikri draugiški santykiai. Ką darėte jūs arba jūsų draugas, kad parodytų abipusį rūpestį ir meilę? (Būkite pasiruošę papasakoti savo istoriją tuo atveju, jeigu norinčių vaikų neatsiras.)

Atminkite

Jėzaus meilė, parodyta mums, mus įkvepia padėti vienas kitam.

BIBLIJOS PASAKOJIMO TYRINĖJIMAS

Pasiruoškite Bibliją, lentą, kreidą.

Tegul vaikai garsiai, išraiškingai perskaito Mt 26, 29–46. Užrašykite žemiau pateiktus klausimus lentoje. Padalykite klasę į dvi grupes klausimų aptarimui. Po diskusijos kiekviena iš grupių turi paskelbti savo atsakymus visai klasei.

1 grupė

1. Kodėl Jėzus labai kentėjo Getsemanėje? Kodėl Jis prašė mokinių budėti ir melstis?

2. Įsivaizduokite save Jėzaus vietoje ir apibūdinkite tai, ką Jis jautė:

a) kai Jam iškilo klausimas, ar eiti mirti už žmones, kurie parodė tiek mažai supratimo ir dėkingumo už Jo auką dėl jų išgelbėjimo;

b) kai Jis pamatė, kad Jo mokiniai miegojo, užuot meldęsi, kaip Jis jų to prašė.

3. Prisiminkite įvykius iš savo gyvenimo, kai sunkiu metu jums reikėjo draugų pagalbos, bet jie to nepastebėjo.

2 grupė

1. Kaip jūs galvojate, kodėl mokiniams buvo taip sunku išlikti budriais?

2. Įsivaizduokite save mokinių vietoje ir apibūdinkite, ką jūs pajustumėte, jeigu Jėzus kreiptųsi į jus: „Negalėjote nė vienos valandos pabudėti su Manim?“, o po to išvystumėte angelą, kuris nusileido iš dangaus tam, kad palaikytų Jėzų, kai Jis buvo agonijoje? Nes tai, ką dabar daro angelas, turėjote padaryti jūs?

3. Ką Jėzus turėjo galvoje, kai sakė: „Dvasia ryžtinga, bet kūnas silpnas“?

Paruoškite Biblijas, popierių, rašiklius, lentą ir kreidą.

Suskirstykite klasę į grupeles po 3–4 žmones. Tegul kiekviena grupė suranda du biblinius pavyzdžius apie asmenis, kurie suteikė kam nors pagalbą, ir du biblinius pavyzdžius, pasakojančius apie tai, kaip kam nors nepavyko padėti kitiems žmonėms. (Pavyzdžiui, velnių apsėstojo išgydymas Mk 9, 14–29; žmogus, kuris neturėjo nieko, kas padėtų jam pasiekti vandenį Jn 5, 1–7.)

Paklauskite

– Kokius pavyzdžius jūs aptikote? (Užrašykite lentoje visus vaikų atsakymus dviem stulpeliais, kurie vadinasi „Geras palaikymas“ ir „Nėra palaikymo“.

Po to, kai visos grupelės pateiks atsakymus, paprašykite vaikų vėl surasti ir garsiai perskaityti tekstus Rom 15, 1–2; Gal 6, 10; Mok 4, 9–12.

Paklauskite

– Kaip šie tekstai mums padeda suprasti tai, kas įvyko tuose Biblijos pavyzdžiuose, kuriuos jūs išvardijote? (Patarkite mokiniams sugrįžti prie šito klausimo, kada jie prilygins kiekvieną iš šitų tekstų biblijiniam pavyzdžiui, užrašytiems lentoje.)

Atminkite

Jėzaus meilė, parodyta mums, įkvepia padėti vienas kitam.

3. PAMOKOS PRITAIKYMAS**Situacija**

Perskaitykite vaikams šių situacijų aprašymus. Po to jų paklauskite, kaip jie galėtų parodyti užuojautą ir palaikymą žmonėms, aprašytiems kiekvienoje situacijoje.

1. Kristinos tėvai skiriasi. Ji negali susikaupti mokykloje. Ji greitai susierzina ir dažnai yra depresijoje.

2. Edvino senelė, kuri gyveno jo šeimoje paskutiniuosius dešimt metų, neseniai numirė. Edvinas apie tai niekam nepasakoja, bet atrodo labai sugniuždytas. Užut po pamokų ėjęs žaisti futbolą, kaip tai darė anksčiau, iš karto eina į namus.

3. Miglę nuolatos kamuoja galvos skausmai. Gydytojai jai nustatė galvos smegenų auglį. Ligoninėje, kurioje ji gydoma, jai baisu ir vieniša.

4. Kai Giedrius grįžo iš mokyklos, mama jam pranešė, kad jų medžioklinis labradorų aviganis kažkur jau visą dieną dingęs. Giedrius ieškojo jo gatvėje, bet nerado. Žiūrint į berniuką, suprantate, kad jis neteko geriausio draugo.

Atminkite

Jėzaus meilė, parodyta mums, įkvepia padėti vienas kitam.

4. KRIKŠČIONIŠKAS GYVENIMAS**PASIŠVENTIMO LAIKAS**

Suskirstykite vaikus į grupes po 3–4 žmones. Paprašykite, kad kiekviena grupė pastatytų (kažką panašaus į akrobatinę figūrą) vaizdinį pagalbos modelį, kuriame vieni grupės nariai būtų „pamatu“, o kiti – likusios „žmogiško statinio“ konstrukcijos dalimis. Pažymėkite ypatingai kūrybiškus variantus. Būkite atsargūs, kad neleistumėte bandymų, pavojingų vaikų sveikatai.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS**Paklauskite**

– Kokį vaidmenį kiekvienas iš jūsų vaidinate šitame „pastate“? Ar gali būti pastatas, susidedantis vien tik iš „pamatų“? O gal jis stovi sudarytas tik iš „viršutinių aukštų“? Kas davė atramą visoms konstrukcijos dalims? (Pamatai. Nors, galimas daiktas, ir kitos dalys aprūpino palaikymą visam „pastatui“.) Kokią pagalbą mes galime parūpinti aplinkiniams? (Duokite vaikams porą minučių apmąstymui, kad nuspręstų, kokią konkrečią pagalbą jie gali pasiūlyti savo draugams ir bažnyčiai šią savaitę?)

Sakykite

– Tegul kiekvienas iš mūsų prisiima sau įsipareigojimą tvirtai sekti mūsų nutarimu – visą šią savaitę palaikyti aplinkinius.

Atminkite

Jėzaus meilė, parodyta mums, įkvepia padėti vienas kitam.

Malda

Pasimelskite drauge su vaikais.

– Brangusis Jėzau, dėkoju Tau už tai, kad, kai mums Tavęs reikia, Tu visada šalia. Padėk ir mums nepalikti kitų žmonių, kai jie atsiduria sunkiose sąlygose ir ypatingai jiems reikia pagalbos bei meilės. Padėk mums parodyti Tavo meilę per mūsų palaikymą. Amen.

PABAIGA

Priminkite jūsų vaikų sėkmes, nerimus ir atradimus, kuriais jie pasidalijo su jumis prieš pamoką. Paprašykite kai kurių vaikų visiems papasakoti apie savo atradimus, kuriuos jie padarė dėka šios pamokos studijų, iš anksto dėl to susitarus su jais. Atžymėkite gimtadienius, ypatingus įvykius arba jūsų mokinių sėkmes. Parodykite dėmesį svečiams.

2 pamoka

VISKAM PASIRUOŠĘS

Mes prisiimame atsakomybę
Tarnavimas

Įsimintina eilutė: „Viešpaties žodis pasiekė Zachariją: ...būkite maloningi ir gailėstingi vieni kitiems“ (Zch 7, 8).

Tyrinėjimo tekstai: Lk 23, 26 – 56; Mt 27, 45 – 66.

Papildoma literatūra: E. Vait „Su meile iš Dangaus“ 474 psl.

Pamokos užduotys:

Ištyrinėję šią temą vaikai privalo:

- 1. Žinoti**, kad jie yra pašaukti padėti savo draugams, nepaisant savo pačių sunkumų ir išgyvenimų.
- 2. Jausti** poreikį dalyvauti savo draugų poreikiuose, net jei jie nedrįsta paprašyti pagalbos.
- 3. Ieškoti** sąmoningai ir nuolatos galimybių, kaip padėti savo draugams.

Pagrindinė mintis:

Kaip ir Jėzus, mes galime rūpintis aplinkiniais, netgi jei patys turime savo sunkumų.

TRUMPA PAMOKĖLĖS APŽVALGA

Nepaisant savo skausmo ir kryžiaus kančias, Jėzus ir toliau galvojo ir rūpinosi tais, kurie buvo šalia: draugais, motina, nukryžiuotu vagimi ir net kareiviais, kurie Jį nukryžiuavo. Kai kurie iš Jo draugų bandė palengvinti Jo kančias ir nepasitraukė nuo kryžiaus, nes Jėzui labai reikėjo jų užuojautos. Kai kurie iš jų po Jo mirties pasirūpino Jo kūnu, nepaisant pavojų, kurie galėjo iškilti jų gyvenime dėl šio poelgio.

Ši pamoka skirta tarnystei!

Netgi būdami pačiose sunkiausiose situacijose, mes galime parodyti rūpestį savo tikėjimo broliams bei seserims. Susikoncentravę į kitų poreikius, mes gausime palaimingus atsakymus ir į savo poreikius.

PAPILDOMA MEDŽIAGA MOKYTOJAMS

„Išgelbėtojas nesiskundė, tik Jo kakta rasojo dideliais prakaito lašais. Niekas neištiesė rankos nušluostyti šaltą prakaitą nuo Jo veido, niekas neištarė užuojautos ir ištikimybės žodžio, kad palaikytų Jo žmogiškąją širdį. Tuo metu, kai kareiviai dirbo savo baisų darbą, Jėzus meldėsi: „Tėve, atleisk jiems, nes jie nežino, ką darą.“ Jis galvojo ne apie Savo kančią, bet apie bausmę, kurią teks patirti kankintojams. Jis neprakeikė kareivių, kurie taip šiurkščiai su Juo elgėsi, nekerštavo kunigams ir vyresniesiems. Jis tik maldavo: „Atleisk jiems, nes jie nežino, ką darą.“ (E. Vait „Su meile iš Dangaus“ 474 psl.)

Apie ką aš paprastai galvoju, kada esu labai nuliūdęs (-si)? Kaip aš galiu pasitarnauti savo Sabatos mokyklos klasės mokinių poreikiams, net jei aš pats(-ti) turiu problemų?

Pasisveikinimas

Pasveikinkite vaikus įeinant į klasę. Paklauskite jų, kaip praėjo savaitė, ar buvo daug džiaugsmo, ar išgyvenimų. Paklauskite, ar jie atliko namų užduotis, kurios buvo pasiūlytos pamokėlyje. Paprašykite vaikų pasiruošti dalyvauti aktyviuose užsiėmimuose, kuriuos jūs išrinkote šiai pamokai.

1. AKTYVUS PASIRUOŠIMAS

Pasirinkite vieną ar du užsiėmimus, kurie tiktų jūsų bažnyčios sąlygoms.

A. LIGOS ISTORIJA

Būtinios priemonės: lenta ir kreida, popierius, pieštukai.

Paprašykite vaikų, kad jie trumpai vieni kitiems papasakotų, kaip jie jautėsi, ką darė, apie ką galvojo, kai paskutinį kartą sirgo. Čia tiks šie klausimai: Ar liga buvo labai rimta? Kiek ji tęsėsi? Ką jums patiko daryti, kai sirgote? Ką jums nepatiko daryti? Apie ką jūs galvojote? Ką veikėte? Kas jums rūpinosi? Kaip jūs rūpinotės aplinkiniais?

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

- Kiek panašūs jūsų atsakymai? (Mokinių atsakymus užrašykite lentoje, kad visi galėtų palyginti.)
- Kas iš jūsų sirgdamas prisiminėte kito žmogaus poreikius? Ar lengva galvoti apie kitus, kada tu pats ne per geriausiai jautiesi?

Sakykite

– Tegul kas nors perskaito mūsų įsimintą eilutę (Zch 7, 8). Dabar ją visi kartu perskaitykime garsiai. Šiandieną mes skaitysime apie tai, kaip Jėzus rūpinosi aplinkiniais net tada, kai pats jautė stiprų skausmą.

Atminkite

Kaip ir Jėzus, mes galime rūpintis aplinkiniais, netgi jei patys turime savo sunkumų.

B. GERI DARBAI

Suskirstykite vaikus į nedideles grupes. Paprašykite kiekvienos grupelės sugalvoti nors po 4 pagalbos būdus, kaip padėti savo draugams jų reikmėse. Duokite laiko įvairių variantų apgalvojimui. Po to kiekviena grupelė turi išsirinkti bet kokį iš sugalvotų būdų ir trumpai jį suvaidinti likusioms grupelėms. Po kiekvieno vaidinimo suteikite galimybę vaikams aptarti tai, ką pamatė.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Kokius veiksmus iš to, kas buvo parodyta, jūs ypatingai vertinate ir laukiate iš draugo? Ar jūs patys taip elgiatės su savo draugais? Kaip jūs jaučiatės, kai kas nors rūpinasi jumis?

Kokią atsakomybę mes turime, būdami draugais?

Sakykite

– Atsiverskime ir garsiai kartu perskaitykime mūsų įsimintiną eilutę. Šiandien mes skaitysime apie tai, kaip Jėzus rūpinosi aplinkiniais net tada, kada pats kentėjo stiprų skausmą.

Atminkite

Kaip ir Jėzus, mes galime rūpintis aplinkiniais, netgi jei patys turime savo sunkumų.

LAIKAS PASIDALYTI PATIRTIMI

Draugiškas bendravimas

Paskatinkite vaikus laisvai dalytis asmeniniais patyrimais.

Giesmių giedojimas

Pamokos metu jūs galite giedoti savo mėgstamiausias giesmes.

Misijos žinios

Pasinaudokite bet kokiais misionierių pasakojimais, kokius tik turite.

Aukų surinkimas

Panaudokite tą patį krepšelį, kurį naudojote praeitą savaitę. Priminkite vaikams, kad aukos – tai vienas iš būdų parodyti savo santykius aplinkiniams žmonėms. Netgi jei mes asmeniškai nesame pažįstami su žmonėmis, kuriems padės mūsų aukos, mes prisimename, kad jie Jėzuje Kristuje yra mūsų artimieji.

Malda

Paprašykite vaikų bendroje maldoje pateikti Dievui savo artimų žmonių (draugų, šeimos narių ir t.t.) poreikius. Pradėkite maldą taip: „Brangusis Jėzau, mes norime su Tavimi pasidalyti savo nerimu dėl mūsų artimųjų...“ Po šių žodžių tegul kiekvienas mokinys iš eilės paprašo Viešpaties padėti tiems, dėl kurių jie nerimauja. Užbaikite maldą padėka už palaimas, kurias Dievas duoda tiems, kurie dėmesingi aplinkinių poreikiams.

2. ATSIVERSKIME BIBLIJĄ

Prieš pradėdami skaityti biblinę istoriją, paprašykite vaikų papasakoti įvykį iš savo gyvenimo, kada jie kam nors padėjo išspręsti problemą, kuri buvo iškilusi jų pačių gyvenime. Paruoškite savo istoriją tam atvejui, jeigu vaikai nieko neprisimins.

Sakykite

– Šiandien mes norime įsitikinti, kad kaip ir Jėzus, mes galime rūpintis aplinkiniais, netgi jei patys turime savų sunkumų.

BIBLIJOS TYRINĖJIMAS

Paruoškite Bibliją, popierių, rašiklius, muziką (jei norite).

Išdalykite vaikams popierių ir rašiklius.

Sakykite

– Tuo metu, kai aš garsiai skaitysiu Evangeliją pagal Luką (23, 26–56), įsivaizduokite, kad jūs esate nukryžiuoti Jėzaus vietoje ir matote, girdyte viską, kas vyksta prie kryžiaus. Po to paprašykite

vaikų parašyti dienoraštines pastabas arba nupiešti iliustraciją, vaizduojančią tai, ką jie pamatė ir išgirdo. Jie tai gali padaryti pagal savo supratimą arba gali aprašyti įvykį pagal kareivio, apaštalo, Marijos, vieno iš piktadarių arba to, kurio jie panorės, požiūrį. (Tuo metu gali skambėti muzika.)

Taip pat

Jei norite, jūs galite papasakoti ir su vaikais aptarti štai ką:

„Nukryžiuojimas senovėje buvo įprastas bausmės būdas. Tai buvo pats siaubingiausias būdas mirti. Bausmė prasidėdavo tuo, kad nuteistąjį nelaimėly mušdavo pintu odiniu bizūnu, kuris turėjo daug dirželių su daugeliu ant jų galų aštrių kaulinių arba metalo plokštelių... Po to nuteistasis turėdavo ant savo sužalotų pečių nunešti „savo“ kryžių už miesto, į bausmės atlikimo vietą. Tam, kad palengvintų kenčiančio nelaimėlio kančias, jį girdė specialios sudėties skysčiu iš acto, tulžies ir miros ir po to jį prikaldavo prie kryžiaus. Jėzus atsisakė šito skausmą malšinančio gėrimo ir kiekviena kūno ląstele kentė baisias kančias.

Nuteistąjį nusikaltėlį priversdavo atsigulti ant žemės, po to aštriomis vinimis arba ypatingomis pleištais prikaldavo prie sijos – būsimo kryžiaus skersinio: pirma dešinę, po to kairę ranką. Po to virvės pagalba skersinę siją pakeldavo ir pririšdavo prie vertikaliai į žemę įstatyto stulpo. Viena vinimi kojas prikaldavo prie kryžiaus. Šiuo atveju, nors kojos ir nesiekė žemės, nuteistasis galėjo kūno svorį perkelti ant jų ir išsaugoti rankas nuo sausgyslių trūkimo. Todėl dažniausia mirtis atėdavo žymiai vėliau, nei sukeltų ją pats nukryžiuojimas. Retai nutikdavo, kad nuteistasis numirdavo, išgyvenęs mažiau nei 36 valandas. Žinomi atvejai, kada mirtis nutraukdavo nelaimingųjų kančias tik devintą dieną. Kad nepaleistų dar gyvų nusikaltėlių, bausmės vietą įprastai saugojo šimtininkas ir keturi kareiviai. Nepakeliamas skausmas laužė mėšlungiškai įsitempusį kūną, nors per žaizdas riešuose ir pėdose prarasdavo ne daug kraujo, nes ten daugiausiai yra visos nervinės galūnės ir sausgyslės ir mažai stambių kraujagyslių. Po kiek laiko kraujas išsiliedavo į galvą ir vidaus organus, sukeldamas pulsuojančią galvos skausmą ir šalčio krėtimą. Prasidėdavo stabligė, kuri dažniausia ir sukeldavo mirtį.“

Paklauskite

– Ką jūs pajustumėte, jeigu taptumėte anksčiau aprašytos Jėzaus bausmės liudininku? Ar galėtumėte apie ką nors galvoti, jeigu jūs patys atsidurtumėte ant kryžiaus? Ar galite įsivaizduoti, kad tokiomis minutėmis jūs dar rūpintumėtės savo draugais?

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Jei yra laiko, paprašykite norinčiųjų garsiai perskaityti savo dienoraščių įrašus.

Paklauskite

– Kas bendro yra visuose užrašuose? Kodėl? Ar galvojo Jėzus apie Savo būseną? Kaip Jis elgėsi su Jį supančiais žmonėmis? Ar reikėjo Jam priminti tai, kad yra ir kitų problemų, ne tik Jo asmeniškų? Kaip jūs parodote dėmesį aplinkiniams, kada jus jaudina jūsų pačių problemos?

Atminkite

Kaip ir Jėzus, mes galime rūpintis aplinkiniais, netgi jei patys turime savo sunkumų.

BIBLIJOS S TYRINĖJIMAS

Paruoškite Biblijas, popierių, rašiklius.

Paprašykite vaikų, kad savarankiškai surastų Evangelijoje pagal Luką 23, 26–56 šiuos pavyzdžius:

1) Jėzaus dėmesys Jį nukryžiuojusiems kareiviams, piktadariui ant kryžiaus, Jo motinos savijautai. 2) Juozapas iš Arimatėjos palaidoja Jėzų, moterų rūpinimasis, kurios patėpė Jėzaus kūną.

Atminkite

Kaip ir Jėzus, mes galime rūpintis aplinkiniais, netgi jei patys turime savo sunkumų.

3. PAMOKOS PRITAIKYMAS

Situacijos

Garsiai perskaitykite žemiau aprašytą situaciją.

Algio ir Lauros tėvas numirė prieš trejus metus. Jų mamai pavyko sustiprinti ir materialiai išlaikyti šeimą visą šį ilgą laikotarpį. Bet šiandieną ji parėjo į namus ir pasakė, kad neteko darbo. Dabar ji turi ieškoti naujo darbo. Ir kol jo neras, Algis ir Laura negalės nieko sau nusipirkti ir nebevažiuos į ekskursiją su savo klase.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Kaip jūs galvojate, ką Algis ir Loreta atsakė savo mamai? Ką jūs galite jiems patarti po šiandieninės pamokos studijų? Kokį sprendimą jie turi priimti, kad palaikytų savo mamą? Kuo jie gali jai padėti?

Atminkite

Kaip ir Jėzus, mes galime rūpintis aplinkiniais, netgi jei patys turime savo sunkumų.

Paprašykite vaikų susiskirstyti poromis ir jiems perskaitykite šį scenarijų (kiekviena pora jį turės suvaidinti). Vieną iš jūsų nuolat gąsdina ir „persekioja“ grupė mokyklos chuliganų. Kartą besikalbant su savo draugu, jūs sužinote, kad jo nepalieka vienatvės ir atstūmimo jausmas. Matyt, vienas iš jo draugų skleidžia bjaurias paskalas, ir todėl visi ankstesni draugai, išskyrus jus, nuo jo nusigręžė. Ką jūs galite padaryti, kad palaikytumėte draugą, nepaisant savo paties asmeninių nemalonumų?

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite tų, kurie vaidino pirmąjį vaidmenį:

– Kaip jūs susidorojote su situacija? Ką jūs jautėte, kada padėjote draugui?

Paklauskite tų, kurie vaidino antrą vaidmenį:

– Kaip jūs jautėtės, kai nuo jūsų nusigręžė visi draugai? O ką jūs pajautėte, kada pagaliau susilaukėte pagalbos iš draugo?

Paklauskite

– Ar jūs žinote nors vieną žmogų, kurį jūs galėtumėte palaikyti, netgi jei dabar jus pačius jaudina asmeninės problemos? O ką jūs galvojate apie tuos, kurie nejaučia jums ypatingai draugiškų jausmų?

Atminkite

Kaip ir Jėzus, mes galime rūpintis aplinkiniais, netgi jei patys turime savo sunkumų.

4. KRIKŠČIONIŠKAS GYVENIMAS

NUSILENKIME KARTU

Tegul vaikai sustoja į ratą ir susikimba rankomis (galite padaryti keletą ratų, jeigu jūsų grupė didelė). Po komandos „pradėti“ kiekvienas pradeda lėtai lenktis atgal, palaikomas rankomis šalia stovinčio žmogaus. Tai pakartokite keletą kartų, po to paklauskite: kaip šitas ratas simbolizuoja mūsų priklausomumą vienas nuo kito?

Sakykite

– Net tada, kai mums patiems reikalingas palaikymas, mes galime palaikyti aplinkinius.

Paprašykite vaikų vėl susiskirstyti poromis.

Sakykite

– Jėzaus pasekėjai parodo savo tikėjimą tuo, kad palaiko vienas kitą ir kartu eina per visus sunkumus.

Tegul jie per 1–2 min. papasakoja vienas kitam dalykus, kurie juos jaudina, ir problemas, su kuriomis jie gyvenime susiduria. Po to tegul vaikai, likdami porose, vienas už kitą pasimeldžia ir paprašo dieviško vadovavimo, sprendžiant visus klausimus, kuriuos jie vienas kitam papasakojo.

Malda

Kai vaikai baigs melstis, vėl paprašykite jų sustoti ratu. Pabaigoje vienas bendras apsikabinimas simbolizuos abipusį mokinių rūpestį vienas kitu. Visi kartu garsiai pakartokite pagrindinę mintį: Kaip ir Jėzus, mes galime rūpintis aplinkiniais, netgi jei patys turime savo sunkumų.

PABAIGA

Priminkite jūsų vaikų sėkmes, nerimus ir atradimus, kuriais jie pasidalijo su jumis prieš pamoką. Paprašykite kai kurių vaikų visiems papasakoti apie savo atradimus, kuriuos jie padarė dėka šios pamokos studijų, iš anksto dėl to susitarus su jais. Atžymėkite gimtadienius, ypatingus įvykius arba jūsų mokinių sėkmes. Parodykite dėmesį svečiams.

3 pamoka

DOVANA ANKSTŲ RYTA

Mes prisiimame atsakomybę
Tarnavimas

Įsimintina eilutė: „Nėra Jo čia, Jis prisikėlė... Moterys sugrįžo nuo kapo ir viską pranešė Vienuolikai ir visiems kitiems“ (Lk 24, 6.9).

Tyrinėjimo tekstai: Lk 24, 1–12 (taip pat Jn 20, 1–9; Mk 16, 1–8).

Papildoma literatūra: E. Vait „Su meile iš Dangaus“ 504–505 psl.

Pamokos užduotys:

Ištyrinėję šią temą vaikai privalo:

- 1. Žinoti**, kad Jėzus prisikėlė iš mirusių ir šiandieną yra gyvas.
- 2. Jausti**, kad tikrai tikėjimas tuo, kad Jėzus šiandieną gyvas, suteikia mums amžino gyvenimo viltį.
- 3. Ieškoti** galimybių pasidalyti šita šviesia viltimi su savo artimaisiais ir draugais.

Pagrindinė mintis:

Mes galime drąsiai kalbėti kitiems apie mūsų viltį amžinuoju gyvenimu todėl, kad Jėzus prisikėlė ir šiandieną yra gyvas.

TRUMPA PAMOKĖLĖS APŽVALGA

Ankstyvą sekmadienio rytą moterys atėjo prie kapo ir jį rado tuščią. Tačiau jų liūdesį pakeitė džiaugsmas, kai du angelai joms paskelbė, kad Jėzus prisikėlė. Gavusios iš angelų tokią žinią, moterys prisiminė, kad Jėzus apie tai kalbėjo dar prieš nukryžiovimą. Supratusios, kas įvyko, jos nuskubėjo šią linksmą žinią pranešti kitiems mokiniams.

Šita pamoka skirta tarnavimui!

Tikėdami Jėzaus prisikėlimu, mes taip pat tikimės gauti amžinąjį gyvenimą. Todėl mes turime laimingą galimybę ir didžiulę atsakomybę – pasidalyti šia džiaugsminga viltimi su savo artimaisiais.

PAPILDOMA MEDŽIAGA MOKYTOJAMS

„O, jeigu nusvirusios galvos pakiltų! O, jeigu atsivertų akys, kad pamatytų Jį, ir atsivertų ausys, kad išgirstų Jį! „Eikite, pasakykite Jo mokiniams, kad Jis prisikėlė iš mirusiųjų.“ Tegul jie nežiūri į naują Juozapo kapą, kuris buvo užristas dideliu akmeniu ir užantspauduotas Romos antspaudu. Kristaus ten nėra. Nežiūrėkite į tuščią kapą, nebūkite panašūs į tuos, kurie praradę viltį ir paramą verkia. Jėzus gyvas. Kadangi taip iš tikrųjų yra, tai ir mes gyvensime. Tegu iš dėkingų širdžių, iš šventa ugnimi apvalytų lūpų skamba džiaugsmo giesmė – Kristus prisikėlė! Jis gyvena, kad mus užtartų. Ši viltis išsaugos jūsų sielą kaip patikimas, išmėgintas inkaras. Tikėkite, ir jūs pamatysite Dievo šlovę.“ (E. Vait „Su meile iš Dangaus“ psl. 504–505)

Ką man asmeniškai reiškia Jėzaus prisikėlimas? Ką aš darau dėl to, kad dar su kuo nors pasidalyčiau šita amžinojo gyvenimo viltimi?

Pasisveikinimas

Pasveikinkite vaikus įeinant į klasę. Paklauskite jų, kaip praėjo savaitė, ar buvo daug džiaugsmo, ar išgyvenimų. Paklauskite, ar jie atliko namų užduotis, kurios buvo pasiūlytos pamokėlėje. Paprašykite vaikų pasiruošti dalyvauti aktyviuose užsiėmimuose, kuriuos jūs išrinkote šiai pamokai.

1. AKTYVUS PASIRUOŠIMAS

Pasirinkite vieną ar du užsiėmimus, kurie tiktų jūsų bažnyčios sąlygoms.

A. „SUSIDŪRUS SU NETEKTIMI“

Paruoškite popierių, pieštukus, Bibliją.

Paprašykite mokinių prisiminti tokį jų gyvenime laiką, kada jiems arba jų artimiesiems teko išgyventi brangios būtybės netektį (draugo, šeimos nario arba net naminio gyvūnėlio). Paprašykite jų pagalvoti ir apibūdinti, ką jie tada išgyveno, kaip elgėsi, o taip pat kas padėjo jiems įveikti krizę?

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paprašykite 2–3 mokinių pasidalyti savo įspūdžiais.

Paklauskite

– Ką bendro jūs pastebėjote tame, kaip žmonės mąsto, kaip reaguoja į aplinkinius, vienas kitam padeda ir tvarkosi su savo skausmu, kada praranda ką nors iš artimųjų? Kas teikė jiems viltį? Kodėl? O kaip jūs galvojate, kaip žmonės reagavo į Jėzaus mirtį? Dabar garsiai perskaitykite mūsų įsimintiną eilutę (Lk 24, 6.9). Jėzus prisikėlė, ir todėl mes turime viltį!

Atminkite

Mes galime drąsiai kalbėti kitiems apie mūsų viltį amžinuoju gyvenimu todėl, kad Jėzus prisikėlė ir šiandieną yra gyvas.

B. „SUKREČIANČIOS NAUJIENOS“

Paruoškite popierių, pieštukus, Biblijas.

Paprašykite vaikų raštu (ant nedidelių popieriaus lapų) atsakyti į klausimą: kokie, jūsų nuomone, visų amžių istoriniai įvykiai yra patys svarbiausi?

Kai visi parašys, surinkite atsakymus ir visus garsiai perskaitykite visiems. Jeigu Jėzaus mirtis ir prisikėlimas nebuvo paminėti, juos paminėkite patys.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Kodėl Jėzaus prisikėlimas yra pats svarbiausias visų amžių istorinis įvykis? Kaip šitas įvykis pakeitė visą pasaulį?

Sakykite

– Dabar kartu perskaitykite mūsų įsimintiną eilutę (Lk 24, 6.9). Jėzus prisikėlė, ir todėl mes turime viltį!

Atminkite

Mes galime drąsiai kalbėti kitiems apie mūsų viltį amžinuoju gyvenimu todėl, kad Jėzus prisikėlė ir šiandieną yra gyvas.

C. „MIRTIS DĖL GYVENIMO“

Paruoškite ilgą juosta, didelį pluoštą laikraščių, Bibliją.

Sudarykite dvi komandas. Išskirstykite komandas į atskiras kambario puses, atskirtas ištempta per kambarį juosta. Kiekvienai komandai įteikite laikraščių ryšulį. Žaidimo tikslas: nugalėti kitos komandos žaidėjus suglamžytais laikraščių gniūžtėmis. Tas žaidėjas, į kurį pataikė, turi nugriūti kaip negyvas. Niekas neturi teisės peržengti skiriančios linijos, išskyrus vedėją. Jeigu vedėjas paliečia „mirusįjį“, jis gali atsistoti ir tęsti žaidimą – jis jau „nebemirs“, netgi jei vėl į jį pataikys. Kai vaikai stengiasi pataikyti vieni į kitus, vedėjas yra teisėjas, nusprendžiantis, kas iš žaidėjų „užmuštas“ ir turi gulėti. Palaukęs, kol keletas dalyvių iškris iš žaidimo, vedėjas pereina per kambarį, paliesdamas ir „prikeldamas“ po vieną „mirusįjį“ kiekvienos komandos žaidėją. Po kurio laiko galima prikelti dar vieną porą. Po keletos minučių žaidimą galima užbaigti.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Kaip jūs jautėtės, kada buvote „užmuštas“? Ką jūs patyrėte, kada buvote „sugrąžinti gyvenimui“? Kuo skyrėsi jūsų žaidimas iki „prikėlimo“ ir po jo? Kodėl?

Sakykite

– Dabar kartu perskaitykite mūsų įsimintiną eilutę (Lk 24, 6.9). Kokią gerą žinią mes galime drąsiai skelbti, žinodami apie Jėzaus prisikėlimą? (Žinią apie tai, kad tie, kurie tiki Juo, turės amžinąjį gyvenimą, netgi jei mirs pirmąją mirtimi. Jie prisikels kaip ir Jėzus.)

Atminkite

Mes galime drąsiai kalbėti kitiems apie mūsų viltį amžinuoju gyvenimu todėl, kad Jėzus prisikėlė ir šiandieną yra gyvas.

LAIKAS PASIDALYTI PATIRTIMI

Draugiškas bendravimas

Paskatinkite vaikus laisvai dalytis asmeniniais patyrimais.

Giesmių giedojimas

Pamokos metu jūs galite giedoti savo mėgstamiausias giesmes.

Misijos žinios

Pasinaudokite bet kokiais misionierių pasakojimais, kokius tik turite.

Aukų surinkimas

Jums reikės krepšelio aukoms. Galite ir toliau naudoti tą patį krepšelį, kurį padarėte prieš dvi savaites. Priminkite mokiniams, kad dėka jų aukų žinia apie Jėzaus prisikėlimą gali pasidaryti žinoma viso pasaulio žmonėms.

Malda

Paprašykite dieviškojo vadovavimo kitai savaitei, kad kiekvienam jūsų Sabatos mokyklos mokiniui būtų suteikta galimybė kam nors papasakoti apie Jėzaus prisikėlimą.

2. ATSIVERSKIME BIBLIJĄ

Paklauskite

– Ar prisimenate tokių atvejų iš savo gyvenimo, kada jūs paprasčiausiai negalėjote susilaikyti, kad nepapasakotumėte kam nors naują, tik jums žinomą, informaciją? Ar mes taip pat dažniau, kada kitiems pasakojame apie Jėzaus prisikėlimą? Kodėl taip? Kodėl ne? Kokius mes turime turėti prioritetus? Šiandieną mes kalbėsime apie Jėzaus prisikėlimą ir apie mūsų atsakomybę dėl šitos žinios skleidimo tarp tų, kurie apie ją nieko nežino.

Atminkite

Mes galime drąsiai kalbėti kitiems apie mūsų viltį amžinuoju gyvenimu todėl, kad Jėzus prisikėlė ir šiandieną yra gyvas.

Paruoškite Biblijas, pasakojimo kopijas arba popierių ir pieštukus.

Paprašykite vaikų garsiai perskaityti Lk 24, 1–12 po vieną sakinį. Po to padalykite žemiau pateikto pasakojimo kopijas ir paprašykite norinčių jį vaidmenimis perskaityti. Jeigu jūs skaitysite, paprašykite jų mintyse įsivaizduoti save Petro vietoje.

Sakykite

– Apibūdinkite tai, ką jūs jaučiate pamatę ir išgirdę tai? Ką jūs apie tai galvojate? Kas jus šitoje istorijoje stebina?

Paklauskite

– Ar yra norinčių perskaityti tai, ką parašė? Kodėl Petriui buvo taip sunku patikėti tuo, ką papasakojo moteris? Kodėl Petras pats stebėjosi tuo, kas įvyko, net po to, kai pats įsitikino, kad kapas tuščias?

Sakykite

– Mes žinome, kad Jėzus prisikėlė.

Atminkite

Mes galime drąsiai kalbėti kitiems apie mūsų viltį amžinuoju gyvenimu todėl, kad Jėzus prisikėlė ir šiandieną yra gyvas.

JIS GYVAS

Pasakotojas: Pirmąją savaitės dieną, sekmadienį, auštant įvyko didžiulis žemės drebėjimas. Šią ankstyvą metą Jeruzalės gatvėse jūs galėjote pastebėti tris kažkur skubančias moteris. Tai Marija Magdalena, Marija, Jėzaus motina ir Salomė. Jos ėjo už miesto, prie senų kapų. Kai pasibaigė sabata, jos nešėsi paruoštus kvapiuosius tepalus, kad pateptų Viešpaties kūną.

Marija Magdalena: Sesės, o kas nuris mums nuo įėjimo į kapą akmenį?

Pasakotojas: Atsakymo nebuvo, ir jos tylėdamos nuėjo į vietą, iš kurios atsivėrė vaizdas į kapą. Čia jos sustingo: akmuo buvo nuridentas. Niūriai žiojėjanti tamsi laidojimo olos žiotis vedė gilyn. Apmirusiomis širdimis moteris prisiartino prie kapavietės angos. Ji tuščia! Kūnas dingęs! Ir štai šituo metu netikėtai atsirado du žmonės, lyg tai nutviekti šviesa. O, siaubas ir drebuly!

Pirmas angelas: Kam ieškote gyvojo tarp mirusiųjų?

Antras angelas: Prieikite, pažiūrėkite, kur Jis buvo paguldytas. Pažvelkite, čia nieko nėra! Jis prisikėlė, kaip jums ir sakė!

Pasakotojas: Bet Marija Magdalena nėjo ir nė nepažiūrėjo. Ji sviedė savo kvepalus, sugriebė suknelės padurkus ir, nieko daugiau nenorėdama girdėti, puolė atgal į miestą.

Marija Magdalena: (Įsiverždama į aukštutinįjį kambarį) Petrai, jie pavogė Viešpaties kūną ir mes nežinome, kur jie jį padėjo!

Pasakotojas: Petras išbėga iš namo ir nuskuba prie kapo. Jonas nubėgo paskui jį, stengdamasis nuo jo neatsilikti. Marija bėga paskui juos, Petras ir Jonas įbėga į kapavietę, negalėdami susitvarkyti su jauduliu.

Petras: Dingio! Tai beprotybė! Laidojimo drobulės tvarkingai sulankstytos ir padėtos kampe. Visa tai labai keista!

Pasakotojas: Petras ir Jonas palieka kapą ir sugrįžta į miestą. Marija pasilieka. Jos skruostais teka ašaros. Ji neryžtingai prieina prie kapo, tai vėl puola eiti.

Jėzus: (Pasirodo prie kapo) Moterie, ko verki? Ko ieškai?

Marija Magdalena: Viešpatie, jeigu jūs išnešėte kur nors Jo kūną, tai man pasakykite, ir aš Jį iš ten pasiimsiu.

Jėzus: Marija!

Marija: (Ištiesdama į Jį rankas ir sušukdama) Mano Mokytojau! Mokytojau!

Jėzus: (Atsitraukdamas) Marija, neliesk Manęs. Aš dar nebuvo pas Savo Tėvą. Bet sugrįžk atgal pas Mano mokinius ir pasakyk jiems, kad Aš einu pas Savo Tėvą ir jūsų Tėvą, pas Savo Dievą ir jūsų Dievą.

Marija: (Marija, įlėkdama į aukštutinįjį kambarį) Jis prisikėlė! Prisikėlė! Aš Jį savo akimis mačiau!

BIBLIJOS TYRINĖJIMAS

Paruoškite Biblijas, popierių, pieštukus, lentą ir kreidą.

Sakykite

– Apie svarbiausią Kristaus prisikėlimo reikšmę mes sužinome iš 1 Kor 15, 14. Suraskime šį tekstą ir kartu jį perskaitykime (Tegul kas nors garsiai perskaito). Iš Naujojo Testamento mums žinomi dešimt prisikėlusio Viešpaties pasirodymo atvejų. (Užrašykite lentoje žemiau išvardytus tekstus ir paskirstykite juos mokiniams: tegul kiekvienas nustato „savo“ tekste, kam ir kada po prisikėlimo pasirodė Jėzus):

1. Jn 20, 11–18; Mk 16, 9–11 (Prie kapo Marijai Magdalenai).
2. Mt 28, 1–10 (Kai kurioms moterims, „kitai Marijai“, Salomei, Jonui ir kitiems, kada jie grįžo nuo tuščio kapo).
3. Lk 24, 24; 1 Kor 15, 5 (Asmeniškai Petru prisikėlimo dieną).
4. Lk 24, 13–35 (Dviem mokiniams pakeliui į Emausą prisikėlimo dieną).
5. Jn 20, 19–24 (Dešimčiai mokinių, išskyrus Tomą, ir kitiems Jeruzalėje prisikėlimo dienos vakare).
6. Mk 16, 14–18; Lk 24, 33–40; Jn 20, 26–28 (Vėl mokiniams kartu su Tomu Jeruzalėje).
7. Jn 21, 1–23 (Mokiniams, žvejojantiems Galilėjos ežere).
8. 1 Kor 15, 7 (Jokūbui, mums nežinomom aplinkybėm).
9. 1 Kor 15, 6; Mt 28, 16–20 (Dvylikai mokinių, o po to iš karto daugiau nei penkiems šimtams brolių iš anksto nurodytoje vietoje Galilėjoje).
10. Mk 16, 19; Lk 24, 50–52; Apd 1, 4–10 (Apaštalams prieš pat paėmimą į dangų. Jie jį palydėjo iki Alyvų kalno, kur tapo Jo paėmimo pas Tėvą liudytojais).

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Kokius Viešpaties pasirodymo mokiniams atvejus jūs jau žinote? Užrašykime juos lentoje: kam ir kokiomis aplinkybėmis pasirodė Jėzus?

Sakykite

– Pastebėkite, kad daugeliu atvejų Jėzus visiems mokiniams davė galimybę įsitikinti Jo prisikėlimo tikrumu. Jis su jais kalbėjosi veidu į veidą, leido jiems Jį paliesti, kartu su jais valgė duoną ir žuvį. Mes taip pat tikime, kad Jėzus prisikėlė iš mirusių, ir todėl turime viltį.

Atminkite

Mes galime drąsiai kalbėti kitiems apie mūsų viltį amžinuoju gyvenimu todėl, kad Jėzus prisikėlė ir šiandieną yra gyvas.

3. PAMOKOS PRITAIKYMAS

Situacijos

Perskaitykite vaikams šios situacijos aprašymą.

Agnė turi labai gerą draugę, kuri neseniai ėmė mąstyti apie gyvenimo prasmę. Ji jaučia, kad neturi jokios tikros vilties, dėl ko vertėtų gyventi ir ko reikėtų laukti po mirties. Pati Agnė neseniai pašventė savo gyvenimą Kristui ir įgijo viltį, kad Jėzus ateis antrą kartą ir paims ją su Savimi į jos tikruosius namus, kur nepalyginamai geresnis gyvenimas.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Ką gali padaryti arba pasakyti Agnė, kad suteiktų savo draugei viltį? Kaip ji gali tai pasiekti? Ką jūs patartumėte Agnei?

Atminkite

Mes galime drąsiai kalbėti kitiems apie mūsų viltį amžinuoju gyvenimu todėl, kad Jėzus prisikėlė ir šiandieną yra gyvas.

4. KRIKŠČIONIŠKAS GYVENIMAS

„PAMAŠTYMAI APIE PRISIKĖLIMĄ“

Paruoškite spalvotą popierių, spalvotus tušinukus, žirkles, klijų, paprastus muzikos instrumentus.

Sakykite

– Pagalvokite apie Kristaus prisikėlimą. Perskaitykite apie jį Mt 28, 1–10 ir Lk 24, 1–12. Kaip jūs jį įsivaizduojate? O dabar pamėginkite sukurtą vaizduotėje paveikslą perkelti į piešinį, eilėrašį arba į nesudėtingą muziką. Suteikite sau malonumą, paskirdami tam keletą minučių.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Suteikite vaikams galimybę pasidalyti kūrybiniais darbais.

Paklauskite

– Kokį jūs įsivaizdavote Kristaus prisikėlimo vaizdą? Ar vienodai kiekvienas iš jūsų įsivaizduoja šitą įvykį? Kokiu vienu žodžiu jūs įvardytumėte savo jausmą arba požiūrį į prisikėlusį Kristų? Ar jūsų įsivaizdavimas apie prisikėlusį Kristų yra toks, kad jums norisi apie Jį pasakoti kitiems žmonėms? Ar jūs norėtumėte apie Jį papasakoti kam nors šią savaitę?

Atminkite

Mes galime drąsiai kalbėti kitiems apie mūsų viltį amžinuoju gyvenimu todėl, kad Jėzus prisikėlė ir šiandieną yra gyvas.

Malda

Pasimelskite su vaikais.

–Brangusis Tėve, mes dėkojame Tau už tai, kad Tu padovanojai mums Savo Sūnų, Jėzų. Dėkojame Tau už amžinąjį gyvenimą, kurį mums siūlai. Kiekvieną dieną mums primink apie Tavo didįjį pasitikėjimą – apie pavedimą pasakoti kitiems apie Jėzų. Padėk mums apie Tave kalbėti drąsiai ir su džiaugsmu. Amen.

PABAIGA

Priminkite jūsų vaikų sėkmes, nerimus ir atradimus, kuriais jie pasidalijo su jumis prieš pamoką. Paprašykite kai kurių vaikų visiems papasakoti apie savo atradimus, kuriuos jie padarė dėka šios pamokos studijų, iš anksto dėl to susitarus su jais. Atžymėkite gimtadienius, ypatingus įvykius arba jūsų mokinių sėkmes. Parodykite dėmesį svečiams.

4 pamoka

DEGINU SAVO SLIDES

Mes prisiimame atsakomybę
Tarnavimas

Įsimintina eilutė: „Tad eikite ir padarykite Mano mokiniams visų tautų žmones, krikštydami juos vardu Tėvo ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios, mokydami laikytis visko, ką tik esu jums įsakęs. Ir štai Aš esu su jumis per visas dienas iki pasaulio pabaigos“ (Mt 28, 19–20).

Tyrinėjimo tekstai: Mt 28, 16–20.

Papildoma literatūra: E. Vait „Su meile iš Dangaus“ 521 – 526 psl.

Pamokos užduotys:

Ištyrinėję šią temą vaikai privalo:

1. **Žinoti**, kad Jėzus jiems liepė dalytis Evangelijos žinia su kitais.
2. **Jausti**, kad liudyti kitiems apie Jėzų – tai didžiulė pirmenybė.
3. **Prisiimti** atsakomybę dėl džiaugsmingos žinios apie Jėzų skleidimą aplinkiniams.

Pagrindinė mintis:

Mes esame pasiruošę visiems aplinkiniams pasakoti džiaugsmingą žinią apie Jėzų.

TRUMPA PAMOKĖLĖS APŽVALGA

Prieš Savo sugrįžimą į dangų Jėzus Savo pasekėjams davė paskutinį nurodymą. Jie buvo pašaukti papasakoti visam pasauliui apie Jėzų todėl, kad visi troško išgirsti džiaugsmingą žinią apie išgelbėjimą. Kristaus mokiniai turi visą pasaulį išmokyti sekti Juo!

Šita pamoka skirta tarnavimui!

Mums taip pat, kaip ir pirmiesiems mokiniams, pavesta skelbti džiaugsmingą žinią aplinkiniams apie Jėzų. Jėzus žada visada būti drauge su tais, kas vykdo Jo didįjį pavedimą.

PAPILDOMA MEDŽIAGA MOKYTOJAMS

„Didysis pavedimas, užrašytas Mt 28, 19–20 – tai pagrindinė krikščionių Bažnyčios užduotis ir didžiulė pirmenybė. Mokiniai buvo pasiūsti „net iki žemės pakraščių“, kad išmokytų visas tautas, kaip žydus, taip ir pagonis. Šito pavedimo žodžiai turi būti visų užsienio misijų šūkis... Krikščionybė tapo pirmąja religija, kuri realiai įveikė nacionalines kliūtis ir žengė prie visų tautų, tuo tarpu kai pagoniškos to meto religijos, daugeliu atvejų, neskatinė misionieriškos dvasios ir veiklos. Iš esmės jos turėjo siaurą nacionalinį požiūrį ir nesistengė prie savęs pritraukti žmonių iš kitų etninių grupių.“ (SDA Biblijos komentarai 5 t. p. 559)

„Eikite į visą pasaulį ir skelbkite Evangeliją visai kūrinijai“ (Mk 16, 15) – tai Kristaus įsakymas Savo pasekėjams. Šis įsakymas duotas visiems – dideliems ir mažiems, išsilavinusiems ir tamsuoliams, seniems ir jauniems.“ (E. Vait „Ugdymas“ p. 308)

Ką aš asmeniškai darau, kad įvykdyčiau didįjį pavedimą? Kaip aš galiu tapti pavyzdžiu savo mokiniams ir paskatinti juos dalyvauti bendroje evangelizacijos veikloje?

Pasisveikinimas

Pasveikinkite vaikus įeinant į klasę. Paklauskite jų, kaip praėjo savaitė, ar buvo daug džiaugsmo, ar išgyvenimų. Paklauskite, ar jie atliko namų užduotis, kurios buvo pasiūlytos pamokėlėje. Paprašykite vaikų pasiruošti dalyvauti aktyviuose užsiėmimuose, kuriuos jūs išrinkote šiai pamokai.

1. AKTYVUS PASIRUOŠIMAS

Pasirinkite vieną ar du užsiėmimus, kurie tiktų jūsų bažnyčios sąlygoms.

A. „MISIJOS PLANAI“

Paruoškite popierių, pieštukus, geografijos enciklopediją, turistinius kelionių vadovus, pasaulio žemėlapi.

Paprašykite vaikų įsivaizduoti, kad jie – misionieriauja tolimoje šalyje. Jiems būtinas kiekvienos dienos veiklos kalendorinis planas. Tegul jie jį sudaro, atkreipdami dėmesį į išsirinktos šalies ypatumus.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Suteikite vaikams galimybę supažindinti klasę su savo idėjomis.

Paklauskite

– Ar jūs kada nors svajojote nuvykti į šalį kaip misionierius? Ar pažįstate žmogų, kuris yra arba buvo misionieriumi? Kaip jūs galvojate, ar dirbant tokį darbą reikia būti ypatingu žmogumi, ar kiekvienas gali su tuo susidoroti? Ar būtina važiuoti į kitą šalį, kad taptum misionieriumi?

Sakykite

– Perskaitykite mūsų įsimintinę eilutę (Mt 28, 19–20). Šiandieną mes norime Dievui pasakyti: mes pasiruošę visiems aplinkiniams pasakoti džiaugsmingą žinią apie Jėzų.

B. „BIBLINIAI MISIONIERIAI“

Paruoškite Biblijas, abėcėlinę rodyklę, popierių, pieštukus, lentą ir kreidą.

Tegul kiekvienas sudaro sąrašą, kuriame būtų trys bibliniai herojai, kurių veikla (savo arba kitoje šalyje) primintų dabartinį misionierių darbą.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Kai vaikai savo atradimus pristatinės klasei, jų tyrinėjimų rezultatus užrašykite lentoje. Tokiu būdu gautas sąrašas turi turėti vardus ir biblinių herojų veiklos būdus. (pvz.: Paulius – geroji žinia; Tabita – gailėstingumo darbai; Abraomas – svetingumas)

Paklauskite

– Ar jūs kada nors mąstėte apie tai, ką reiškia būti misionieriumi? Ar jūs patys kada nors norėjote tapti misionieriais? Ar dėl to būtina važiuoti į kitą šalį? Mūsų bibliniai herojai parodo gerą Evangelijos skelbimo aplinkiniams pavyzdį.

Sakykite

– Dabar kartu perskaitykime įsimintiną eilutę (Mt 28, 19–20). Šiandieną mes norime pasakyti Dievui: mes pasiruošę visiems aplinkiniams pasakoti džiaugsmingą žinią apie Jėzų.

C. „IEŠKOK BATO“

Paruoškite Biblijas ir vaikiškus batus.

Tegul vaikai nusiauna savo batus ir juos sudeda į netvarkingą vieną kampo krūvą kambaryje. Po to iš mokinių sudarykite keletą komandų (po tris ir daugiau žmonių) ir nusiųskite juos į priešingą kambario pusę. Tegul vaikai iš kiekvienos komandos išsirenka po vieną „seklį“. Išaiškinkite vaikams žaidimo taisykles: kiekvienas komandos narys pagal eilę „sekliui“ nupasakoja, kaip atrodo jo batai. Seklio užduotis: surasti krūvoje užsąkytą avalynę ir ją sugrąžinti savininkui. Jeigu seklys atneša svetimą avalynę, „užsakovas“ dar išsamiau nupasakoja, kaip atrodo jo avalynė, ir paieškos tęsiamos. Jeigu šį kartą seklys suranda reikiamus batus, šeimininkas juos apsiauna ir tampa „sekliu“. Žaidimas baigiasi, kai kiekvienas narys iš kurios nors komandos yra apaunamas.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Kas šitame žaidime jums pasirodė ypatingai sunku? Kai jūs bandėte nupasakoti, kokia yra jūsų avalynė tam, kuris nežinojo, kaip ji atrodė, į ką buvo panašu? Ką bendro randate abiejose situacijose: kai jūs mėginote papasakoti draugui, kaip atrodo jūsų batai ir kai jūs pasakojate draugams apie Evangeliją?

Sakykite

– Šiandieną mes tyrinėjame didįjį Kristaus pavedimą. Dabar vėl perskaitykime įsimintiną eilutę (Mt 28, 19–20). Būtina dėti nemažai pastangų tam, kad paprastai ir efektingai paskelbus Evangeliją, lygiai taip pat, kaip nelengva paaiškinti, kaip atrodo jūsų avalynė tam, kuris niekada jos nematė. Bet, nepaisant nieko, mes pasiruošę visiems aplinkiniams pasakoti džiaugsmingą žinią apie Jėzų.

LAIKAS PASIDALYTI PATIRTIMI

Draugiškas bendravimas

Paskatinkite vaikus laisvai dalytis asmeniniais patyrimais.

Giesmių giedojimas

Pamokos metu jūs galite giedoti savo mėgstamiausias giesmes.

Misijos žinios

Pasinaudokite bet kokiais misionierių pasakojimais, kokius tik turite.

Aukų surinkimas

Panaudokite tą patį krepšelį, kurį jūs pasigaminote prieš tris savaites. Prieš surenkant aukas, sužinokite iš vaikų, ar kuris nors iš jų nenorėtų paaukoti savo santaupų dėl ypatingų projektų finansavimo. Priminkite, kad pasakojime, kuris jiems siūlomas šią savaitę, aprašyta panaši situacija.

Malda

Paruoškite gaublį arba žemėlapij ir jų paprašykite išrinkti bet kurią šalį. Po to tegul jie pasimeldžia ir Dievo paprašo ypatingų palaimų misionieriškam Evangelijos darbui jų išrinktose šalyse.

2. ATSIVERSKIME BIBLIJĄ

Paprašykite norinčių suvaidinti vaidmenimis žemiau aprašytą scenelę.

Deividas laukia atsakymo, ar jis priimtas į privačią mokyklą su sustiprintu kompiuterinių technologijų apmokymu, kuriomis jis labai domisi. Jis labai jaudinasi laukdamas laiško dėl priėmimo ir kasdien tikrina pašto dėžutę. Apie tai žino visi: mokytojai, draugai ir, žinoma, jo šeima. Pagaliau laiškas gautas. Oho, koks storas! Turbūt geros žinios. Kažin, ar neigiamas atsakymas būtų tokios didelės apimties: jam užtektų ir vieno puslapio. Deividas atplėšė... Jis priimtas!!!

Paklauskite

– Kaip jūs galvojate, ką pajautė Deividas, kai gavo laišką dėl priėmimo? Kaip jis į tai sureagavo? Ar jis slėpė šią žinią? Ar jis norėjo, kad visi apie tai žinotų? Šiandieną mes kalbėsime apie didįjį pavedimą, kurį mums davė pats Jėzus, kad mes su aplinkiniais pasidalytume džiaugsminga žinia apie Jėzų.

Pakvieskite į klasę žmogų, kuris turi patirties (tegul ir nedidelės) misionieriškame tarnavime. Paprašykite jo trumpai papasakoti mokiniams apie patraukliausias šio darbo puses.

Atminkite

Mes esame pasiruošę visiems aplinkiniams pasakoti džiaugsmingą žinią apie Jėzų.

Paruoškite Biblijas, pasakojimo kopijas arba didelius gabalus popierinių tapetų, dažų, spalvotų flomasterių.

Pakvieskite tris savanorius dalimis perskaityti pasakojimą „Sudano piemuo“. Ši istorija padės vaikams geriau suprasti: ką reiškia būti misionieriumi.

SUDANO PIEMUO

Juozapas turi trumpus juodus plaukus ir gražią blizgančią odą. Jis priklauso dinkos genčiai, kuri gyvena šiaurinėje Sudano teritorijoje. Ši gentis keliasi iš vienos vietos į kitą, ieškodama gerų ganyklų galvijams, kurie ir sudaro vertingiausią jų nuosavybės dalį.

Septynmetis Juozapas

Kai Juozapui buvo septyneri metai, jis gyveno mažame kaimelyje netoli nuo Baltojo Nilo upės (suraskite žemėlapyje). Šitos vietos idealiai pritaikytos galvijų veisimui dėl plačių, sultingų pievų – ganyklų, aukštų krūmų ir vėsių šešėlinių tropinių miškų.

Nuo to laiko, kai Juozapas save prisimena, jis nubusdavo anksčiau, nei patekėdavo saulė. Kiekvieną rytmetį jis skubėdavo užsimauti kelnes ir apsilvilti marškinius bei kuo greičiau ištrūkti iš namų. Juozapui labai patiko rytiniai kvapai ir garsai. Oras kvėpėjo dūmais ir maistu, kurį gamino nedidelėje lūšnelėje. Aplinkui giedojo gaidžiai ir tyliai mykė nubudusios karvės.

Juozapo namas vadinas „tukul“ – tai pirkelė, kurios sienos suręstos iš medinių karčių, padengtų moliu, su nendrinio stogu. Stipriai sutrypta žemė po kojomis atstojo grindis. Juozapas ir jo šeima miegodavo ant pintų kilimėlių, kuriuos pasiklodavo tiesiog ant žemės.

Juozapo tėvas buvo savininkas didelės karvių bandos – daugiau nei tūkstančio galvų. Po pusryčių, trupučio duonos ir šilto gėrimo, Juozapas bėgdavo ieškoti savo draugų, kad kartu eitų ganyti karvių.

Artimieji ir pusbroliai Juozapui padėdavo perginti bandą į naujas, šviežias ganyklas. Po dviejų metų, kada Juozapui sukako devyneri metai, jis pradėjo lankyti mokyklą, kad išmoktų skaityti ir rašyti. Tačiau jis lankė ne visus užsiėmimus, nes dalį laiko praleisdavo prižiūrėdamas karves.

Keturiolikos metų

Kai Juozapui suėjo keturiolika metų, jo gimtąsias vietas pasiekė Sudano karas. Kaimo mokyklą uždarė, o Juozapas dabar ištisas dienas ganė karves. Ir kadangi jis buvo vyriausias iš savo brolių, ant jo krito atsakomybė rūpintis visa tėvo banda, o taip pat kitais berniukais – piemenėliais. Kada Juozapas išgindavo bandą ganytis, jis ieškodavo geresnių ganyklų, kur būtų daug skanios žolės karvėms. Po to jis ir kiti berniukai apsupdavo bandą taip, kad nei vienas galvijus nepasimestų ir nepatirtų pavojaus. Kad bandos neužpultų laukiniai žvėrys – liūtai, hienos ir leopardai, vaikai visą laiką buvo budrūs. Kad būtinybės atveju apgintų save ir galvijus, Juozapas su savimi nešiojosi vėzdą ir ietį, vadinamą „kokapu“. Ietimi paprastai Juozapas upėje ir ežere gaudė žuvis. Bet ta pati ietis, reikalui esant, pavirsdavo grėsmingu ginklu, kuriuo Juozapas atremdavo laukinių žvėrių antpuolius.

Juozapas nesinešdavo iš namų maisto pavalgyti laukuose. Vaikai paprastai maitinosi tuo, ką patys galėjo surasti ar sugauti. Kartais su savo ietimis jie gaudydavo upelyje žuvis ir jas kepdavo ant laužo. Kartais jie įsilipdavo į kokosų palmę ir tuomet pietums turėdavo kokoso riešutų. O Juozapas galėdavo surasti valgomų šakniavaisių. Ypatingai jis mėgo augalų šaknis, kurios vadinosi „kai“, „skonių jos truputį primena morkas. Kitą skanią šaknį jaunuoliai vadino „alos“. Kol jie būdavo laukuose, tai buvo jų vienintelis maistas.

Juozapas sulaukdavo valandos, kai saulė, perkirtusi žydrą skliautą, priartėdavo prie horizonto linijos. Tada jis sušaukdavo kitus vaikus ir jie ginė karves atgal į kaimą bei palikdavo specialiuose aptvaruose visai nakčiai. Laukdami vakarienės, vaikai paprastai žaisdavo „aderį“. Šitas žaidimas truputį primena mūsų futbolą arba ledo ritulį. Vaikai pasiskirstydavo į dvi komandas, ir kiekviena bandė įmušti kamuolį į priešininko vartus. Jie neturėjo tikro futbolo kamuolio, jie žaisdavo su mediniu rutuliu. Toks rutulys buvo labai tvirtas ir galėjo skaudžiai užgauti, jeigu pataikydavo į kurį nors žaidėją.

Žaidimas baigdavosi, kada berniukus pakviesdavo vakarienės, jie gaudavo pieno ir kukurūzų košės.

Juozapas suauga

Daugelis žmonių, gelbėdamiesi nuo karo, buvo priversti palikti savo kaimus ir persikelti į kitas vietas. Daugelis iš jų pabėgo į Chartumą – didelį miestą šiaurinėje šalies dalyje. Tuo metu Juozapas taip pat turėjo palikti savo gimtąjį mažą kaimelį, nusiaubtą karo, ir ieškoti saugaus prieglobsčio toli nuo namų. Jis bėgo į Etiopiją (suraskite žemėlapyje). Būtent Etiopijoje Juozapas sužinojo apie Jėzų. Jis suprato, kad Jėzus jį myli taip, kad dėl jo išgelbėjimo ėjo į mirtį. Jis sužinojo, kad Jėzus greitai ateis antrą kartą, kad pasiimtų į dangų visus, kas Jį myli. Paimti ten, kur niekada nebus karo ir kur niekada nebus pabėgėlių!

Kai bažnyčioje pakvietė savanorius, kad jie pasakotų apie Jėzaus meilę tuose kaimuose, kuriuose žmonės apie Jį niekada negirdėjo, Juozapas pasisiūlė vienas iš pirmųjų. Šiandieną jis skleidžia žinią apie Jėzų šalyje, kuri vadinasi Nju Kaš.

Jis gano Dievo aveles, apsaugodamas jas nuo plėšraus velnio, lygiai taip pat, kaip kažkada rūpinosi savo tėvo banda.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Sakykite

– Ši tikra istorija mums parodo, kad žmonės vis dar priima kvietimą tapti Evangelijos skelbėjais. Kaip ir Juozapas, mes esame pasiruošę visiems aplinkiniams pasakoti džiaugsmingą žinią apie Jėzų.

Sakykite

– Šiuose tekstuose kalbama apie tai, kad Jėzus mokiniams duoda didįjį pavedimą. Ką, jūsų nuomone, reiškia žodžiai „didysis pavedimas“? („Pavedimas“ – tai kažkieno prašymas atlikti tam tikrą darbą.) Kaip jūs pailiustruotumėte šituos žodžius?

Sakykite

– Aš siūlau jums visiems drauge nupiešti plakata, kuriame galite pavaizduoti mūsų įsimintinos eilutės žodžius ir jų įvykdymo būdus. Jūs galite viską aptarti ir sudaryti „generalinį planą“ šitos užduoties įvykdymui (kaip atrodytų plakatas ir kas už ką bus atsakingas). Kai vaikai atliks darbą arba pasibaigs tam skirtas laikas, pereikite prie aptarimo.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Kokia bendra jūsų plakato idėja? Kokius panaudojote simbolius ir vaizdinius, kad pavaizduotumėte didįjį pavedimą? Ką jie reiškia? Ar šiandieną vykdomas didysis pavedimas? Kas jį vykdo? Kas turi jį vykdyti? Ar didžiojo pavedimo vykdymas yra ta veikla, kurioje jums patiems norisi dalyvauti? Šiandien mes norime atsakyti Jėzui, kad esame pasiruošę visiems aplinkiniams pasakoti džiaugsmingą žinią apie Jėzų.

BIBLIJOS TYRINĖJIMAS

Paruoškite Biblijas, geografijos žemėlapius (jei norite).

Tegul vaikai suranda ir perskaito Mk 16, 15.

Sakykite

– Iš pirmo žvilgsnio gali pasirodyti gana varginanti mintis apie tai, kad mes privalome skelbti Evangeliją „visoms tautoms“, t.y. visiems, kurie mus supa. Ką mes galime padaryti, kad didysis pavedimas būtų realiai įvykdytas? Suraskime ir perskaitykime žodžius iš Apd 1, 8. Visi kartu perskaitykime garsiai.

Paklauskite

– Į ką mes turime kreiptis, kad gautume jėgos atlikti pavedimą? (Mes gauname jėgos iš Šventosios Dvasios). Ką būtent mums pavesta atlikti? (Aplinkiniams liudyti apie tai, ką Jėzus padarė asmeniškai dėl mūsų ir nori padaryti dėl jų.) Kas turima galvoje, kada šitame tekste kalbama apie liudijimą „visoms tautoms“? Ir ką reiškia Jeruzalė, Judėja, Samarija ir žemės pakraščiai? (Jeruzalė – tai miestas, Judėja – tai apskritys ir rajonai, Samarija – reiškia visą šalį, „žemės pakraščiai“ – turima omenyje liudijimą visam pasauliui, kol kiekvienas žmogus išgirs apie Jėzų. Tekstas mums kalba, kad turime pradėti liudyti ten, kur dabar esame, ir liudyti visur, kur mus pasiuš Dievas.) Kur bebūtume, mes esame pasiruošę pasakoti visiems aplinkiniams džiaugsmingą žinią apie Jėzų.

3. PAMOKOS PRITAIKYMAS

Situacija

Perskaitykite vaikams šią situaciją.

Tomą ir Rugilę supažindino jų bendras draugas. Jie vienas kitam patiko ir dabar stengėsi kuo dažniau pasimatyti, kad pabendrautų. Kai Tomas sužinojo, kad Rugilė – krikščionė, jis tiesiai jos paklausė: „Aš dažnai girdėdavau, kaip žmonės kalba apie kažkokią „džiaugsmingą Evangelijos žinią“. Ar negalėtum man paaiškinti, kas tai yra? Jei tai iš tikrųjų tokia džiugi žinia, tai aš noriu ją sužinoti. Ir kodėl tuomet tiek daug žmonių jos nežino ir šalinasi?“ Rugilė sutriko ir nežinojo, ką atsakyti. „Tikriausia tai, kad Jėzus numirė ir prisikėlė“, – atsakė ji nelabai tvirtai. „Na ir kas čia tokio džiaugsmingo? Ir kas man iš to?“ – vėl

paklausė Tomas. „Aš ... m-m-m... Aš tiksliai nežinau.“ – pasakė sumišusi Rugilė ir nukreipė kalbą kitur. Taip vėl eilinį kartą Tomas įsitikino tuo, kad jo krikščionybė niekuo netraukia.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Ar teisus Tomas? Kaip Rugilė galėjo jam išaiškinti džiaugsmingą žinią apie Jėzų? Kodėl, jūsų nuomone, ji šito nepadarė? Ką jūs patys atsakytumėte, jeigu patektumėte į tokią situaciją? Kaip mes galime pasiruošti tam, kad bet kurią akimirką galėtume atsakyti į panašius klausimus, užduotus mūsų netikinčių draugų?

Sakykite

– Mes esame pasiruošę pasakoti visiems aplinkiniams džiaugsmingą žinią apie Jėzų, jeigu patys tvirtai žinome, kokia ji yra ir ką ji padarė mūsų gyvenime.

4. KRIKŠČIONIŠKAS GYVENIMAS

„EVANGELIJA RIEŠUTO KIAUTE“

Paruoškite popierių ir pieštukus.

Paklauskite

– Ar jums teko kada nors stebėti, kaip geras pardavėjas reklamuoja savo prekę. Paaiškinkite: jeigu jūs pardavėjas, tai jūs turite visą supratimą ir visą informaciją apie prekę. Jūs per 30–60 sekundžių turite pirkėjui pateikti ne daugiau nei penkias pačias svarbiausias charakteristikas to, ką jūs parduodate.

Suskirstykite vaikus į grupes po 5–6 žmones. Paprašykite jų paruošti nedidelę džiaugsmingos žinios apie Jėzų „pardavimo prezentaciją“, panaudojant tuos pačius principus, kaip ir prekyboje. Priminkite jiems, kad jie niekada neišleistų iš akiračio pagrindinės Evangelijos žinios „prekės charakteristikos“, dėka kurios žmonės nori ją įsigyti. Kai visi bus pasiruošę, pakvieskite savanorius, kurie pristatys klasei savo prezentacijas.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Kokia buvo pagrindinė „prekybinė charakteristika“ visose pristatytose prezentacijose? Kokias jūs išgirdote papildomas atramines idėjas? Kas jus sudomino šitose prezentacijose? Kaip jūs galite panaudoti panašų skelbimo būdą, kai pasakojate apie Evangeliją savo draugams, klasės draugams, mokytojams, jūsų šeimos nariams? Ką jūs galite padaryti šią savaitę, kad pasidalytumėte šita džiaugsminga žinia su aplinkiniais? Dabar kartu pakartokime mūsų pagrindinę mintį: mes esame pasiruošę visiems aplinkiniams pasakoti džiaugsmingą žinią apie Jėzų.

Malda

Pasimelskite kartu su vaikais.

– Tėve mūsų! Mes esame pasiruošę visiems aplinkiniams pasakoti džiaugsmingą Evangelijos žinią. Padėk mums nebijoti dalytis savo džiaugsmu su tais, kam reikia Tavęs. Dėkojame Tau už tai, kad Tu mums patikėjai tokią atsakingą užduotį! Amen.

PABAIGA

Priminkite jūsų vaikų sėkmes, nerimus ir atradimus, kuriais jie pasidalijo su jumis prieš pamoką. Paprašykite kai kurių vaikų visiems papasakoti apie savo atradimus, kuriuos jie padarė dėka šios pamokos studijų, iš anksto dėl to susitarus su jais. Atžymėkite gimtadienius, ypatingus įvykius arba jūsų mokinių sėkmes. Parodykite dėmesį svečiams.

AŠTIKIU

Mes tarnaujame Dievui visu savo gyvenimu Dievo garbinimas

Įsimintina eilutė: „Jėzus sužinojo, kad jie buvo išvarę jį lauk, ir sutikęs paklausė jį: „Ar tiki žmogaus Sūnų?““ Žmogus sušuko: „Tikiu, Viešpatie.“ – ir parpuolęs pagarbino Jį.” (Jn 9, 35.38)

Tyrinėjimo tekstai: Jn 9.

Papildoma literatūra: E. Vait „Su meile iš Dangaus“ 470 – 475 psl.

Pamokos užduotys:

Ištyrinėję šią temą vaikai privalo:

- 1. Žinoti**, kad Jėzus yra Dievas.
- 2. Jausti** palaimą, suvokiant Jėzaus dieviškumą.
- 3. Pasakoti** kitiems apie tai, kas toks Jėzus.

Pagrindinė mintis:

Mes garbiname Jėzų, kai Juo tikime.

TRUMPA PAMOKĖLĖS APŽVALGA

Pamatę aklą, Jėzaus mokiniai pasidomėjo, kieno nuodėmės tapo jo įgimto aklumo priežastimi. Jėzus atsakė, kad niekieno, bet tai atsitiko, kad būtų išaukštintas Dievas. Po to Jis išgydė šitą žmogų, patepęs purvu jo akis. Buvo sabata. Išgirdus apie šį išgydymą, fariziejus apėmė įsiūtis. Jie surengė apklausą išgydytajam, o po to ir jo tėvams. Galų gale fariziejai išvijo tą žmogų iš šventyklos. Išgirdęs apie tai, Jėzus surado išvartą. Ir kai jį surado, paklausė, ar jis tiki Dievo Sūnų. Išgydytasis vis dėlto panorė sužinoti, kas Jis toks. Tada Jėzus jam pasakė, kad Jis ir yra Dievo Sūnus. Išgydytasis iš karto įtikėjo į Jėzų ir Jį pagarbino.

Šita pamoka skirta garbinimui!

Jėzus šiandien klausia mūsų, ar mes tikime Dievo Sūnų. Mes turime Jį priimti kaip mūsų Viešpatį. Tik tada mes galime Jį garbinti, žinodami tai, kas Jis iš tikrųjų yra.

PAPILDOMA MEDŽIAGA MOKYTOJAMS

Visi žydai tikėjo, kad nuodėmė gauna bausmę jau šitame gyvenime. Ir todėl kiekviena negalia buvo laikoma bausme dėl kažkokios ar paties kenčiančiojo, ar jo tėvų nuodėmės. Kančios tikrai yra Dievo Įstatymo sulaužymo rezultatas, bet ir šią tiesą jie iškreipė. Šėtonas, sukūręs nuodėmę ir visas jos pasekmes, įtikino žmogų, kad liga ir mirtis ateina iš Dievo kaip bausmė už nuodėmę. Tas, kurį užgriuvo didžiulė nelaimė arba skausmas, atsidurdavo dar po papildoma visapusiškos paniekos našta, nes jį laikė didžiuliu nusidėjėliu.

Žydai atstūmė Jėzų. Į Tą, kuris „prisiėmė mūsų negalias, Sau užsikrovė mūsų skausmus“, žiūrėjo kaip į „Dievo nubautą ir nuvargintą“ (Iz 53, 4). Ir todėl žydai nugrėžė savo veidus nuo Jo.

Dievas perspėjo juos dėl šito. Jobo istorija parodė, kad kentėjimai ateina iš šėtono, o Dievas

pakeičia juos į gėrį. Tačiau žydai nesuprato šitos pamokos. Tą pačią klaidą, dėl kurios Dievas barė Jobo draugus, pakartojo žydai, atstūmę Kristų.

Kokius jausmus aš jaučiau Dievui, kada labai kentėjau? Kaip man išmokyti savo mokinius to, kad nereikia kaltinti Dievo, jeigu mūsų gyvenime ne viskas sėkmingai susiklosto?

Pasisveikinimas

Pasveikinkite vaikus įeinant į klasę. Paklauskite jų, kaip praėjo savaitė, ar buvo daug džiaugsmo, ar išgyvenimų. Paklauskite, ar jie atliko namų užduotis, kurios buvo pasiūlytos pamokėlėje. Paprašykite vaikų pasiruošti dalyvauti aktyviuose užsiėmimuose, kuriuos jūs išrinkote šiai pamokai.

1. AKTYVUS PASIRUOŠIMAS

Pasirinkite vieną ar du užsiėmimus, kurie tiktų jūsų bažnyčios sąlygoms.

A. „PASTOVUMAS TIKĖJIME“

Paruoškite popierių, pieštukus, lentą, kreidą, Biblijas.

Sakykite

– Išvardykite visus daiktus, be kurių, kaip jūs galvojate, negalima apsieiti kasdieniniame gyvenime (plaukų džiovintuvas, tušinukas, dviratis, šaldytuvas ir kt.). Kai vaikai sudarys savo sąrašus, pasakykite: „Palyginkite sąrašus ir lentoje užrašykite visus tuos daiktus, kurie mums būtini kiekvieną dieną“. Gausis gana ilgas sąrašas.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Ar jūs kada nors susimąstėte apie tai, kad bet kuris daiktas iš šito sąrašo nelabai patikimas ir gali jus nuvilti būtent tuo metu, kada jūs į jį sudedate daugiausia vilčių? Ar jums kada nors buvo taip atsitikę? Ar jūs kada nors mąstėte apie savo tikėjimą Jėzumi? Ar visiškai jūs Juo pasitikite? Ar jūs tikite tuo, kad Jis tikrai yra Tas, kuo Jis Save vadina?

Sakykite

– Mes garbiname Jėzų, kai Juo tikime.

B. „TVIRTAS PAGRINDAS“

Paruoškite popierių, pieštukus, Biblijas.

Paprašykite mokinių, kad užrištomis akimis nupieštų dangoraižį. Kada baigs piešti, tegul pažiūri, kaip jiems pavyko.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Pažiūrėkime: į ką panašūs šitie pastatai? Ar jūs norėtumėte gyventi tokiame name? Aš tai nelabai! O ką jūs pasakytumėte, jeigu aš pareikščiau, kad po šiais pastatais yra tvirtas pamatas ir jie labai stabilūs? Ar jūs tuomet norėtumėte gyventi šituose namuose, jeigu jie būtų Kalifornijoje (kur dažnai įvyksta žemės drebėjimai)?

Sakykite

– Jėzus prašo mūsų, kad mes statytume savo gyvenimą ant Jo. Todėl būtina padėti tvirtą pamatą – tikėjimą tuo, kad Kristus – Dievo Sūnus. Suraskite ir perskaitykite mūsų įsimintą eilutę (Jn 9, 35.38).

Atminkite

Mes garbiname Jėzų, kai Juo tikime.

C. „BEVEIK AKLAI“

Paruoškite Biblijas, mažą kamuoliuką, raiščius akims.

Iš anksto paslėpkite kamuoliuką kambaryje. Po to užriškite vaikams akis ir paprašykite jų surasti kamuoliuką.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Kas surado kamuolį? Ar jį buvo lengva surasti, ar sunku? Ką jūs jautėte, kai ieškojote kamuolio? Ar tai padėjo jums pajauti, ką reikia būti aklu? Suraskime ir perskaitykime mūsų įsimintiną eilutę (Jn 9, 35.38). Žmogus, kurį išgydė Jėzus, buvo aklas. Panašiai kaip anas žmogus, mes garbiname Jėzų, kai Juo tikime.

D. „NEMATANTIS ŽVILGSNIS“

Paruoškite popierių, pieštukus, raiščius akims, Biblijas.

Susodinkite vaikus už stalo ir užriškite jiems akis. Išdalykite jiems pieštukus ir popieriaus lapus. Vaikai turi užrašyti visus juos pasiekusius garsus, o taip pat pažinti iš balso kalbančius. Šitos užduoties metu reikia sukelti kokius nors triukšmus arba kalbėti.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Kokius garsus jūs pasižymėjote? Ar lengva, ar sunku buvo nustatyti kalbantį iš balso. Ar jūs pastebėjote, kad jūsų klausia paastrėjo, kada jūs netekote galimybės matyti? Ką jautėte, kai stengėtės įsiklausyti į aplinkinius garsus? Ar tai padėjo jums įsivaizduoti, ką jaučia aklas žmogus? Atkreipkite dėmesį į mūsų įsimintiną eilutę (Jn 9, 35.38). Žmogus, tvirtinantis, kad jis tiki Jėzumi – Dievo Sūnumi, buvo aklas, kurį Jėzus išgydė. Panašiai kaip jis, ir mes garbiname Jėzų, kai Juo tikime.

LAIKAS PASIDALYTI PATIRTIMI

Draugiškas bendravimas

Paskatinkite vaikus laisvai dalytis asmeniniais patyrimais.

Giesmių giedojimas

Pamokos metu jūs galite giedoti savo mėgstamiausias giesmes.

Misijos žinios

Pasinaudokite bet kokiais misionierių pasakojimais, kokius tik turite.

Aukų surinkimas

Jums aukų surinkimui reikės spalvotu popieriumi apklijuotos dėžutės (su išpjova viršuje).

Sakykite

– Kai mes atnešame auką, tai tuo parodome, kuo mums yra Dievas. Tokiu būdu aukos yra viena iš pamaldų dalių. Kad simboliškai parodytume, jog aukos – tai garbinimo būdas, mes jas surenkame į tokią šventinę, išpuoštą dėžutę.

Malda

– Brangusis Jėzau! Mes tikime, kad Tu – Dievo Sūnus! Mes dėkojame Tau už tai, kad Tu

atėjai į mūsų pasaulį ir gyvenai tarp mūsų! Mes žinome, kad Tu – didis ir galingas! Mes norime Tave garbinti ir Tave šlovinti! Amen.

2. ATSIVERSKIME BIBLIJĄ

Paruoškite žvakę, degtukus.

Uždekite žvakę ir ją laikykite prieš save.

Sakykite

– Aš galiu vienu pirštu užspausti liepsną ir užgesinti žvakę. Ar jūs manimi tikite? Kad patikėtumėte manimi, ar būtinai jums reikia pamatyti, kaip aš tai padarysiu, ar jūs galite patikėti mano žodžiais? Užgesinkite žvakę, užspausdami liepsnelę prie pagrindo. Perskaitykite (arba pakartokite) mūsų įsimintiną eilutę (Jn 9, 35.38).

Sakykite

– Gausybė Jėzaus stebuklų buvo įtikinamu įrodymu to, kas Jis iš tikrųjų buvo. Jis davė žmonėms pakankamai daug liudijimų, kad jie Juo tikėtų. Tačiau vieni patikėjo, o kiti – ne. Mes taip pat stovime prieš tokį pasirinkimą.

Atminkite

Mes garbiname Jėzų, kai Juo tikime.

PAŽINTIS SU BIBLIJOS PASAKOJIMU

Paruoškite Biblijas, molį, vandenį, servetėles. Išdalykite kiekvienam po rutuliuką molio.

Sakykite

– Mūsų bibliiniame pasakojime skaitome, kad Jėzus pasinaudojo purvo ar molio gumuliuku, kad išgydytų akląjį. Jis tai padarė savaitės dieną. Aš noriu, kad tuo metu, kol aš skaitysiu biblinę istoriją, jūs iš šito molio pagamintumėte kažką tokio, kad aš iš to galėčiau suprasti, kuo jūs labiausiai mėgstate užsiimti savaitėje. (Perskaitykite mokiniams Jn 9 skyrių).

Peržiūrėkite vaikų darbus. Pamėginkite atspėti jų mėgstamiausią savaitės užsiėmimą.

Paklauskite

– Kodėl Jėzus ir toliau gydė žmones savaitės dieną, nepaisant to, kad Jis yra šviesa pasauliui. Koks buvo įprastas, bet klaidingas žydų supratimas apie kančias? (Perskaitykite mokiniams informaciją apie šį klausimą iš papildomos medžiagos mokytojams.) Ką jūs galvojate apie tai, kaip akklasis atsakinėjo į fariziejų klausimus? Kodėl tai juose pažadino įniršį? Kodėl Jėzus ieškojo išgydyto žmogaus po to, kai sužinojo, kad jį išvarė iš sinagogos? Kaip jūs galvojate, kodėl mums taip svarbu pripažinti Jėzų Dievo Sūnumi? Ar jūs patikėtumėte Juo, jei Jis nebūtų atlikęs nė vieno stebuklo? Kodėl taip? Kodėl ne? Į ką iš šio pasakojimo norėtumėte būti panašus? O į ką mes kartais būname panašus? Ar galite save su kuo nors iš šio pasakojimo palyginti? Koks įvykis iš jūsų gyvenimo pašlovino Dievą?

BIBLIJOS TYRINĖJIMAS

Paruoškite Bibliją, lentą, kreidą.

Iš anksto lentoje užrašykite šiuos tekstus (be vardų skliausteliuose). Paskirstykite šiuos tekstus mokiniams. Jei turite didelę klasę, mokinius suskirstykite į grupes.

Sakykite

– Pažvelkite į šiuos tekstus ir nustatykite, kas ir kaip juose vadina Jėzų. Lk

1, 30 – 35 (angelas)

Lk 2, 25 – 32 (Simeonas)

Mt 3, 17; 17, 5 (Dievas Tėvas)
Mk 1, 1 (Morkus)
Jn 1, 49 (Natanaelis)
Jn 11, 24 – 27 (Morta)
Mt 14, 29 – 33 (Mokiniai)
Mk 8, 29 (Petras)
Mk 15, 39 (Romėnų šimtininkas).

Paklauskite

– Ką jie visi galvojo apie Jėzų? (Jie tikėjo, kad Jis – Dievo Sūnus). Kaip ir jie, mes garbiname Jėzų, kai Juo tikime. (Smalsu pastebėti, kad Jėzus noriau Save vadindavo Žmogaus Sūnumi, nei Dievo Sūnumi. Kaip manote, kodėl Jis taip Save vadino?)

3. PAMOKOS PRITAIKYMAS

Situacijos

Perskaitykite ir kartu su mokiniais aptarkite šias situacijas.

1. Jūs susidraugavote su Aleksandru. Aleksandras tiki Dievu, bet netiki, kad Jėzus – Dievas. Jis mano, kad Jėzus buvo paprasčiausiai geras žmogus, galbūt pranašas. Kartą Aleksandras jūsų paklausė, kodėl jūs tikite tuo, kad Jėzus buvo Dievo Sūnus. Jis nori žinoti, kodėl jums taip svarbu tikėti Jėzumi kaip Dievu, jeigu paprasčiausiai galima gyventi pagal aukštus moralės principus ir, pamėgdžijant Jėzų, padėti žmonėms. Ką jūs atsakysite Aleksandru?

2. Tania mama numirė prieš metus, bet Tania vis dar labai ilgisi. Iki mamos mirties Tania tėvas niekada nelankė bažnyčios, bet dabar jis pradėjo ten lankytis kartu su Tania ir net pradėjo lankyti Biblijos kursus. Kartą Tania jums pasakė, kad ji vis dar pyksta ant Dievo už tai, kad Jis leido mamai numirti. Ką jūs galite pasakyti Taniai, kas padėtų jai pamatyti, kaip Dievas pašlovinamas net šituo atveju?

Paklauskite

– Kaip jūs garbinate Jėzų, kada Jis jūsų gyvenime padaro didelius arba mažus stebuklus.

Atminkite: Mes garbiname Jėzų, kai Juo tikime.

4. KRIKŠČIONIŠKAS GYVENIMAS

„GYDYDAMAS PASAULĮ“

Paruoškite pasaulio žemėlapi, lipnią juostelę, tušinius.

Papasakokite vaikams apie tuos pasaulio regionus, kur viešpatauja skurdas, prievarta, karas bei bedievystė, ir parodykite tas vietas žemėlapyje. Kiekvienam mokiniui duokite truputį lipnios juostelės ir paprašykite vaikų ant jų užrašyti maldą už tuos regionus. Ji gali būti tokia: „Dieve! Nutrauk karą...“ Po to tegul vaikai savo juosteles su maldomis priklijuoja ant žemėlapio.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Sakykite

– šiandien mes sužinojome apie tai, kaip Jėzus išgydė aklą ir kaip šis jį įtikėjo. Mūsų pasaulis jaučia fizinio išgyjimo poreikį, bet žymiai labiau jam reikia dvasinio išgyjimo. Žmonės turi žinoti, kad Jėzus – Dievo Sūnus, kad Jis juos myli ir už juos numirė. Didžioji žmonių dalis vis dar nekrikščionys. Ar jūs įvykdysite jums patikėtą darbą skleisti žinią apie Jėzų? Dabar aš paprašysiu kiekvieno iš jūsų paimti dar po truputį juostelės ir priklijuoti ją ant savo piršto, kaip ženklą to, kad jūs šią savaitę turite kam nors papasakoti apie Jėzų.

Atminkite

Mes garbiname Jėzų, kai Jūs tikime.

Malda

– Brangusis Jėzau! Ačiū Tau už tai, kad Tu taip pamilai mus, kad atėjai į šį pasaulį ir gyvenai tarp mūsų. Mes tikime, kad Tu – Dievas, mes Tave garbiname. Padovanok mums galimybę papasakoti kitiems žmonėms apie Tave ir apie tai, kaip svarbu žinoti, kas Tu esi. Amen.

PABAIGA

Priminkite jūsų vaikų sėkmes, nerimus ir atradimus, kuriais jie pasidalijo su jumis prieš pamoką. Paprašykite kai kurių vaikų visiems papasakoti apie savo atradimus, kuriuos jie padarė dėka šios pamokos studijų, iš anksto dėl to susitarus su jais. Atžymėkite gimtadienius, ypatingus įvykius arba jūsų mokinių sėkmes. Parodykite dėmesį svečiams.

6 pamoka

KASAŠTOKS?

Mes tarnaujame Dievui visu savo gyvenimu
Dievo garbinimas

Įsimintina eilutė: „Kad Jėzaus vardui priklauptų kiekvienas kelis danguje, žemėje ir po žeme ir kiekvienos lūpos Dievo Tėvo šlovei išpažintų: „Jėzus Kristus yra Viešpats!“ (Fil 2, 10–11)

Tyrinėjimo tekstai: Mt 16, 13–20.

Papildoma literatūra: E. Vait „Su meile iš Dangaus“ 410 – 418 psl.

Pamokos užduotys:

Ištyrinėję šią temą vaikai privalo:

1. **Žinoti**, kad pripažindami Jėzų savo gyvenimo Viešpačiu, mes jį garbiname.
2. **Trokšti**, kad Jėzus būtų jų gyvenimo Viešpačiu.
3. **Pakviesti** Jėzų jų gyvenime tapti pačiu svarbiausiu.

Pagrindinė mintis:

Mes garbiname Jėzų, kai Jį pripažįstame savo gyvenimo Viešpačiu.

TRUMPA PAMOKĖLĖS APŽVALGA

Kai Jėzus paklausė mokinių, kuo jie Jį laiko, tai jie Jam išsakė neteisingas kitų žmonių nuomones. Kai Jis paklausė, o kokia jų pačių nuomonė šiuo klausimu, Petras pripažino jį Dievo Sūnumi. Jėzus tada pasakė Petru, kad Jo Bažnyčia bus pastatyta ant šitos didžios tiesos.

Šita pamoka skirta garbinimui!

Tikrasis Dievo garbinimas prasideda tada, kada žmogus supranta ir tiki, jog Jėzus yra Dievo Sūnus. Pripažindami Jį savo gyvenimo Viešpačiu, mes sąmoningai Jį darome visame kame svarbiausiu.

PAPILDOMA MEDŽIAGA MOKYTOJAMS

Klausimas. Kuo žmonės laiko Mane, Žmogaus Sūnų? (Mt 16, 13)

Atsakymas. Mokiniai išsakė keturias nuomones apie tai, kas toks yra Jėzus. Tuose atsakymuose buvo neteisinga tai, nors jie ir pripažino Jį didžiu žmogumi, jie Jame nepamatė Dievo.

„Vieni kalbėjo, kad Jis – Jonas Krikštytojas. Erodas Antipa buvo ne vienintelis žmogus, kuris jautė, kad Jonas Krikštytojas buvo tokia iškili asmenybė, kad tikrai galėjo prisikelti iš mirusių.“

„Kiti kalbėjo, kad jis – Elijas. Sakydami tai, jie mąstė taip: Jėzus toks pat didingas, kaip ir Elijas, todėl, kad Elijuje visada matė pranašiškos linijos aukščiausią tašką ir laikė jį pačiu iškiliausiu iš visų pranašų. Dar kalbėjo, kad Jėzus yra Mesijo pirmtakas. Dievas per pranašą Malachiją pažadėjo: „Pirma negu ateis ši didinga ir baisi diena, atsiųsiu jums pranašą Eliją“ (Mal 3, 23). Ir iki šiol žydai laukia, kad prieš ateinant Mesijui, pasirodys Elijas, ir iki šiolei jie palieka laisvą vietą prie stalo, kai švenčia Paschą, kadangi, kai tik ateis Elijas, greitai pasirodys ir Mesijas. Todėl žmonės Jėzuje matė tiesioginio Dievo įsikišimo Mesijo šauklį ir pirmtaką.“

„Kiti gi sakė, kad Jėzus – Jeremijas. Pranašas Jeremijas užėmė ypatingą vietą Izraelio tautos lūkesčiuose. Jie tikėjo, kad prieš tai, kai žydai buvo ištremti į vergiją, Jeremijas paslėpė padangtę, Sandoros Skrynią ir aukurą nuošalioje Nebo kalno oloje, ir kad prieš ateinant Mesijui, Jeremijas sugrįš, visa tai paims ir parodys. Ir tuomet pasirodys Viešpaties šlovė. Jeremijas taip pat buvo laikomas Mesijo atėjimo pirmtaku ir Judėjos pagalbininku sunkiu šaliai laiku“ (U. Barkli Evangelijos pagal Matą aiškinimas. VSB 1986, 2 T. psl. 139 – 140).

O ką aš galvoju apie tai, kas toksai yra Jėzus? Kokią vietą Jis užima mano gyvenime?

Pasisveikinimas

Pasveikinkite vaikus įeinant į klasę. Paklauskite jų, kaip praėjo savaitė, ar buvo daug džiaugsmo, ar išgyvenimų. Paklauskite, ar jie atliko namų užduotis, kurios buvo pasiūlytos pamokėlėje. Paprašykite vaikų pasiruošti dalyvauti aktyviuose užsiėmimuose, kuriuos jūs išrinkote šiai pamokai.

1. AKTYVUS PASIRUOŠIMAS

Pasirinkite vieną ar du užsiėmimus, kurie tiktų jūsų bažnyčios sąlygoms.

A. „APKLAUSA RODO“

Paruoškite popierių, flomasterius, lentą ir kreidą, Biblijas.

Pamokos pradžiai paruoškite anketą ir ją išdalykite visiems vaikams. Paklauskite vaikų, kuo jie laiko Jėzų. Kodėl? Po to lentoje nubraižykite lentelę ir susumuokite sutvarkytus visus atsakymus, pradėdant nuo bendrų, dažniausiai sutinkamų nuomonių.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paprašykite keleto vaikų išsakyti savo nuomonę. Skirkite tam ypatingą laiką. Kaip jūs manote, koks (procentinis) santykis jūsų gautų žinių su bendru žemėje krikščionių skaičiumi? Su bendru pasaulio gyventojų skaičiumi? Koku būdu tai, kaip žmogus priima Jėzų, veikia jo santykius su Juo?

Jėzus – Dievo Sūnus. Mes garbiname Jėzų, kai Jį pripažįstame savo gyvenimo Viešpačiu.

A. „KAS YRA KAS“

Paruoškite Biblijas.

Iš anksto susitarkite su trimis mokiniais, kad jie susėstų vieni priešais kitus ir du iš jų pasivadintų trečiojo vardu. Likusių vaikų paprašykite visiems trims užduoti tokius klausimus, kurių dėka būtų galima

nustatyti, kas iš jų tikrai yra tas, kuo save įvardija. Pavyzdžiui: „Kokios spalvos tavo plaukai? Kokią mokyklą lankai? Kiek tau metų?“ Du melagingai save įvardiję turi įrodyti, kad jie yra tie, kuo save pristato.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Sakykite

– Balsuokime ir pažiūrėkime, kas iš šitų trijų tikrai yra tas, kuo save pristato. Kodėl jūs išrinkote būtent šitą žmogų, kaip tikrąjį savo vardo savininką. Ar turėjo įtakos jūsų pasirinkimui tas faktas, kad jūs anksčiau kažką žinojote apie tą žmogų ir kartu su juo praleidote kažkiek laiko? Mokiniai pripažino, jog Jėzus – Dievo Sūnus todėl, kad Jį asmeniškai pažinojo. Perskaitykite mūsų įsimintiną eilutę (Fil 2, 10–11).

Atminkite

Mes garbiname Jėzų, kai Jį pripažįstame savo gyvenimo Viešpačiu.

LAIKAS PASIDALYTI PATIRTIMI

Draugiškas bendravimas

Paskatinkite vaikus laisvai dalytis asmeniniais patyrimais.

Giesmių giedojimas

Pamokos metu jūs galite giedoti savo mėgstamiausias giesmes.

Misijos žinios

Pasinaudokite bet kokiais misionierių pasakojimais, kokius tik turite.

Aukų surinkimas

Jums bus reikalingas krepšelis aukoms surinkti.

Sakykite

– Mūsų dešimtinės ir aukos – tai vienas iš būdų parodyti mūsų priklausomybę nuo Dievo ir pripažinti, kad kiekvienas palaiminimas ateina iš Jo. Todėl aukos – tai vienas iš būdų pagarbinti Dievą.

Malda

Sakykite

– Brangusis Jėzau, mes pripažįstame, kad Tu – mūsų Viešpats ir dėkojame Tau už tai, kas Tu mums esi. Mes norime geriau Tave pažinti. Mes Tavęs prašome visada būti pačiu svarbiausiu mūsų gyvenime. Amen.

2. ATSIVERSKIME BIBLIJĄ

Paruoškite Biblijas.

Sakykite

– Jėzaus laikais, kad parodytų kitam žmogui palankumą ir pagarbą, žmonės prieš jį atsiklaupdavo. Jeigu jus asmeniškai pristatytų mūsų šalies prezidentui, ką jūs darytumėte? Kokių išorinių veiksnių pagalba šiandien jūsų kultūros žmonės parodo pagarbą kitiems žmonėms? Kaip jūs parodytumėte Jėzui pagarbą, jeigu Jis šiandien būtų čia? Mūsų biblinis pasakojimas kalba apie tai, kad Jėzus yra mūsų gyvenimo Viešpats, kaip tvirtina ir įsimintina eilutė (Fil 2, 10–11).

Atminkite

Mes garbiname Jėzų, kai Jį pripažįstame savo gyvenimo Viešpačiu.

BIBLIJOS TYRINĖJIMAS

Paskirstykite tiems vaikams, kurie nori šių vaidmenų: pasakotojas, Jėzus, Petras ir dar vienas mokinys. Tegul jie perskaito Mt 16, 13 – 20.

Paklauskite (visų)

– Kaip jūs galvojate, ką kiti mokiniai galvoja apie tai, kas toks Jėzus? Ar Petras išsakė jų bendrą nuomonę, ar jis kalbėjo tik už save? Ką jautė mokiniai, kada Jėzus pagyrė Petrą už teisingą Jo dieviškumo supratimą? Kaip jūs patys sureaguotumėte į šį pagyrimą, jeigu būtumėte mokinių vietoje? Paprašykite vaikų surasti ir perskaityti Mk 11, 27 – 33.

Paklauskite

– Kaip jūs galvojate, kokia iš tikrųjų buvo kunigų, Rašto aiškintojų ir seniūnų nuomonė apie Jėzaus autoritetą? Kaip jų atsakymai parodė, ką jie galvojo apie savo Dievą? Po to paprašykite vaikų surasti ir perskaityti Jn 4, 39 – 42.

Paklauskite

– Kokį tikėjimą Jėzumi turėjo samariečiai, kuriuos niekino žydai? Kuo skyrėsi samariečių tikėjimas nuo žydų tikėjimo?

Tegul vaikai suranda Mk 15, 39.

Paklauskite

– Kokį tikėjimą turėjo šimtininkas? Kodėl jis patikėjo Jėzumi kaip Dievo Sūnumi?

Sakykite

– Mes garbiname Jėzų, kai pripažįstame Jį savo gyvenimo Viešpačiu.

3. PAMOKOS PRITAIKYMAS

Situacijos

Perskaitykite vaikams šias situacijas. Kiekvienos situacijos pabaigoje jų paklauskite: kas yra viešpačiu kiekvieno iš jų asmeniniame gyvenime? Kodėl jie taip nusprendė?

1. Gintautas reguliariai lanko bažnyčią ir Sabatos mokyklos pamokas. Jis žino, kad jo bažnyčios tikėjimas teisingas. Jis sako, kad myli Jėzų, bet tuo pačiu aistringai domisi žiauriais video žaidimais. Jis prie kompiuterio praleidžia kiekvieną laisvą minutę, o kartais net pamiršta paruošti pamokas, padėti namuose, paskaityti Bibliją.

2. Sigita priklauso kitai religinei bendruomenei, kuri nepripažįsta Jėzaus Dievo Sūnumi. Ji turi draugą Karolį, kuris tiki, kad Jėzus – Dievo Sūnus. Sigita domisi jo tikėjimu. Karolis jai siūlo prisijungti prie Biblijos tyrinėjimo grupelės, kad daugiau apie tai sužinotų. Sigita su džiaugsmu sutinka, nes nori surasti tiesą.

3. Agnė – labai savarankiška jauna mergina. Jai patinka viską daryti pačiai ir apsieiti be kitų pagalbos. Nors ji labai myli Jėzų, bet nesitaria su Juo, kai jai tenka priimti gyvybiškai svarbius sprendimus. Ji neįsitikinusi, kad Jėzus domisi jos kasdieniais darbais, su kuriais ir ji pati neblogai susitvarko.

4. Benas priėmė Jėzų Kristų prieš keletą metų, kada kartu su tėvais lankė Apreiškimo knygos tyrinėjimo seminarą. Nuo to meto jis aktyvus vienos pagalbos grupės narys, kuri suburta jo mokykloje ir daug padeda našlaičių namuose. Nors jo draugams ne visada suprantami jo nauji įsitikinimai, jie kalba, kad Benas – pats geriausias draugas, kokio tik galima trokšti.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Kai kurie iš aukščiau paminėtų vaikų nepripažįsta Jėzaus savo gyvenimo Viešpačiu. Ką jūs galėtumėte jiems patarti, kad jie priimtų Jėzų kaip savo gyvenimo Viešpatį? Kaip jūs galvojate, kokius pasikeitimus tai atneštų į kiekvieno jų gyvenimą?

Paklauskite

– Ar jūs priėmėte Jėzų kaip savo Gelbėtoją? Ar padarėte Jį pačiu svarbiausiu jūsų gyvenime? Ar yra kažkas, kas trukdo tai padaryti?

Atminkite

Mes garbiname Jėzų, kai Jį pripažįstame savo gyvenimo Viešpačiu.

4. KRIKŠČIONIŠKAS GYVENIMAS**„RAKTAI“**

Paruoškite Biblijas, spalvotą kartoną, pieštukus, žirkles.

Sakykite

– Dar kartą garsiai visi kartu perskaitykite Mt 16, 19. Dabar tegul kiekvienas iš jūsų ant popieriaus nupiešia ir iškerpa bet kokios formos raktą.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS**Paklauskite**

– Kaip jūs galvojate, ką reiškia raktai, apie kuriuos kalba Jėzus mūsų perskaitytame tekste? (Jo Žodis)

Sakykite

– Tikrai gelbstinčioji Evangelijos jėga gali žmonėms atverti dangiškuosius vartus. Dabar užrašykite ant savo raktų: „Jėzaus Žodis“. Ar paįžįstate žmogų, kuris netiki, kad Jėzus yra Dievo Sūnus? Šią savaitę jūsų padarytą raktą padovanokite tam, kuris nežino, kad Jėzus – Dievo Sūnus?

Atminkite

Mes garbiname Jėzų, kai Jį pripažįstame savo gyvenimo Viešpačiu.

Malda

Padėkokite Jėzui už tai, kad Jis yra mūsų Viešpats – tvirtas mūsų tikėjimo namo pamatas, dangaus Karalystės raktas. Paprašykite Jo tapti viso jūsų gyvenimo pradžia ir centru.

PABAIGA

Priminkite jūsų vaikų sėkmes, nerimus ir atradimus, kuriais jie pasidalijo su jumis prieš pamoką. Paprašykite kai kurių vaikų visiems papasakoti apie savo atradimus, kuriuos jie padarė dėka šios pamokos studijų, iš anksto dėl to susitarus su jais. Atžymėkite gimtadienius, ypatingus įvykius arba jūsų mokinių sėkmes. Parodykite dėmesį svečiams.

7 pamoka

IŠKILMINGAS JĖZAUS ĮŽENGIMAS

Mes tarnaujame Dievui visu savo gyvenimu
Dievo garbinimas

Įsimintina eilutė: „Iš priekio ir iš paskos einančios minios šaukė: „Osana Dovydo Sūnui! Garbė Tam, kuris ateina Viešpaties vardu! Osana aukštybėse!““ (Mt 21, 9).

Tyrinėjimo tekstai: Mt 21, 1 – 11

Papildoma literatūra: E. Vait „Su meile iš Dangaus“ 360 – 366 psl.

Pamokos užduotys:

Ištyrinėję šią temą vaikai privalo:

- 1. Žinoti**, kad žmonės, kartu dalyvaudami pamaldose, padaro jas reikšmingesnes.
- 2. Jausti**, kad jiems taip pat yra paskirta vieta tarnavime Dievui.
- 3. Ieškoti** galimybės dalyvauti bažnytinėse ir šeimos pamaldose.

Pagrindinė mintis:

Mes galime aktyviai dalyvauti pamaldose.

TRUMPA PAMOKĖLĖS APŽVALGA

Kai Jėzus iškilmingai įžengė į Jeruzalę, labai daug žmonių dalyvavo Jo pagarbinime. Vienas davė Jėzui savo asilą. Kitas Jam atvedė asilą. Kažkas paklojo ant kelio prieš Jį savo drabužius. O likusieji skynė palmių šakas, jomis mojavė ir giedojo šlovindami Tą, kuris ateina Viešpaties vardu.

Šita pamoka skirta tarnavimui!

Mes taip pat galime pašlovinti ir išaukštinti Jėzų visose mūsų gyvenimo srityse. Kiekvienas iš mūsų gali dalyvauti Jėzaus garbinime.

PAPILDOMA MEDŽIAGA MOKYTOJAMS

„Vakaruose asilas – tai niekinamas gyvūnas, o Rytuose jis laikomas kilmingu. Dažnai karaliai jodavo ant asilo ir tai reikšdavo, kad jie atėjo su taika. Arklį naudodavo kare, o asilą tam, kad paskelbtų taiką. Dėka karališko orumo, Jėzus pretendavo į tai, kad būtų pasaulio karaliumi. Jis parodė, kad atėjo ne tam, kad teistų, o kad padėtų. Jis atėjo ne su karine jėga, o su meilės jėga. Tokiu būdu mes vienu metu čia matome drąsą, siekius ir Kristaus kvietimą. Tai buvo paskutinis Kristaus kvietimas žmonėms, kad jie Jam atvertų ne savo rūmus, o savo širdį“ (U. Barkli, Evangelijos pagal Matą aiškinimas. VSB 1986, 2T, psl. 248)

Ar atvira mano širdis, kad priimčiau Jėzų kaip Viešpatį? Kaip aš dalyvauju Jo garbinime?

Pasisveikinimas

Parveikinkite vaikus įeinant į klasę. Paklauskite jų, kaip praėjo savaitė, ar buvo daug džiaugsmo, ar išgyvenimų. Paklauskite, ar jie atliko namų užduotis, kurios buvo pasiūlytos pamokėlėje. Paprašykite vaikų pasiruošti dalyvauti aktyviuose užsiėmimuose, kuriuos jūs išrinkote šiai pamokai.

1. AKTYVUS PASIRUOŠIMAS

Pasirinkite vieną ar du užsiėmimus, kurie tiktų jūsų bažnyčios sąlygoms.

A. „TARNAUKITE VIEŠPAČIUI“

Paruoškite popierių, flomasterius, Biblijas.

Surenkite aptarimą, kurio metu vaikai galėtų truputį pasvajoti. Tegul jie savo svajonėse „užima“ atitinkamus postus, kuriuos šiuo metu jūsų bažnyčioje ir jos skyriuose užima suaugusieji, arba „atlikti“ tą darbą, kuris atliekamas arba bus organizuojamas bažnyčioje. O gal jie nori „suvaidinti“ vaidmenis, kuriuos atlieka tarnautojai bažnytinėse pamaldose.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Kokie vaidmenys ir užduotys buvo paminėti aptarime? Ar yra tarp jų tokių, kurias jūs galite

Sakykite

– Kartu perskaitykime Mt 21, 9. Mes matome, kad daugybė žmonių, kurie ėjo pirma Jėzaus ir iš paskos, tą dieną dalyvavo garbinime. Šiandieną ir mes galime aktyviai dalyvauti pamaldose.

B. „KARALIŠKAS PRIĖMIMAS“

Paruoškite popierių, flomasterius, Biblijas.

Tegul vaikai aptaria, ką jie darytų, jei sužinotų, kad jų šalies prezidentas turi aplankyti tą vietą, kurioje jie gyvena. Kaip jie pasiruoštų, kad kuo geriau jį sutiktų.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS**Paklauskite**

– Ką jūs sugalvojote? Ką jūs padarytumėte ir ko nedarytumėte, kad sutiktumėte Jėzų – karalių Karalių.

Sakykite

– Kartu perskaitykime įsimintiną eilutę (Mt 21, 9). Mes matome, kad Jeruzalės gyventojai aktyviai sveikino ir garbino Jėzų kaip savo Karalių. Daugelis žmonių tą dieną dalyvavo tame garbinime. Šiandieną ir mes aktyviai galime dalyvauti pamaldose.

LAIKAS PASIDALYTI PATIRTIMI**Draugiškas bendravimas**

Paskatinkite vaikus laisvai dalytis asmeniniais patyrimais.

Giesmių giedojimas

Pamokos metu jūs galite giedoti savo mėgstamiausias giesmes.

Misijos žinios

Pasinaudokite bet kokiais misionierių pasakojimais, kokius tik turite.

Aukų surinkimas

Jums reikės dėžutės aukoms.

Priminkite vaikams tą evangelinės istorijos epizodą, kai Jėzus paprašė dviejų Savo mokinių nueiti į Betaniją ir Jam atvesti asiliuką. „O jeigu kas imtų dėl to teirautis, atsakykite: „Jų reikia Viešpačiui“. Kai jie taip padarė, asiliuko šeimininkas leido jiems paimti gyvulį. Paaiškinkite, kad kažkas panašaus įvyksta ir tuomet, kada mes aukojame Dievui savo aukas. Kai mums sako, kad mūsų aukų „reikia Viešpačiui“, mes taip pat, kaip ir asiliuko šeimininkas, noriai atiduodame jas Jam.

Sakykite

– Mūsų dešimtinės ir aukos – tai vienas iš būdų pripažinti savo priklausomybę nuo Dievo ir parodyti, kad bet koks palaiminimas ateina iš Jo. Tokiu būdu aukos – tai vienas ir garbinimo būdų.

2. ATSIVERSKIME BIBLIJĄ**Paklauskite**

– Ar kas nors iš jūsų matėte šventinę eisena? Paprašykite norinčių papasakoti, kaip ji atrodė. Dėl kokie įvykio buvo surengta ši eisena? Kas dalyvavo eisenoje? Kokia buvo visa aplinka? Kokį vaidmenį atliko visi žiūrovai savo dalyvavimu?

Sakykite

– Šiandieną mūsų pamoka pašvęsta ypatingai šventei ir žmonėms, kurie joje dalyvavo. Šita pamoka mums padės suprasti, kad kaip ir tie, kurie sveikino Kristų iškilmingai įžengiant į Jeruzalę, mes galime aktyviai dalyvauti pamaldose.

Paruoškite Biblijas, popierių, pieštukus, mikrofoną (tiksliai tikrojo kopiją) dėl interviu. Paprašykite

kurio nors iš mokinių perskaityti Mt 21, 1 – 11. Po to suskirstykite vaikus į tris grupes. Kiekviena grupė turi parašyti trumpą dialogą (kaip interviu radijui tų dalyvių, kurie dalyvavo šventiniuose įvykiuose Jėzui su pergale įžengiant į Jeruzalę). Kiekviena grupė turi išrinkti vieną iš tokių dalyvių:

- mažas berniukas, mojuojantis palmės šakele,
- mergaitė, šaukianti: „Osana Dovydo Sūnui!“
- kiekvienos grupės korespondentas turi įsitikinti, kad atskleidė tai, ką jautė tos eisenos dalyviai, ką jie matė ir kaip tas reginys juos paveikė.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Kokius jausmus patyrė žmonės dėl šito įvykio? Kokia buvo jų reakcija? Kaip tai juos paveikė? Ar turėjo kokią nors reikšmę tas faktas, kad jie patys tame aktyviai dalyvavo, o nebuvo vien tik paprasčiausi žiūrovai? Ar galėtumėte jūs šitą šventinę triumfo eiseną pavadinti garbinimu? Kodėl? Prisiminkite, kad mes galime aktyviai dalyvauti pamaldose.

BIBLIJOS TYRINĖJIMAS

Paruoškite Biblijas.

Tegul paeiliui garsiai perskaito Lk 19, 28 – 40.

Paklauskite

– Kaip Jėzaus atsakymas į fariziejaus klausimą atskleidžia tą faktą, kad visa Visata Jam tarnauja? Ar gali gamta tarnauti Dievui? Jeigu taip, tai būtent kaip? Jeigu Jėzus yra mūsų Gelbėtojas, tai kiek labiau nei gamta mes turime atsiliepti į Jo kvietimą?

Sakykite

– Praėjusį mėnesį mes kalbėjome apie tai, kad tarnaujame Jėzui, kai Juo tikime, pripažindami Jį savo gyvenimo Viešpačiu ir aktyviai dalyvaujame savo bendruomenės pamaldose. Visada prisiminkime tai, kad mes galime aktyviai dalyvauti pamaldose.

3. PAMOKOS PRITAIKYMAS

Situacijos

Perskaitykite vaikams šias situacijas.

1. Erikui labai patinka dainuoti, nors ir neturi stipraus balso. Jis gieda bažnyčios chore, o taip pat vyrų trio su dviem savo draugais. Vieną kartą per mėnesį kartu su kitais pėdsekliais jis gieda artimiausių vaikų namų vaikams.

2. Agnė nenori išsiskirti iš bendraamžių, tačiau jai patinka padėti kitiems žmonėms. Todėl kiekvieną savaitę ji ateina į bažnyčią anksčiau nei kiti, kad įjungtų šviesą ir šildymą. O po pamaldų ji pasilieka, kad padėtų sutvarkyti salę ir užrakinti patalpas.

3. Nerijus – jaunasis gamtininkas. Jis gali duoti atsakymą į bet kurį klausimą apie gamtą. Kartą per mėnesį vaikų Sabatos mokykloje jis pasakoja istoriją apie gamtą.

4. Vita turi gerą atmintį, jai patinka mintinai išmokti Biblijos tekstus. Kartais ji juos skaito savo bendruomenės pamaldose.

Paklauskite

– Kokiu būdu, kiekvienu iš aprašytų atvejų, vaikai dalyvaudavo pamaldose?

Dabar papasakokite vaikams šią situaciją.

Lilė prisimena, kad vaikystėje labai džiaugdavosi, kada kai skaitydavo Biblijos istorijas, jai

patikdavo įdėti aukas į dėžutę, jai patikdavo šlovinti Jėzų savo giedojimu ir melstis. Dabar pamaldų metu ji nepatiria tų jausmų.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Remdamiesi šiomis situacijomis ir asmenine patirtimi, ką jūs galėtumėte patarti Lilei? Ar ji dalyvauja pamaldose? Kaip ji dalyvauja? Ką jūs galėtumėte pasakyti arba padaryti, kad jai padėtumėte?

Atminkite

Mes galime aktyviai dalyvauti pamaldose.

4. KRIKŠČIONIŠKAS GYVENIMAS

Paruoškite servetėles, lipnių juostelių, flomasterius, saugias kopėčias (nebūtinai).

Sakykite

– Mes norime aktyviai dalyvauti pamaldose, kurios vyksta mūsų bendruomenėje, norime būti įtraukti į visuomeninę bažnyčios veiklą, o taip pat vedant šeimos pamaldas. Bet mes taip pat norime išmokti šlovinti Dievą viskuo, ką darome. Aš jums užduodu sudėtingą uždavinį – pagalvoti apie vieną šimtą Dievo šlovinimo būdų! (Palyginkite skaičių šimtą su jūsų grupės dydžiu arba pradėkite sudaryti Dievo šlovinimo būdų sąrašą klasėje, o kitą savaitę vaikai užbaigs).

Išdalykite vaikams servetėles, lipnias juosteles ir flomasterius. Pasiūlykite jiems patrauklų žaidimą pagal laiką: sugalvoti neįprastus kasdienio Dievo šlovinimo būdus. Pavyzdžiui, vaikai gali parašyti giesmę, su stokojančiais pasidalyti maistu, tyliai sėdėti bažnyčioje, žiūrėti į žvaigždes ir melstis, stebėti skruzdėlės darbą, giedoti šlovinimo giesmę, kai nesiseka spręsti matematikos uždavinius, parašyti šlovinantį Dievą posmelį, padėkoti Dievui už dviratį, atbelsti kojomis mėgstamos giesmės ritmą ir t.t. Kol vaikai žaidžia žaidimą, suteikite jiems galimybę savo idėjas užrašyti ant servetėlių (po vieną idėją ant kiekvienos servetėlės). Po to, kai tam tikras Dievo šlovinimo būdų skaičius šitai pamokai bus sugalvotas, tegul vaikai prikabina servetėles prie lubų (jeigu tai neįmanoma, tada prie sienos arba lango). Tegul vaikai pritvirtina servetėles už kampučių prie lubų lipnia juostele. Tokiu būdu servetėlės kabės.

Sakykite

– Jums į galvą atėjo pritrėnkiančios idėjos! Jūs visi kartu ar kiekvienas atskirai galite aktyviai dalyvauti pamaldose, o taip pat jūs galite garbinti Dievą, užsiimdami savo kasdieniais darbais.

Tegul kiekvienas mokinys išsirenka iš visų sugalvotų kokią nors vieną tarnystę, kad ją atliktų kitą savaitę ir tegul į namus parsineša su tarnyste pažymėtą servetėlę. Paprašykite vaikų kitą savaitę tas servetėles atsinešti vėl ir tegul jie pasiruošia papasakoti apie savo patyrimus klasėje. Jeigu norite, galite pratęsti šitą užduotį, pasiūlydami vaikams pasikeisti servetėlėmis arba išsirinkti naują.

Atminkite

Mes galime aktyviai dalyvauti pamaldose.

Malda

Padėkokite Dievui bendra malda už tiesioginio dalyvavimo tarnavime Jam galimybę. Paprašykite Jo vadovauti vaikams, kad jie surastų savo vietą tarnavime.

PABAIGA

Priminkite jūsų vaikų sėkmes, nerimus ir atradimus, kuriais jie pasidalijo su jumis prieš pamoką. Paprašykite kai kurių vaikų visiems papasakoti apie savo atradimus, kuriuos jie padarė dėka šios pamokos studijų, iš anksto dėl to susitarus su jais. Atžymėkite gimtadienius, ypatingus įvykius arba jūsų mokinių sėkmes. Parodykite dėmesį svečiams.

APSIGINKLUOJANT DIEVO GINKLAIS

Mes tarnaujame Dievui visu savo gyvenimu
Dievo garbinimas

Įsimintina eilutė: „Todėl imkitės visų Dievo ginklų, kad galėtumėte piktąją dieną pasipriešinti ir visa nugalėję, išsilaikyti“ (Ef 6, 13).

Tyrinėjimo tekstai: Ef 6, 10–18.

Papildoma literatūra: E. Vait „Apaštalų darbai“ 370–377 psl.

Pamokos užduotys:

Ištyrinėję šią temą vaikai privalo:

- 1. Žinoti**, kad mes tarnaujame Dievui, kai apsiginkluojame dvasiniais ginklais.
- 2. Jausti** dėkingumą Dievui už suteiktus ginklus ir norėti jais „apsiginkluoti“.
- 3. Atsiliepti** į Dievo kvietimą ir su dėkingumu priimti Jo apsaugą ir pagalbą kasdieninėje dvasinėje kovoje su šėtonu.

Pagrindinė mintis:

Mes tarnaujame Dievui, kai apsiginkluojame Jo ginklais.

TRUMPA PAMOKĖLĖS APŽVALGA

Kai Paulius atsisveikino su savo bažnyčios nariais, jis žinojo apie tą kovą, kuri jų laukia. Būdamas kalėjime, apsuptas kareivių, jis parenka geriausius vaizdinius, kad aprašytų krikščionių poreikius apsiginant prieš velnią. Paulius panaudoja romėnų kareivio ginkluotę kaip vaizdinį, kurį jis perkelia į dvasinę kalbą.

Šita pamoka skirta Dievo garbinimui!

Kaip krikščionys, mes kovojame „ne su krauju ir kūnu, bet su kunigaikštystėmis, valdžiomis, šių tamsybių pasaulio valdovais ir dvasinėmis blogio jėgomis dangaus aukštumose“. Dievas šitoje kovoje numatė dvasinę apsaugą. Kai mes priimame Dievo ginkluotę ir ja apsiginkluojame, tuomet mes tarnaujame Dievui.

PAPILDOMA MEDŽIAGA MOKYTOJAMS

„Jeigu žmonės žinotų apie tokią piktųjų angelų gausybę, jeigu jie žinotų apie jų piktus ketinimus ir veiklą, jie nebūtų tokie išdidūs ir lengvabūdiški.“ (SDA Biblijos komentarai 6 t., 1119 p.)

„Dievo tarnai turi apsiginkluoti krikščioniškais ginklais. Mums priešinsis ne paprasčiausiai priešiška nusiteikę žmonės. Dievas kviečia krikščionį įsijungti į kovą, kovoti pagal Jo komandą ir, kad pasiektų pergalę, pasitikėti dangaus malone ir pagalba. (E. Vait „Liudijimai bažnyčiai“ 9t., 219 p.)

„Gyvenimo rūpesčiai taip atbukina protą, kad žmonės paniekina asmeninę maldą ir savęs ištyrimą. Jie nuo savęs nusiima šarvus ir šėtonas gauna laisvą priėjimą prie jų sielų. Jis taip atbukina žmonių sugebėjimą priimti tiesą, kad jie net neįtaria apie jo pinkles.“ (E. Vait „Liudijimai bažnyčiai“ 2t., 126 p.)

„Jeigu ir yra toks laikas, kada žmonėms būtina išsaugoti ryšį su Dievu, tai yra metas, kada

ant jų uždedama rimta atsakomybė. Mes nebūsime saugūs, jeigu eidami į mūšį numesime savo ginklus. Būtent tokiu laiku mums reikia apsiginkluoti Dievo ginklais, nes kiekvienas Jo ginklas turi svarbią reikšmę.“ (E. Vait „Liudijimai bažnyčiai“ 7t., 190 p.)

Ar aš nešiojusi kiekvieną dieną šitą Dievo ginkluotę, ypač nuo to meto, kai esu pašauktas būti vaikų Sabatos mokyklos mokytoju?

Pasisveikinimas

Pasveikinkite vaikus įeinant į klasę. Paklauskite jų, kaip praėjo savaitė, ar buvo daug džiaugsmo, ar išgyvenimų. Paklauskite, ar jie atliko namų užduotis, kurios buvo pasiūlytos pamokėlėje. Paprašykite vaikų pasiruošti dalyvauti aktyviuose užsiėmimuose, kuriuos jūs išrinkote šiai pamokai.

1. AKTYVUS PASIRUOŠIMAS

Pasirinkite vieną ar du užsiėmimus, kurie tiktų jūsų bažnyčios sąlygoms.

A. „NEPASIEKIAMAS“

Paruoškite Biblijas.

Klasę suskirstykite į grupes po 6 – 8 žmones.

Sakykite

– Sustokime ratu ir išrinkim vieną žmogų, kurį pastatysime centre, ir dar vieną, kuris bus už rato. Užduotis to, kuris bus už rato – pamėginti prasmukti į ratą ir sugauti tą, kuris viduje. Stovinčių vaikų ratu užduotis – neįsileisti jo vidun, ginant tą, kuris centre.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Ar buvo labai sunku tam, kuris stovėjo išorėje, prasibrauti į ratą? Ar buvo labai sunku visiems vaikams sulaikyti (paminėti mokinio vardą) už rato? Ar labai saugus jautėsi tas, kuris buvo viduje už nepralaidžios apsaugos? Kartu perskaitykime Ef 6, 13. Ar mūsų žaidimas buvo panašus į tai, kaip Dievas apgina mus Savo ginkluote?

Atminkite

Mes tarnaujame Dievui, kai apsiginkluojame Jo ginklais.

B. „GYVŪNŲ APSAUGA“

Paruoškite popierių, spalvotus pieštukus ir Biblijas.

Sakykite

– Kiekvienas iš jūsų turi nupiešti augalą arba gyvūną, kurie turi apsaugą nuo išorės priešų (šeškas, vėžlys, chameleonas, kaktusas, šarvuotis ir t.t.)

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Sakykite

– Pažiūrėkime, kaip mums sekėsi. Tegul kiekvienas parodo, ką jis nupiešė, ir paaiškina, kaip šitas augalas ar gyvūnas save apgina.

Paklauskite

– Ar tiesa, kad Dievas stebuklingai sukūrė gyvūnus ir augalus, kad jie turėtų savaiminę fizinę apsaugą? Lygiai taip pat Dievas ir mums davė dvasinę apsaugą apsiginti nuo šėtono puldinėjimų. Kartu perskaitykime Ef 6, 13. Šiandien mes kalbėsime apie Dievo ginklus, kuriais Jis mus apgina.

Atminkite

Mes tarnaujame Dievui, kai apsiginkluojame Jo ginklais.

C. „UGNINGOS VELNIO STRĖLĖS“

Paruoškite iš anksto dangtį nuo kibiro arba kartoninį „skydą“, lengvus kamuolius arba popieriaus gumulėlius.

Sakykite

– Romos imperijos laikais kareiviai nešiodavosi pailgą skydą, padarytą iš dviejų medinių, kartu suklijuotų pusių. Jis turėjo juos apsaugoti nuo pavojingiausio antikinių kovų ginklo – ugninių strėlių. Tokios strėlės buvo pamirkomos į dervą ir padegamos. Kai strėlė atsimušdavo į skydą ir įsmigdavo į medį, liepsna gesdavo. Dabar mes apsimesime kareiviais, kurie ginasi nuo „degančių strėlių“ – šėtono pagundų.

Tegul vaikai iš eilės tampa tais, kurie prisidengia „skydu“ (jeigu jūs naudojate kartoną, iškirpkite jame skylę rankai, kad jį būtų patogu laikyti), ir tais, kurie leidžia „ugnines strėles“ (atsargiai). Tie, kurie mėto kamuolius, per kiekvieną metimą turi pasakyti velnio gundymo būdą. O tie, kurie ginasi, turi kiekvieną sykį atremti smūgį, pasakydami „ne“.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Lengva ar sunku jums buvo atmušti kamuolius? Kiek šis žaidimas priminė jums tikrus šėtono gundymus? Ką jūs įprastai darote, kad apsigintumėte nuo velnio „ugninių strėlių“? Ar jūs žinote, kad Dievas dėl mūsų dvasinio gyvenimo numatė stiprų apsaugos būdą. Jis vadinasi Dievo ginklai. Kartu perskaitykime Ef 6, 13.

Atminkite

Mes tarnaujame Dievui, kai apsiginkluojame Jo ginklais.

LAIKAS PASIDALYTI PATIRTIMI

Draugiškas bendravimas

Paskatinkite vaikus laisvai dalytis asmeniniais patyrimais.

Giesmių giedojimas

Pamokos metu jūs galite giedoti savo mėgstamiausias giesmes.

Misijos žinios

Pasinaudokite bet kokiais misionierių pasakojimais, kokius tik turite.

Aukų surinkimas

Panaudokite aukų surinkimui šalmą (motociklininko, vaikišką dviratininko arba kariškio). Atkreipkite vaikų dėmesį į tai, kad yra įvairių būdų parodyti dėkingumą Dievui už Jo apsaugą ir paprašykite jų išsakyti savo variantus. Po to, jeigu tai nebuvo paminėta, priminkite vaikams, kad vienas iš būdų parodyti dėkingumą Dievui už Jo apsaugą yra aukos, kurias mes atiduodame, kad būtų atliktas Dievo darbas. Tokiu būdu mes galime parodyti, kiek mes turime dėkingumo Dievui už meilę ir rūpestį mums.

Sakykite

– Kadangi šiandieną mes kalbame apie Dievo ginklus, kurie mus apsaugo, tai surinksime mūsų aukas į šį šalmą.

Malda

Sustokite ratu, kiekvienam vaikui bus suteikta galimybė viena fraze išsakyti dėkingumą Dievui už Jo apsaugą. Paraginkite vaikus būti konkrečiais. Pavyzdžiui: „Dėkoju Tau už mūsų namą, kuris

apsaugo mus blogu oru.“ „Aš labai Tau dėkoju už šiltus drabužius, kuriuos mes vilkime žiemą.“
„Dėkoju Tau už pavėsinę, kuri vasaros metu apsaugo mane nuo saulės spindulių ir t.t.)

2. ATSIVERSKIME BIBLIJĄ

Scenelė

(Domas nubunda, žiovauja, pasiražo ir susišukuoja. Atsikelia ir atidaro spintos duris.)

Balsas už scenos: Sustiprėk gi pagaliau Viešpatyje ir Jo galybės jėga. Apsiginkluok visais Dievo ginklais, kad galėtum išsilaikyti prieš velnio klastas.

Domas: Ar verta? Dienelė šiandien bus karšta. Turbūt aš nieko daugiau neapsirengsiu. (Jis pasiima kuprinę ir pasuka link durų.)

(Įeina draugas 1; jam už nugaros taip pat kuprinė ir vandens šautuvas.)

Domas: (Sustabdydamas draugą 1). Sveikas! Ką šiandien veiksime per biologijos pamoką?

Draugas 1: Nuobodžiauti neteks! Mokytojas rodys filmą apie evoliuciją ir didįjį sprogingumą. (Jis purkšteli į Domo veidą ir galvą vandens pistoletu.) Po to jis papasakos, kaip mes atsiradome iš amebos. (Purkšteldamas Domui į krūtinę.) Bus puiku!

Domas: Iš tikrųjų aš tai netikiu evoliucija, bet gal filmas ir tikrai bus įdomus. (Draugas 1 išeina. Domui pasidarė šalta nuo šlapių marškinių. Įeina draugas 2, jo rankose žurnalas ir taip pat vandens šautuvas.)

Draugas 2: Domai, pažvelk į šią nuotrauką! (Jis jam perverčia žurnalą. Domas ima žurnalą, ir draugas 2 purškia į jį iš vandens šautuvo.) Ne blogai, a?

Domas: Nežinau... Ta prasme, kad neverta domėtis tokiais dalykais. (Draugas 2 purkšteli į jį dar kartą.) O ji nieko!

Draugas 2: Daugiau parodysiu vėliau! (Išeina)

Domas: B-r-r-r, kažkodėl vėsoka darosi. O aš galvoju, kad šiandien bus karšta! (Įeina draugas 3, jo rankose taip pat vandens šautuvas.)

Draugas 3: Domai, jeigu tu būtum girdėjas, kaip apie tave kalba tavo „draugelis“ Vladas! (Purkšteli į Domą.) Draugas vadinasi! (Purškia dar kartą.) Tavo vietoje aš su juo išsiaiškinčiau. (Prieš išeinant, jis vėl purškia į Domą.)

Domas: (Visu kūnu drebedamas.) Kodėl man taip šalta?

Balsas už scenos: Sustiprėk gi pagaliau Viešpatyje ir Jo galybės jėga. Apsiginkluok visais Dievo ginklais, kad galėtum išsilaikyti prieš velnio klastas.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Kokiose situacijose jums reikalinga Dievo apsauga? Ef 6, 10–11 kalbama: „Apsiginkluokite visais Dievo ginklais.“ Kaip jūs tai darote? Kaip mes galime atpažinti velnio puldinėjimus ir jiems pasiruošti? Ar kartą apsvilkę drabužius, juos nešiojate nenusivilkdami, kol jie susidėvi? Ar neapsirengiate kasdien naujais, švariais drabužiais? Ar apsiginklavimas Dievo ginklais yra veiksmas, kurį mes atliekame kartą gyvenime ir daugiau apie jį nesusimąstome? Paaiškinkite savo atsakymą. Kaip mes galime išsaugoti savo šarvus, kuriuos kas dieną atnaujintus duoda Dievas? Kokį vaidmenį tame vaidina malda (žr. Ef 6, 18)? Kaip mes galime atsiliepti į Dievo pasiūlymą nešioti tuos nuostabius šarvus?

Atminkite

Mes tarnaujame Dievui, kai apsiginkluojame Jo ginklais.

BIBLIJOS TYRINĖJIMAS

Paruoškite bet kokį apsauginį kostiumą: chirurgo (chalatą, pirštines, kepuraitę), statybininko, suvirintojo (šalmą, batus su metaliniu viršumi, apsauginius akinius) arba kitos profesijos atstovo.

Paklauskite

– Daugelis skirtingų profesijų žmonių vilki specialius drabužius arba uniformą. Kam reikalingi tokie specialūs drabužiai ir ginkluotė? (Kad apgintų mus nuo pavojų, kurie gali pakenkti mūsų sveikatai.) O ar jūs žinote, kad Dievas numatė apsaugą dėl mūsų dvasinės sveikatos? Biblijoje kalbama apie Dievo ginkluotę.

Atminkite

Mes tarnaujame Dievui, kai apsiginkluojame Jo ginklais.

Sakykite

– Vėl pažvelkime į Dievo ginkluotę. Dar kartą perskaitykime Ef 6, 14 – 17. Tuo metu, kai jūs skaitysite apie kiekvieną ginklą, tegul savanoris užsideda ant savęs tą iš anksto paruoštą daiktą iš ginkluotės. Paaiškinkite Dievo ginkluotės, kiekvienos detalės, reikšmę, kol mokinys rengiasi specialius drabužius. Pavyzdžiui, kepuraitė arba skrybėlė bus „Dievo išgelbėjimu“, striukė – „teisus gyvenimo apsauga“, diržas – „tiesos diržas“, batai – „džiaugsminga žinia pasauliui“. Įdėkite į mokinio rankas Bibliją kaip „Dvasios kalaviją“ ir atkreipkite dėmesį, kad, kai mes prieš save laikome Bibliją kaip skydą, ji panaši į „tikėjimo skydą“.

Paklauskite

– Ar nėra mūsų kostiume kokios nors skylės ar įtrūkimo, per kurį galėtų prasibrauti priešas? Ar gali šėtonas prasibrauti per mus ginančią Dievo ginkluotę? Pateikite pavyzdį, kada jūsų asmeniniame krikščioniškame gyvenime viena iš Dievo ginkluotės detalių jums padėjo.

Lentoje užrašykite šiuos tekstus: Ps 20, 8 –9; 62, 2 –3.

Sakykite

– Biblija panaudoja ir kitus simbolius, kad parodytų, kaip Dievas mumis rūpinasi, siųsdamas Savo apsaugą. Suraskime ir perskaitykime šiuos tekstus.

Paklauskite

– Kokius simbolius Dievas panaudoja, kad pailiustruotų Savo apsaugą?

Atminkite

Mes tarnaujame Dievui, kai apsiginkluojame Jo ginklais.

Suskirstykite vaikus į tris grupes. Užrašykite lentoje šias nuorodas (Lk 4, 1 – 4; 4, 5 – 8; 9 – 12) ir paprašykite, kad kiekvienos grupės vaikai išrinktų vieną iš ištraukų ir išaiškintų, kokią dalį arba kokias Dievo ginkluotės dalis Jėzus panaudojo, kai buvo gundomas dykumoje.

Paklauskite

– Kokiais būtent ginklais pasinaudojo Jėzus, kada prie Jo su pagundomis pristojo šėtonas? Kas Jėzui buvo geriausia gynyba?

Atminkite

Mes tarnaujame Dievui, kai apsiginkluojame Jo ginklais.

3. PAMOKOS PRITAIKYMAS

„Dievo ginkluotė“

Paruoškite popierių, spalvotus pieštukus, Biblijas. Tegul vaikai iš eilės garsiai perskaito Ef 6, 10 – 18. Panaudodami jį kaip vadovą, tegul jie padaro eskizus, paveikslėlius arba karikatūras, vaizduojančias Dievo ginkluotę.

Sakykite

– Įsitikinkite, kad bet kuris iš jūsų nupieštas ginklas yra lengvai atpažįstamas. Duokite vaikams laiko surinkti piešinius ir juos parodyti likusiems.

Atminkite

Mes tarnaujame Dievui, kai apsiginkluojame Jo ginklais.

4. KRIKŠČIONIŠKAS GYVENIMAS**„APSAUGOTAS“**

Paruoškite pripučiamus balionėlius, segtukus, izoliacinę juostą. Išdalykite vaikams balionus ir segtukus. Paprašykite jų pripūsti balionus tokio dydžio, kokio tik jie galės. Po to tegul jie uždengia izoliacine juosta pusę savo baliono.

Sakykite

– Kai mes turime Dievo apsaugą, nuodėmė mūsų negali palaužti.

Tegul vaikai su segtukais praduria balionus per izoliacinę juostelę. Nors balionai ir pradės leisti orą, bet jie nesprogs. Dabar kaip galima greičiau eikite toliau, žengdami kitą žingsnį

Sakykite

– Kada mes neapsaugoti Dievo ginklais, nuodėmė mums gali padaryti žalą, o kartais ir mus palaužti.

Tegul vaikai su segtukais praduria savo balionus neužklijuotoje vietoje. Balionai sprogs.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS**Paklauskite**

– Kaip jūs galvojate, kas galėjo atsitikti, kada jūs pradūrėte balionus iš tos pusės, kur buvo užklijuota izoliacinė juosta? Ką jūs pajautėte, kai balionas nesprogo? Ką pajutote, kai jis galiausiai sprogo?

Sakykite

– Šią savaitę jūs galite parodyti kuriam nors iš savo draugų šį eksperimentą, o po to šiam žmogui mintinai pasakyti mūsų įsimintiną eilutę. Kad šią savaitę nuolat prisimintumėte Dievo apsaugą, truputį paimkite izoliacinės juostos ir priklijuokite ją ant jūsų rankinuko, laikrodžio arba ko nors kito. Ši juostelė jums primins, kad būtina nešiotis visus Dievo ginklus.

Atminkite

Mes tarnaujame Dievui, kai apsiginkluojame Jo ginklais.

Suskirstykite klasę į grupes taip, kad kiekvienoje iš jų būtų ne daugiau trijų vaikų. Tegul jie prisimena tris savo charakterio trūkumus arba gundymus, su kuriais jie ruošiasi kovoti ateinančią savaitę. Po to tegul kiekvienas iš jų maldoje paprašo Dievo atsiųsti jėgos, kad galėtų nugalėti savo trūkumus arba pagundas. Pabaigoje padėkokite Dievui už pergalę, kurią Jis jau turi paruošęs kiekvienam iš jų.

PABAIGA

Priminkite jūsų vaikų sėkmes, nerimus ir atradimus, kuriais jie pasidalijo su jumis prieš pamoką. Paprašykite kai kurių vaikų visiems papasakoti apie savo atradimus, kuriuos jie padarė dėka šios pamokos studijų, iš anksto dėl to susitarus su jais. Atžymėkite gimtadienius, ypatingus įvykius arba jūsų mokinių sėkmes. Parodykite dėmesį svečiams.

NĖRA NEGALIMŲ DALYKŲ

Malonė – tai dovana
Malonė

Įsimintina eilutė: „Argi yra Dievui negalimų dalykų?“ (Pr 18, 14).

Tyrinėjimo tekstai: Pr 18, 1 – 16; 21, 1 – 7

Papildoma literatūra: E. Vait „Patriarchai ir pranašai“ 104 psl.

Pamokos užduotys:

Ištyrinėję šią temą vaikai privalo:

1. **Žinoti**, kad malonė – tai Dievo pažadas mums.
2. **Jausti**, kad Dievui nieko nėra neįmanomo.
3. **Priimti** Dievo malonę kaip asmeninę dovana.

Pagrindinė mintis:

Dievas visada išpildo mums duotus pažadus.

TRUMPA PAMOKĖLĖS APŽVALGA

Trys pakeleiviai artinosi prie Abraomo ir Saros palapinių. Kai Abraomas pamatė keliauninkus, tai nuoširdžiai parodė svetingo šeimininko rūpinimąsi jais, stengdamasis patenkinti visus jų fizinius poreikius, nors jie jo to ir neprašė. Dievas taip pat davė Savo dovana (vaikelį) Abraomui ir Sarai tuo metu, kada jie to Jo neprašė. Dievo malonės dovana patenkina visus mūsų poreikius.

Šita pamoka skirta malonei!

Abraomas ir Sara buvo per daug seni, kad turėtų vaikų. Hebrajams 11 parašyta „nebe to amžiaus“, „nevaisinga“, „apmirusio“. Tikrai Dievas galėjo padaryti tai, kas neįmanoma. Abraomas ir Sara patys to nebūtų galėję padaryti. Dievas gelbėja mus Savo malone, padarydamas tai, kas neįmanoma mums patiems padaryti.

PAPILDOMA MEDŽIAGA MOKYTOJAMS

Beduinų svetingumo charakteristikos.

- Beveik karališka pagarba buvo rodoma svečiui, net jeigu jis ateitų netinkamu metu. Šiuo atveju tai buvo popiečio poilsio metas (to laikmečio tradicija Vidurio Rytuose, kuri ir iki šiol dar praktikuojama kai kuriose pasaulio vietose).

- Svečiui duodavo suprasti, kad jo vizitas – tai garbė šeimininkui arba kad jį atsiuntė pats Dievas.

- Namuose visada tokiems atvejams buvo papildomų produktų atsargos.

Ar žinojo Abraomas, kas buvo jo svečiai? Jis vieną iš jų pavadino „Viešpačiu“. Čia nepanaudotas žydiškas žodis „Jahvė“, bet „Adonai“, kurį galima išversti kaip „ponas“. Atkreipkite dėmesį: „Du iš dangiškųjų pasiuntinių pasišalino, palikdami Abraomą vieną su Tuo, kurį jis dabar jau žinojo esantį Dievo Sūnumi“. (E. Vait „Patriarchai ir pranašai“ 104 psl.).

Pasisveikinimas

Pasveikinkite vaikus įeinant į klasę. Paklauskite jų, kaip praėjo savaitė, ar buvo daug džiaugsmo, ar išgyvenimų. Paklauskite, ar jie atliko namų užduotis, kurios buvo pasiūlytos pamokėlėje. Paprašykite vaikų pasiruošti dalyvauti aktyviuose užsiėmimuose, kuriuos jūs išrinkote šiai pamokai.

1. AKTYVUS PASIRUOŠIMAS

Pasirinkite vieną ar du užsiėmimus, kurie tiktų jūsų bažnyčios sąlygoms.

A. „NEĮTIKĖTINA“

Iš anksto paruoškite du arba tris balionus, permatomą lipnią juostelę, smeigtukų ir flomasterius. Pripūskite du balionus. Paimkite vieną iš jų ir ant jo nupieškite susiraukusį veidą. Paimkite smeigtuką ir jį pradurkite. Po to paimkite antrą balioną, nupieškite džiaugsmingą veidą, po to priklijuokite ant baliono lipnią juostelę (apie 5 cm). Paimkite smeigtuką.

Sakykite

– Atrodo, jog neįmanoma pradurti balioną, kad jis nesprogtų. Pabandykime tai padaryti ir pažiūrėkime, kas įvyks.

Atsargiai pradurkite smeigtuku balioną ten, kur priklijuota lipni juostelė. Įsitinkite, kad jūs perdūrėte balioną būtent toje vietoje, kur priklijuota lipni juosta. Ji trukdys jums perdurti balioną, todėl jis nesprogs. Atsargiai ištraukite smeigtuką ir ant skylutės užklijuokite lipnią juostelę. Tegul vaikai iš eilės pabando pakartoti jūsų veiksmus.

Paklauskite

– Ar jums pasirodė sunkus šis fokusas su baliono perdūrimu? Paaiškinkite savo atsakymą. Kaip jūs galvojate, ar yra kas nors per daug didelio ar per daug sunkaus Viešpačiui? (pakvieskite vaikus pateikti pilnus, išsamius atsakymus).

Sakykite

– Kartu perskaitykime Pr 18, 14. (Duokite vaikams laiko surasti atsakymą.)
Dievas Abraomui davė pažadą ir jį išpildė.

Atminkite

Dievas visada išpildo mums duotus Savo pažadus.

B. „UŽDELSTAS PAŽADAS“

Parinkite žaidimą arba vaišes, kurios jūsų mokiniams labai patinka. Pamokos pradžioje jiems pažadėkite, kad jūs šiandieną su jais sužaisite šitą žaidimą arba duosite jiems jų mėgstamą daiktą, bet atidėkite šio pažado išpildymą ir tęskite pamoką lyg niekur nieko. Priminkite tai dar du, tris kartus, bet kol kas to neištesėkite. Palaukite pamokos pabaigos ir tada išpildykite pažadą. Po to su vaikais aptarkite tai, kas įvyko.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Ką jūs pajautėte, kai aš pirmą kartą pažadėjau, kad mes žaisime jūsų mėgstamą žaidimą (jūs visi būsite pavaišinti)? Ką jūs pagalvojote, kai mes iš karto to nepadarėme? Ką jūs jautėte, kai pamokaėjo į pabaigą, o aš vis dar neišpildžiau pažado? Kaip jūs jautėtės, kai pagaliau aš tai padariau? Kiek tai buvo panašu į pažadą, kurį Dievas davė Sarai ir Abraomui? (žr. Pr 18, 1 – 14). Ar jau išsipildė Dievo pažadas dėl žmonijos išgelbėjimo iš nuodėmių, ar mes dar turime laukti šio pažado išpildymo? Kartu perskaitykime Pr 18, 14. (Duokite vaikams laiko surasti tekstą.)

Atminkite

Dievas visada išpildo mums duotus Savo pažadus.

LAIKAS PASIDALYTI PATIRTIMI

Draugiškas bendravimas

Paskatinkite vaikus laisvai dalytis asmeniniais patyrimais.

Giesmių giedojimas

Pamokos metu jūs galite giedoti savo mėgstamiausias giesmes.

Misijos žinios

Pasinaudokite bet kokiais misionierių pasakojimais, kokius tik turite.

Aukų surinkimas

Aukoms panaudokite virtuvinius indus. Atkreipkite dėmesį į tai, kad rinkdami aukas į virtuvinius indus, mes patvirtiname Dievo malonės poreikį sau, kuris pasireiškia tuomet, kada mes jaučiame fizinį poreikį.

Sakykite

– Dievas nori, kad mes su žmonėmis dalytumės žinia apie Jo malonę kaip savo gimtajame krašte, taip ir kitose šalyse. Neturėdami galimybės vykti į kitas šalis, kad papasakotume žmonėms apie Dievo meilę, mes galime savo aukomis ir maldomis palaikyti tuos, kurie ten darbuojasi.

Malda

Paprašykite keleto vaikų papasakoti apie dovanas, kurias jie neseniai gavo, ir apie tai, kaip jie padėjo tam, kuris jas padovanojo. Paprašykite vaikų prisiminti nors dvi Dievo jiems pasiųstas dovanas ir tylioje maldoje padėkoti Dievui už jas.

2. ATSIVERSKIME BIBLIJĄ

Paruoškite Biblijas, popierių, plunksnakočius, lentą ir kreidą.

Situacija

Papasakokite vaikams šią situaciją.

Silvija neįsiklausė į tai, ką kalbėjo pastorius. Per pamokslą išgirdo tik vieną frazę: „Dievo malonė mums pažadėta“. Tai ją paskatino susimąstyti apie tai, kaip gali tobulas Dievas gelbėti tokius netobulus, nuodėmingus žmones, kaip mes visi. Kartais jai atrodė, kad Dievui neįmanoma ją išgelbėti.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Ar teisingai mąsto Silvija? Ar tikrai Dievui neįmanoma išgelbėti netobulus žmones? Ar gali Dievas išgelbėti Silviją? Paprašykite norinčių perskaityti Mt 19, 26 ir Pr 18, 14.

Paklauskite

– Kokią viltį arba padrąsinimą jūs galite suteikti Silvijai? Kaip jūs jai paaiškintumėte, kad Dievas dėka Savo malonės jau ją išgelbėjo? O Dievas niekada neapgaukinėja!

Atminkite

Dievas visada išpildo mums duotus Savo pažadus

BIBLIJOS TYRINĖJIMAS

Paprašykite norinčių papasakoti apie savo gyvenimo tikslus arba apie savo svajonę. Ką labiau jie norėtų gauti, pasiekti ar užsitarnauti? Aptarkite su vaikais šią temą.

Paklauskite

– Ką jūs pajautumėte, jeigu Jėzus ateitų pas jus asmeniškai ir pažadėtų išpildyti jūsų patį didžiausią norą, bet nepasakytų, kada Jis tai padarys? Ar nuo to pasikeistų jūsų gyvenimas? Perskaitykite Pr 18, 1 – 16; 21, 1 – 7 visi kartu garsiai. Po to išdalykite vaikams popierių ir rašiklius. Leiskite jiems dirbti kartu, jei jie to norės. Lentoje užrašykite šiuos nurodymus arba juos papasakokite vaikams žodžiu.

Šiandieną jūs – žurnalistai, kurie atvykote į tą vietovę, kur gyvena Abraomas ir Sara. Jūs girdėjote, kad jiems gimė kūdikis. Tai, žinoma, ne pati svarbiausia žinia, bet tas faktas, kad devyniasdešimtmetė moteris pagimdė, kelia susidomėjimą. Jūs ruošiatės susitikimui, kad iš jos paimtumėte interviu. Parašykite trumpą straipsnį pagal šį interviu.

Skirkite vaikams 5 – 10 min. Kai jie pabaigs, paprašykite dviejų ar trijų vaikų perskaityti savo straipsnelius.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS**Paklauskite**

– Ką Dievas pažadėjo Abraomui ir Sarai? Kodėl Sara manė, kad jai neįmanoma turėti vaikų? Kaip jūs galvojate, ką ji pajautė, kai suprato, kad Dievo pažadas išsipildo tuo metu, kai jai jau devyniasdešimt metų? Ko mus moko Saros patyrimas, kad Dievas gali padaryti dėl mūsų ir tai, kas neįmanoma?

Sakykite

– Susikibkime už rankų ir pasimelskime. Maldoje padėkokime Dievui už tai, kad Jam yra viskas įmanoma.

– Brangus Viešpatie! Mes dėkojame Tau už tai, kad Tu stiprus, išmintingas ir žymiai galingesnis nei bet kuris kitas. Prašau, padėk mums visuomet pasitikėti Tavimi ir prisiminti tai, kad Tau nieko nėra neįmanomo! Jėzaus vardu, amen.

Suskirstykite klasę į grupes. Lentoje užrašykite šiuos pažadus. Paprašykite kiekvienos grupės vaikų pasirinkti vieną pažadą ir parašyti, kas gali atrodyti neįmanoma šitame pažade.

Pažadai: Ps 35, 10; 85, 10; Iz 41, 17; 40, 29; Mk 9, 23; 10, 27; Mt 6, 30; 11, 28; Jn 14, 13; Tit 1, 2.

Kai kiekviena grupė užbaigs darbą, lentoje sudarykite pagrindinį sąrašą to, ką Dievas žada Savo pažaduose, užrašydami visus kiekvienos grupės sakinius.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS**Sakykite**

– Prisiminkite, kad Dievas gali padaryti tai, kas neįmanoma. Jis gali ir nori padaryti tai, ką Jis pažadėjo. Tai vadinama malone.

3. PAMOKOS PRITAIKYMAS

Atneškite (didelę telefonų knygą arba) sunkią medinę lentelę. Pasakykite vaikams, kad tas, kas ją sulaužys, kažką gaus. (Išitikinkite, kad tai padaryti neįmanoma.) Leiskite kiekvienam norinčiam pamėginti. Kai visi vaikai pamėgins ir jiems nepavyks, pasakykite:

– Nei vienam iš jūsų nepavyko sulaužyti lentelės, todėl niekas iš jūsų neužsidirbo dovanos. Bet tai neturi reikšmės. Aš duosiu kiekvienam iš jūsų dovaną, nepaisant to, kad jūs nesugebėjote atlikti mano užduoties. Tai mano nemokama dovana jums.

Išdalykite vaikams iš anksto paruoštas dovanas (nebrangias dovanas, kurios jiems patiktų).

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Ką jūs pajautėte, kada negalėjote atlikti mano užduoties, kad gautumėte dovaną? Ką jūs pajautėte, kai vis dėlto gavote dovaną? Perskaitykime Rom 6, 23 ir Ef 2, 8 –9. Kiek tai panašu į Dievo malonę? Kokių būdu jūs šiandien gavote dovaną? (Gavote ją neužtarnautai.) Kokių būdu mes galime gauti Dievo pagalbą? (Priimant ją kaip asmeninę, neužtarnautą dovaną.)

Sakykite

– Dievas pažadėjo mus išgelbėti. Ir Jis gali ir nori išpildyti Savo pažadą.

Atminkite

Dievas visada išpildo mums duotus Savo pažadus.

4. KRIKŠČIONIŠKAS GYVENIMAS

Paruoškite kvadratinės arba stačiakampės korteles, flomasterius, medžiagos papuošimui (lipdukus, blizgučius, dovanų juostelę, gėles, iškirptas iš senų atvirukų ir kt.), žirkles, klijų.

Išdalykite vaikams korteles. Tegul jie gražiai ant jų užrašo vieną iš bibliinių pažadų. (Galima panaudoti pažadus, užrašytus ant lentos.) Po to tegul jie papuošia korteles su pažadais pagal savo skonį.

Paklauskite

– Ar jūs pažįstate ką nors, kas abejoja, jog Dievas gali padaryti jų gyvenime tai, kas neįmanoma? Ką jūs galite pasakyti tokiam žmogui?

Sakykite

– Šią savaitę papasakokite istoriją apie Abraomą ir Sarą tam, kuris abejoja Dievo visagalybe, ir šiam žmogui padovanokite savo kortelę su pažadu.

PABAIGA

Priminkite jūsų vaikų sėkmes, nerimus ir atradimus, kuriais jie pasidalijo su jumis prieš pamoką. Priminkite jiems vieną ar du svarbius momentus iš peržvelgtos biblinės pamokos. Paminėkite gimtadienius, ypatingus įvykius arba jūsų mokinių sėkmes. Parodykite dėmesį svečiams.

10 pamoka

PABĖGĘS PAVELDĖTOJAS

Malonė – tai dovana
Malonė

Įsimintina eilutė: „Kiekvienas geras davinytis ir tobula dovana ateina iš aukštybių, nužengia nuo šviesybių Tėvo, kuriame nėra jokių atmainų ir jokių sambrėškų“ (Jok 1, 17).

Tyrinėjimo tekstai: 1Sam 20, 12 – 15; 2Sam 9.

Papildoma literatūra: E. Vait „Patriarchai ir pranašai“ 581–582 psl.

Pamokos užduotys:

Ištyrinėję šią temą vaikai privalo:

1. **Žinoti**, kad Dievo malonė įveikia visas kliūtis dėl jų išgelbėjimo.

2. Jausti, kad Jėzus juos priima ir myli.

3. Atsiliepti į Dievo malonę.

Pagrindinė mintis:

Kad išgelbėtų mus, Dievo malonė įveikia visas kliūtis.

TRUMPA PAMOKĖLĖS APŽVALGA

Saulius daugelį kartų bandė nužudyti Dovydą. Kai Dovydas tapo karaliumi, jis galėjo išžudyti visus Sauliaus giminaičius, kad padarytų saugų savo valdymą. Tačiau jis ieško Sauliaus giminaičių, kad parodytų jiems malonę dėka jo draugystės su Jehonatanu – Sauliaus sūnumi. Kai jis sužinojo, kad Mefi Bošetas, raišas Jehonatanos sūnus, gyvas, jis išsiunčia jį pakviesti. Mefi Bošetas prašo Dovydo leisti jam būti jo tarnu. Vietoje to, Dovydas rūpinasi juo, lyg tai būtų jo paties sūnus. Jis Mefi Bošetui duoda visą Sauliaus nuosavybę ir jį pakviečia kiekvieną dieną pietauti prie karaliaus stalo. Visa tai Dovydas duoda Mefi Bošetui veltui. Jo dovanos Mefi Bošetui mums primena daugelį Dievo dovanų, kurias Jis mums duoda veltui.

Šita pamoka skirta malonei!

Kaip karalius Dovydas dovanai atidavė žemę ir vietą už savo stalo Mefi Bošetui visam jo gyvenimui, taip ir mums Dievas dovanoja Savo išgelbėjimą visam laikui. Dovydas palankiai elgėsi su Mefi Bošetu dėka savo didelės meilės Jehonatanui. Dievas taip pat į mus žiūri su didele meile dėka Savo Viengimio Sūnaus Jėzaus.

PAPILDOMA MEDŽIAGA MOKYTOJAMS

Dėl Jehonatanos – „Jehonatanas žuvo drauge su savo tėvu Sauliumi mūšyje prie Gilbojos kalno (žr. 2 Sam 1, 4. 17). Jo sūnui Mefi Bošetui tuomet buvo tik penkeri metukai (2 Sam 4, 4). Mefi Bošetas jau turi savo paties sūnų, taigi čia papasakoti įvykiai turėjo įvykti praėjus daugeliui metų po to, kai Dovydas atsisėdo į sostą“ (SDA Biblijos komentarai 2 t. 639 psl.).

Jis puolė ant veido – „Mefi Bošetas suprato, kad liko gyvas dėka karaliaus malonės. Jeigu Dovydas panorėtų, tai galėtų įsakyti jį nužudyti dėl to, kad Sauliaus giminė turi būti išnaikinta ir neturi likti nei mažiausios galimybės dėl varžymosi tų, kurie pretenduotų į sostą“ (SDA Biblijos komentarai 2 t. 639 psl.).

Ciba – „buvo ištikimas Sauliaus palikuonims. Tačiau jis negalėjo įveikti noro praturtėti (žr. 16, 1 – 4; 19, 24 – 30)“ (SDA Biblijos komentarai 2 t. 639 psl.).

Pasisveikinimas

Pasveikinkite vaikus įeinant į klasę. Paklauskite jų, kaip praėjo savaitė, ar buvo daug džiaugsmo, ar išgyvenimų. Paklauskite, ar jie atliko namų užduotis, kurios buvo pasiūlytos pamokėlėje. Paprašykite vaikų pasiruošti dalyvauti aktyviuose užsiėmimuose, kuriuos jūs išrinkote šiai pamokai.

1. AKTYVUS PASIRUOŠIMAS

Pasirinkite vieną ar du užsiėmimus, kurie tiktų jūsų bažnyčios sąlygoms.

A. „ATLEIDIMO NUTARTIS“

Paruoškite Biblijas.

Prieš pamoką užrašykite šiuos teiginius:

- Jūs turite atleisti kitiems anksčiau nei Dievas jums atleido.
- Dievas atleidžia ir užmiršta.
- Jums bus atleista iki tol, kol jūs vėl nepadarysite tas pačias klaidas.

– Kai Dievas jums atleido, viskas tampa taip, kaip buvo iki padarant tą nuodėmę.

Sakykite

– Perskaitykite Mt 6, 14; Iz 44, 22; Mt 18, 35, o po to prieikite prie lentos ir pažymėkite varnele tą atleidimo nutartį, su kuria jūs labiausiai sutinkate.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paprašykite vaikų paaiškinti, kodėl jie pažymėjo būtent tą nutartį. Aptarkite su vaikais atleidimo reikšmę, o po to pamėginkite surasti bendrą nutartį.

Atminkite

Dievo malonė įveikia visas kliūtis, kad išgelbėtų mus.

LAIKAS PASIDALYTI PATIRTIMI

Draugiškas bendravimas

Paskatinkite vaikus laisvai dalytis asmeniniais patyrimais.

Giesmių giedojimas

Pamokos metu jūs galite giedoti savo mėgstamiausias giesmes.

Misijos žinios

Sakykite

Dėka Dievo malonės mūsų nuodėmės gali būti atleistos. Dievas mus įsisūnijo ir dabar mums ruošia vietą danguje. Jo malonė ragina mus su kitais dalytis šita nuostabia žinia.

Pasinaudokite bet kokiais misionierių pasakojimais, kokius tik turite.

Aukų surinkimas

Jums bus reikalingas krepšelis aukoms surinkti.

Priminkite vaikams žodžio “malonė” reikšmę.

Sakykite

– “Malonė” – tai ką tu atiduodi kitam labai vertingo, kuris to nenusipelnė.

Tegul vienas ar pora vaikų papasakoja atvejį, kada jie gavo kokią nors neužtarnautą dovaną. Po to paaiškinkite, kad vienas iš būdų atsiliepti į Dievo malonės dovaną yra mūsų aukos. Surinkite aukas.

Malda

Pradėkite maldą išreiškdami dėkingumą Dievui už Jėzų – Jo malonės dovaną, atsiųstą žūstančiam pasauliui. Po to tegul vaikai tylioje maldoje savo mintimis (žodžiais) išreiškia dėkingumą Dievui už šią dovaną. Užbaikite maldą dėkingumo Dievui žodžiais už visus vaikų liudijimus apie Dievo malonę, kuri pasireiškia jų gyvenime.

2. ATSIVERSKIME BIBLIJĄ

Iš anksto paruoškite tris biblinius klausimus, o taip pat vaišes kiekvienam vaikui.

Paprašykite norinčio garsiai atsakyti į tris biblinius klausimus. Pirmiau nei jūs pradėsite uždavinėti klausimus, pasakykite visiems vaikams, jeigu kas atsakys teisingai į visus klausimus, tai jūs duosite apdovanojimą visiems čia esantiems (kažką, ką jie visi labai mėgsta), tačiau niekas neturi pasakinėti tam, kuris atsakinėja. Užduokite du gana sudėtingus klausimus, o trečią sugalvokite tokį, kad jūs būtumėte tikras, kad tas, kuris atsakinės, į jį neatsakys. Tokiu būdu jūs tikrai žinosite, kad vaikai praloš. Po to visiems vaikams duokite pažadėtą apdovanojimą.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

52 Paprašykite vaikų apibūdinti jūsų poelgį šioje situacijoje. Paprašykite to, kuris atsakinėjo,

paaiškinti, kodėl toks elgesys su jais yra malonės pavyzdys. (Jis nenusipelnė apdovanojimo, tuo labiau jo nenusipelnė vaikai.)

Sakykite

– Šiandien mes tyrinėsime istoriją apie jauną žmogų, kuris galvojo, kad jį užmuš, o vietoj to jam parodė karališką pagarbą.

BIBLIJOS TYRINĖJIMAS

Suskirstykite vaikus į grupes po 3 – 4 žmones. Tegul kiekviena grupė Biblijoje suranda malonės pavyzdį ir paruošia trumpą pantomimos vaidinimą. (Jei reikės, nurodykite vaikams šiuos tekstus: 1Kar 18; Jonos 1– 4; Mt 14, 22 – 33; Mk 6, 31 – 44; Lk 19, 1– 10; Jn 8, 1 – 11). Po to tegul kiekviena grupė parodo savo vaidinimą, o likusieji vaikai turės atspėti suvaidintą istoriją.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Atminkite

Dievo malonė įveikia visas kliūtis, kad išgelbėtų mus.

“ATLEISTI IR UŽMIRŠTI”

Išdalykite vaikams popieriaus lapelius ir tegul jie sudaro įžeidimų sąrašą, kuriais kas nors juos įžeidė. Po to pademonstruokite, kaip Dievas atleidžia ir užmiršta mūsų nuodėmes. Sunaikinkite tuos lapelius (galima juos suplėšyti, sudeginti, užbraukyti žodžius flomasteriu ir t.t.). Atkreipkite vaikų dėmesį, kad Dievo malonė mums daro tą patį. Dievas atleidžia mūsų nuodėmes ir jas užmiršta.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Ar tikrai jūs tikite tuo, kad Dievas sunaikino net prisiminimą apie jūsų buvusias nuodėmes? Ar jūs tikite, kad Jis sunaikins prisiminimą apie tas nuodėmes, kurias jūs padarysite ateityje? (Žr. 1Kor 13, 5; Ps 130, 3). Jei jūs tuo tikite, tai kaip atsiliepiate į Jo meilę?

Pakvieskite vaikus tyliai maldai, kad išreikštų savo tikėjimą Dievui ir atsilieptų į Jo malonės dovaną, į niekada nesibaigiantį Jo atlaidumą.

Atminkite

Dievo malonė įveikia visas kliūtis, kad išgelbėtų mus.

3. PAMOKOS PRITAIKYMAS

Kambario viduryje padenkite stalą su vaisėmis, vaisiais arba daržovėmis su padažu. Tegul maistas būna paprastas. Padarykite stalą kiek įmanoma patrauklesnį (staltiesė, žvakės, servetėlės, gražūs indai ir t.t.)

Sakykite

– Po Sauliaus ir Jehonatano mirties karalius Dovydas parodė didelį gailestingumą Jehonatano sūnui Mefi Bošetui. Perskaitykime apie tas aplinkybes, dėl kurių jis tai padarė. Tegul vaikai paeiliui garsiai perskaito šiuos tekstus: 1Sam 20, 12 – 15; 2Sam 9).

Paklauskite

– Ką padarė Dovydas dėl Mefi Bošeto? Kaip jūs galvojate, kodėl Dovydas buvo toks geras? Tegul vaikai nuo stalo stovi trijų metrų atstumu.

Sakykite

– Mefi Bošetui buvo didelė garbė sėdėti už karališko stalo. Dabar aš noriu, kad jūs pamąstytumėte apie žmones, kurie buvo ypatingai geri jums. Aš išvardysiu keletą ypatingų atvejų **53**

arba situacijų ir duosiu jums truputį laiko apmąstymui. O jūs prisiminkite ir garsiai paminėkite žmogaus vardą, kuris jums padarė gera, tuo pat metu žengiant žingsnį pirmyn prie “karališkojo stalo”.

Perskaitykite su pauzėmis šiuos teiginius.

Pagalvokite apie tą, kuris buvo jums geras:

- Kai jūs atsidūrėte nepažįstamoje vietoje;
- Mokykloje;
- Bažnyčioje;
- Kada jūs nerimavote dėl ko nors arba ko nors bijojote;
- Kada jūs nesitikėjote, kad jums padarys gera.

Sakykite (kai visi vaikai prižengs prie stalo)

– Dabar pagalvokite apie tai, kam jūs galėtumėte padaryti kažką gero, malonaus ir kokių būdu jūs galėtumėte tai įgyvendinti (padarykite pauzę). Anksčiau, nei pradėsime puotą, pasimelskime ir padėkokime Dievui už Jo malonę. (Malda gali būti asmeninė, tyli arba pasimeldžiant mokytojui.)

4. KRIKŠČIONIŠKAS GYVENIMAS

“Besąlygiškas gerumas”

Tegul vaikai pagalvoja apie žmogų, su kuriuo jie neseniai pasielgė nedraugiškai. Po to su jais pakalbėkite apie tai, kaip jie galėtų parodyti gerumą šitam žmogui ateinančią savaitę. Jie neturi atskleisti šitam žmogui savo paslapties, bet tegul jie paprasčiausiai ką nors gero padaro dėl jo. Besibaigiant savaitei, vaikai gali jam papasakoti savo patyrimo rezultatus. Tegul jie apie tai dar kam nors papasakoja (draugui, mokytojui, tėvams ir t.t.).

Atminkite

Dievo malonė įveikia visas kliūtis, kad išgelbėtų mus.

Malda

Pasimelskite su vaikais paprašydami Dievo, kad Jis visada jiems padėtų rodyti gerumą žmonėms, net jei su jais pačiais elgiamasi nedraugiškai.

PABAIGA

Priminkite jūsų vaikų sėkmes, nerimus ir atradimus, kuriais jie pasidalijo su jumis prieš pamoką. Priminkite jiems iš šios pamokėlės vieną arba du svarbius momentus. Paminėkite gimtadienius, ypatingus įvykius arba jūsų mokinių sėkmes. Parodykite dėmesį svečiams.

11 pamoka

ELIJO PALIKIMAS

Malonė – tai dovana
Malonė

Įsimintina eilutė: „Bet kai ant jūsų nužengs Šventoji Dvasia, jūs gausite Jos galybės ir tapsite Mano liudytojais... ligi pat žemės pakraščiu“ (Apd 1, 8).

Tyrinėjimo tekstai: 2 Kar 2, 1 – 15.

Papildoma literatūra: E. Vait „Pranašai ir karaliai“ 217 – 228 psl.

Pamokos užduotys:

Ištyrinėję šią temą vaikai privalo:

- 1. Žinoti**, kad Dievas dėka Savo malonės išpildo visus jų poreikius, kad jie galėtų tarnauti Jam.
- 2. Jausti** Dievo kvietimą gyventi ir dirbuotis dėl Jo, juk Jis šitam duoda tai, kas būtina.
- 3. Sugebėti** šlovinti Dievą už Jo Šventosios Dvasios dovaną ir jėgą iš aukštybių.

Pagrindinė mintis:

Dievo Dvasia duoda mums jėgos, kad mes galėtume gyventi ir dirbuotis dėl Jo.

TRUMPA PAMOKĖLĖS APŽVALGA

Elijas buvo pats svarbiausias pranašas Izraelyje po Mozės. Jis atliko didžiulį darbą, sunaikinanat stbmeldystę ir atverčiant žmones prie Dievo. Dabar Elijas paseno ir Dievas atskleidė jam ir Elizejui, jo mokiniui ir pagalbininkui, kad greitai Elijas bus paimtas į dangų. Kai Elijas pakvietė Elizejų, jis ant jaunuolio pečių užmetė savo apsiaustą (1 Kar 19, 19 – 21). Dabar, prieš išsiskyrimą, Elijas norėjo išpildyti savo mokinio norą, ir Elizejus paprašė dukart daugiau Šventosios Dvasios. Kada Elijas buvo paimtas į dangų ugnies vežimu, jo apsiaustas nukrito ant žemės, liudydamas, kad Elizejaus prašymas išpildytas.

Šita pamoka skirta malonei!

Dievo jėga – tai malonės dovana. Kada Dievas pakviečia mus atlikti Jo darbą, Jis mums duoda Šventosios Dvasios dovaną ir jėgos tam, kad mes galėtume atlikti pavedimą.

PAPILDOMA MEDŽIAGA MOKYTOJAMS

“Kai Elijas ruošėsi palikti savo ištikimą tarną ir mokinį, jis suteikė jam galimybę prašyti visko, ko trokšta jo širdis. Elizejus galėjo paprašyti laikinų arba medžiaginių gėrybių – turtų, šlovės, išminties, žemiškos garbės, kartu su šio pasaulio galingaisiais arba ramaus, pilno pasitenkinimų gyvenimo, skirtingai nuo pilno išbandymų ir praradimų Elijo gyvenimo. Bet nieko iš to jis nepaprašė. Labiausiai, ko jis norėjo, tai tęsti tą darbą, kurį atliko Elijas, ta pačia dvasia ir su ta pačia jėga. Ir tam jam reikėjo Dievo Dvasios malonės ir pagalbos. (SDA Biblijos komentarai T 2, psl. 851)

“Pagal senąjį Vidurio Rytų įstatymą vyriausias sūnus gaudavo du kartus daugiau palikimo, nei kiti šeimos nariai. Paprašęs tuo metu nustatytos pirmagimio sūnaus palikimo dalies, Elizejus tuo išreiškė oficialų prašymą būti dvasiniu Elijo palikuoniu.” (Iliustruota šeimos Biblija psl.165.)

“Jeigu matysi, kai būsiu nuo tavęs paimtas.” Jeigu Elizejus taps Elijo paėmimo liudininku, tada jis žinos, kad Viešpats laiko būtinu patenkinti jo prašymą.” (SDA Biblijos komentarai T 2, psl. 852).

Pasisveikinimas

Pasveikinkite vaikus įeinant į klasę. Paklauskite jų, kaip praėjo savaitė, ar buvo daug džiaugsmo, ar išgyvenimų. Paklauskite, ar jie atliko namų užduotis, kurios buvo pasiūlytos pamokėlėje. Paprašykite vaikų pasiruošti dalyvauti aktyviuose užsiėmimuose, kuriuos jūs išrinkote šiai pamokai.

1. AKTYVUS PASIRUOŠIMAS

Pasirinkite vieną ar du užsiėmimus, kurie tiktų jūsų bažnyčios sąlygoms.

A. „UŽRIŠK MAZGĄ“

Paruoškite metro ilgio virvę kiekvienam klasės mokiniui.

Po truputį virvės duokite kiekvienam mokiniui ir paprašykite surišti mazgą, nepaleidžiant iš rankų galų. Tegul pabando tai padaryti patys, o po to parodykite jiems, kaip reikia teisingai padaryti. Padėkite virvę ant stalo arba grindų, sukryžiuokite ant krūtinės rankas, lyg būtumėte supykę, pasilenkite į priekį ir, pačiuokite virvės galus rankomis, nepakeisdami jų padėties. Po to ištieskite rankas į šalis, nepaleisdami virvės galų. Leiskite vaikams pakartoti užduotį.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

– Ar buvo jums iškilusi mintis, kad aš jūsų paprasčiau padaryti ką tai neįmanomo? Ar jums kada nors atrodo, kad Dievas mūsų prašo padaryti ką nors neįmanomo?

Sakykite

– Perskaitykite mūsų įsimintiną eilutę (Apd 1, 8). Dievas neprašo mūsų darbuotis dėl Jo, neduodamas mums tam būtinos malonės ir jėgos. Kai jums parodė, kaip teisingai užrišti mazgą, jūs patys galėjote tai padaryti. Taip pat ir Dievas duoda mums viską, kas būtina, kada mes jam tarnaujame.

Atminkite

Dievo Dvasia duoda mums jėgos, kad mes galėtume gyventi ir darbuotis dėl Jo.

B. “ĮDOMUS BALIONĖLIO PRIPŪTIMAS”

Kiekvienam vaikui paruoškite nedidelį buteliuką su plonu kakleliu (butelį nuo limonado), balioną, apie ketvirtadalį arbatinio šaukštelio acto, apie 1 valgomąjį šaukštą geriamosios sodos, piltuvėlį (nebūtinai).

Išdalykite vaikams balionus ir paprašykite juos pripūsti be lūpų pagalbos. Tam skirkite minutę laiko. Po to kiekvienam vaikui duokite butelį, kuriame supiltas actas. Į kiekvieną balioną įberkite 1 arbatinį šaukštelį geriamosios sodos.

(Kad būtų patogiau, galite panaudoti piltuvėlį.) Supurtykite balioną, kad soda subyrėtų į jo dugną. Po to užmaukite balioną ant butelio angos. Padarykite taip, kad balionas tampriai aptemptų butelio kakliuką. Apverskite balioną, kad soda subyrėtų į actą. Dėl cheminės reakcijos soda ir actas išskirs dujas, kurios pripūs balioną.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Ar įmanoma pripūsti balioną be lūpų pagalbos? Ar galite jūs tai padaryti be panašių medžiagų pagalbos? Kas tam yra būtina? Kaip jūs galvojate, ar prašo mūsų Dievas padaryti ką nors, tam neaprupindamas mus viskuo, kas būtina? Ar galime mes ką nors padaryti savarankiškai?

Sakykite

– Atsakyti į šį klausimą mums padės įsimintina eilutė. Perskaitykime ją: Apd 1, 8.

Paklauskite

– Kokios Dievo dovanos mums reikia labiausiai?

(šventosios Dvasios jėgos.) Šią savaitę mes kalbėsime apie tai, jog Dievo Dvasia duoda mums jėgos, kad mes galėtume gyventi ir darbuotis dėl Jo.

LAIKAS PASIDALYTI PATIRTIMI

Draugiškas bendravimas

Paskatinkite vaikus laisvai dalytis asmeniniais patyrimais.

Giesmių giedojimas

Pamokos metu jūs galite giedoti savo mėgstamiausias giesmes.

Misijos žinios

Pasinaudokite bet kokiais misionierių pasakojimais, kokius tik turite.

Aukų surinkimas

Jums reikės švarko arba lietpalčio.

Priminkite vaikams, kad dėka mūsų aukų kiti žmonės sužino, kad Dievo Dvasia jiems prieinama ir kad Jis pasiruošęs duoti jiems jėgos gyventi dėl Jo. Surinkite aukas tokiu būdu: tegul du vaikai išskleidžia švarką ir jį laiko horizontaliai, o kiti į jį deda savo aukas.

Malda

Paprašykite vaikų pagalvoti apie tai, kam juos kviečia Dievas, bet ko jie bijo arba jaučiasi nepasiruošusiais, nevertais, tam netinkamais.

Paprašykite Dievo maldoje, kad Viešpats pastiprintų vaikus ir duotų jiems Šventosios Dvasios jėgos, kad atliktų šitą tarnystę.

2. ATSIVERSKIME BIBLIJĄ

Paruoškite popieriaus lapelius, tušinukus, Biblijas.

Išdalykite kiekvienam mokiniui popieriaus lapus. Paprašykite jų parašyti tai, apie ką žmonės su jais norėtų pasikalbėti, bet jie patys nenori šito nei su niekuo aptarinėti. (Pavyzdžiui, tėvai prarado darbą, artimųjų liga arba mirtis, būtinybė persikraustyti, blogas apkirpimas ir t.t.)

Paklauskite

– Kodėl jūs nenorite apie tai kalbėti? Kaip jūs jaustumėtės, jei žinotumėte, kad greitai prarasite artimą žmogų arba ką nors jums labai svarbaus? Ar jūs norėtumėte tuomet apie tai kalbėti? Kaip jūs tam ruoštumėtės? Išklauskite visus atsakymus. Šiandien mes tyrinėsime istoriją apie žmogų, kuris žinojo, kad greitai praras tą, kuris buvo jam labai brangus. Jis taip pat nenorėjo apie tai su kitais kalbėti, bet jis teisingai ruošėsi tam įvykiui.

Tegul vaikai suranda šią istoriją 2 Kar 2, 1 – 15. Paprašykite trijų savanorių perskaityti šį tekstą vaidmenimis. Paskirstykite jiems autoriaus, Elijo ir Eliziejaus žodžius. Dar kas nors tegul perskaito pranašų žodžius. Paraginkite vaikus skaityti raiškiai. Pradžioje duokite jiems keletą minučių savarankiškai perskaityti tą tekstą.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS**Paklauskite**

– Kaip Eliziejus, Elijas ir grupė pranašų sužinojo, kad Elijas bus greitai paimtas į dangų? Ką šiuo atveju jautė Elijas? Ką galvojo pranašai? Ką darė Eliziejus, kad pasiruoštų Elijo paėmimui? Kaip jūs galvojate, kodėl pranašai pasielgė taip? Kaip parašyta Rašte? Kaip jūs galvojate, ar Eliziejus buvo pasiruošęs pamatyti Elijo paėmimą? Kodėl taip? Kodėl ne? Paprašykite vaikų Biblijose surasti šiuos tekstus: 1 Kar 19, 19 – 21; 2 Kar 1, 1 – 8; Iš 14, 21; Joz 3, 13 – 17.

Sakykite

– Šie tekstai turi ypatingą reikšmę. (Tegul vaikai pažiūri ir nustato jų reikšmingumą.)

1 Kar 19, 19 – 21 ir 2 Kar 1, 1 – 8. (Apsiaustas, kuris liko po Elijo paėmimo, buvo tas pats, kurį jis panaudojo pašaukiant Eliziejų tarnystei. Tai buvo panašu į šeimos daikto pagal paveldėjimą perdavimą. Karalius Ahazijas pažino Eliją pagal nupasakojimą apie jo apsiaustą. Elijo apsiaustą žmonės laikė neatskiriama Dievo žmogaus aprangos dalimi.

Iš 14, 21 ir Joz 3, 13 – 17. (Dievas du kartus perskyrė vandenį prieš Savo tautą, kad parodytų Savo jėgą. Kai Eliziejus panaudojo savo apsiaustą, kad perskirtų Jordano vandenį, tai buvo

liudijimas, kad ant jo nužengė Dievo Dvasia, kad jis gavo jėgą, kurios prašė. Tai buvo Dievo kelias, kad parodytų Eliziejui ir kitiems pranašams, jog Eliziejus buvo paruoštas vykdyti Elijo darbą.)

Paklauskite

– Ar buvo kas nors ypatinga Elijo apsiauste? (Pats apsiaustas nebuvo ypatingas. Tai buvo jėgos simbolis, kurią turėjo Elisas dėka jame buvusios Šventosios Dvasios.) Kokį pirmą stebuklą padarė Eliziejus Elijo apsiausto pagalba? (Jis perskyrė Jordano vandenį ir taip buvo parodyta Dievo jėga, panašiai kaip izraelitams pereinant per Raudonąją jūrą ir Jordaną.) Kokį poveikį tai padarė pranašams, kurie tai matė? (15 eil. Jie suprato, kad su Eliziejumi buvo Dievo Dvasia.) Tą akimirką Eliziejus sužinojo, kad Dievas išpildė jo prašymą ir davė jam Šventąją Dvasią. Visi kartu pasakykime mūsų įsimintiną eilutę: Apd 1, 8. Dabar visi kartu pakartokime mūsų pagrindinę mintį: Dievo Dvasia duoda mums jėgos, kad mes galėtume gyventi ir dirbti dėl Jo.

3. PAMOKOS PRITAIKYMAS

Situacijos

Iš anksto užrašykite šitas situacijas ant popieriaus lapelių.

Suskirstykite klasę į tris grupes ir pasiūlykite kiekvienai grupei perskaityti ir aptarti vieną iš šių situacijų. Kiekvienai grupei duokite tris minutes aptarimui. Paskui tegul kiekvienos grupės atstovas perskaito situaciją ir paskelbia visiems savo išvadas.

1. Darius visada norėjo padėti žmonėms. Kai jis užaugo, tai nusprendė tapti gydytoju. Jis galvojo, kad Dievas taip pat nori, kad Darius taptų gydytoju, bet matant kraują, jam pasidarydavo bloga. Kaip šitoje situacijoje Dievo Dvasia gali duoti Dariui jėgos gyventi ir dirbti dėl Jo?

2. Silvija žino, kad padėdama mamai prižiūrėti tris savo jaunesnius brolius ir seseris, ji dirbuoja dėl Dievo. Bet kartą ji taip labai supyko ant jų, kad net norėjo užsidaryti savo kambaryje. Kitą kartą ji negalėjo kartu su savo draugais eiti pasivaikščioti ir daryti tai, ko ji nori, nes turėjo padėti namuose. Tai labai ją erzina. Kaip gali Šventoji Dvasia duoti Silvijai jėgos gyventi ir dirbti dėl Jo?

3. Modestas lanko bažnyčią tik su mama todėl, kad jo tėtis ne krikščionis. Kartais jo tėtis bando įkalbinti sūnų pasilikti namuose ir praleisti tarnavimą, siūlydamas jam tuo metu užsiimti kuo nors įdomesniu ir nekasdieniu. Kaip Dievo Dvasia gali Modestui duoti jėgos gyventi ir dirbti dėl Jo?

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Kiek egzistuoja skirtingų kelių gyventi ir dirbti dėl Dievo? Kiek skirtingų kelių turi Dievas, kad duotų mums jėgos tarnavimui? Ką turėjo padaryti Eliziejus, kad gautų iš Dievo jėgos? (Jis turėjo jos paprašyti.)

Atminkite

Dievo Dvasia duoda mums jėgos, kad mes galėtume gyventi ir dirbti dėl Jo.

4. KRIKŠČIONIŠKAS GYVENIMAS

“BRANGI PERGALĖ”

Paruoškite kiekvienam vaikui po popierėlyje suvyniotą saldainį.

Pasiųskite per klasę puodelį su saldainiais. Tuo metu, kai vaikai ims po saldainį ir jį išvynios, tegul jie pamini tą gyvenimo sferą, kurioj jiems labiausiai reikia Dievo jėgos. Jeigu jie apie tai nenori pasakyti garsiai, tegul papasakoja apie savo draugą (neminėdami jo vardo), kuriam reikia Dievo jėgos. Paprašykite jų pagalvoti, o po to pasakyti, kas dažniausiai verčia jausti baimę, suvokti savo skurdumą, jausti liūdesį arba prislėgtumą.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Žiūrint į mus, ar žmonės mato, kad Dievo Dvasia duoda mums jėgos nugalėti mūsų silpnybes? Kaip sužinojo pranašai, kad Dievo Dvasia nužengė ant Elijo? Kas turi sudaryti įspūdį mus supantiems žmonėms? Tegul vaikai šią savaitę kam nors papasakoja apie tai, jog Dievas duoda mums jėgos, kad mes galėtume gyventi ir dirbti dėl Jo.

Atminkite

Dievo Dvasia duoda mums jėgos, kad mes galėtume gyventi ir dirbti dėl Jo.

Malda

Maldoje paprašykite, kad Dievas jūsų mokiniams atsiųstų Šventąją Dvasią tose jų gyvenimo sferose, kuriose jie jaučia baimę, nesaugumą arba nekompetentingumą. Paprašykite Dievo, kad Jis juos vestų jų gyvenime.

PABAIGA

Priminkite jūsų vaikų sėkmes, nerimus ir atradimus, kuriais jie pasidalijo su jumis prieš pamoką. Priminkite jiems iš šios pamokėlės vieną arba du svarbius momentus. Atžymėkite gimtadienius, ypatingus įvykius arba jūsų mokinių sėkmes. Parodykite dėmesį svečiams.

12 pamoka

NEIŠSENKANTIS ALIEJUS

Malonė – tai dovana
Malonė

Įsimintina eilutė: „O mano Dievas iš Savo turtų gausos Kristuje Jėzuje šlovingai patenkins visas jūsų reikmes“ (Fil 4, 19).

Tyrinėjimo tekstai: 2 Kar 4, 1 – 7.

Pamokos užduotys:

Ištyrinėję šią temą vaikai privalo:

- 1. Žinoti**, kad Dievas gali patenkinti visus poreikius.
- 2. Jausti** dėkingumą Dievui už tai, kad Dievo atsargos niekada neišsenka.
- 3. Išmokti** atpažinti Dievo malonės dovanas.

Pagrindinė mintis:

Dievo malonės atsargos niekada neišsenka.

TRUMPA PAMOKĖLĖS APŽVALGA

Našlė atėjo pas pranašą Eliziejų paprašyti jo pagalbos. Jos sūnus nori paimti į vergovę skolintojas, kuriam vargšė našlė negali gražinti jos vyro skolos. Viskas, ką ji turėjo vertingo – tai truputis aliejaus ąsotyje. Eliziejus jai liepė pasiskolinti iš kaimynų kiek tik galima daugiau ąsočių ir pripildyti juos aliejaus iš savo ąsočio. Eliziejus jai pataria parduoti aliejų, kad padengtų skolas, ir gyventi iš to, kas liks.

Šita pamoka skirta malonei!

Dievas ypatingai rūpinosi šios našlės problemomis. Pardavusi aliejų, ji ne tik sumokėjo visas skolas, bet ir turėjo užtektinai likusių pinigų, kad išgyventų. Našlės aliejus vis tekėjo ir ji prašė dar ąsočių. Kad patenkintų mūsų poreikius, Dievas išlieja Savo malonės daugiau nei pakankamai. Ji niekada neišseks. Jo palaimų daugiau, negu mes patys galime sutalpinti.

PAPILDOMA MEDŽIAGA MOKYTOJAMS

“Našlės atsiliepinimas – tai jos tikėjimo matas, o taip pat matas to, ką ji galėjo priimti iš Viešpaties. Mažu tikėjimu ji galėjo priimti nedaug, dideliu – daug” (SDA Biblijos komentarai 2 T, psl. 867).

“Našlė iš Dievo gavo daugiau, nei ji prašė. Ji prašė tik tiek, kad išlaisvintų jos sūnus iš vergystės. Bet dėl jos skurdaus gyvenimo ji turėjo daug poreikių. Dievas pasirūpino visų jos poreikių patenkinimu. Jis nuolatos žmonėms duoda žymiai daugiau palaimų, nei jie prašo jų sau” (ten pat psl. 868).

“Auksinis aliejus simbolizuoja malonę, kurios Dievas pripildo tikinčiųjų žibintus. Jei šventas aliejus neišsilietų iš dangaus per Šventąją Dvasią, piktieji angelai visiškai užvaldytų žmones” (ten pat psl. 1179, 1180).

“Patepimo aliejus – tai Jo malonės aliejus, kuris duoda dvasinį regėjimą sielai, esančiai tamsoje ir aklai, kad ji galėtų atskirti Šventosios Dvasios darbus ir priešą dvasią” (ten pat psl. 966).

Pasisveikinimas

Pasveikinkite vaikus įeinant į klasę. Paklauskite jų, kaip praėjo savaitė, ar buvo daug džiaugsmo, ar išgyvenimų. Paklauskite, ar jie atliko namų užduotis, kurios buvo pasiūlytos pamokėlėje. Paprašykite vaikų pasiruošti dalyvauti aktyviuose užsiėmimuose, kuriuos jūs išrinkote šiai pamokai.

1. AKTYVUS PASIRUOŠIMAS

Pasirinkite vieną ar du užsiėmimus, kurie tiktų jūsų bažnyčios sąlygoms.

A. „DABAR PILNAS“

Paruoškite ąsočius arba butelius, akmenukų, žvyro, smėlio, vandens.

Paslėpkite visas medžiagas, išskyrus ąsotį ir didelius akmenis. Kiekvienam mokiniui duokite po ąsotį ir tiek akmenų, kiek jų reikia, kad pripildytų ąsotį. Kai jie sudės akmenis į ąsočius, paklauskite, ar pripildyti ąsočiai. (Paskatinkite, kad būtų teigiami atsakymai.) Paimkite žvyrą ir supilkite į ąsočius iki kraštelių. (Jeigu reikia, truputį supurtykite ąsotį.) Paklauskite, ar dabar ąsočiai pilni? Paimkite vandens ir jo įpilkite į kiekvieną ąsotį iki kraštelių. Paklauskite, ar pilni ąsočiai?

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Kaip jūs galvojate, ar buvo pilni ąsočiai po to, kai jūs į juos sudėjote akmenis? Kiek dar tuo metu galėjo tilpti į ąsotį? Kas šitame bandyme simbolizuoja mūsų gyvenimą? (Ąsotis.) Kas simbolizuoja Dievo malonę? (Akmenys, žvyras, smėlis ir vanduo.)

Sakykite

– Dievas išlieja ant mūsų žymiai daugiau palaimų, nei mes prašome. Kartais mes galvojame, kad nebeturime daugiau vietos malonei, bet Jis Savo palaimas išlieja kitoje vietoje. Mūsų biblinė istorija pasakoja apie Dievo malonę, besiliejančią iki tol, kol daugiau nebeliks vietos ją sutalpinti.

Atminkite

Dievo malonės atsargos niekada neišsenka.

B. “STEBUKLINGAS RATŲ PADAUGINIMAS”

Paruoškite popieriaus juosteles, kurių matmenys 28 cm x 5 cm, spalvotus pieštukus arba tušinukus, lipnią juostelę arba klijų, žirkles.

Duokite kiekvienam vaikui po popieriaus juostelę. Paprašykite vaikų paimti savo juosteles ir jas laikyti horizontalioje plokštumoje. Vieną juostelės galą jie turi taip pasukti, kad apatinė juostelės pusė atsidurtų viršuje. Po to šios susuktos juostelės galus reikia suklijuoti.

Sakykite

– Šita popieriaus juostelė nurodo į Dievą. (Duokite kiekvienam mokiniui spalvotą pieštuką arba tušinuką ir paprašykite jų nubrėžti liniją išilgai per juostelę, pradedant nuo suklijuotos vietos ir tęsiant iki galo, nepakeliant tušinuko nuo juostelės. Linija turi būti iš abiejų juostelės pusių ir susijungti.) Linija, nubrėžta ant juostelės, reiškia Dievo malonę.

Paklauskite

– Ką šita linija mums gali pasakyti apie Dievo malonę? (Ji nesibaigia. Ji tęsiasi ir tęsiasi.) Duokite vaikams žirkles ir jų paprašykite išilgai per vidurį perkirpti juostelę.

Sakykite

Perkirpimas reiškia mūsų tikėjimą tuo, kad Dievas išlies Savo malonę ant mūsų ir pasirūpins mūsų poreikiais. Kai mes perkirpome juostelę išilgai per vidurį, ratas pasidarė dvigubai didesnis. (Jo malonė daugėja ir daugėja.)

Pasiūlykite vaikams eksperimentą, jeigu dar turite laiko. Pirmiausia suklijuokite dvi arba tris juosteles į vieną ilgą juostą, anksčiau nei jūs persuksite galą. (Suklijuojant anksčiau nurodytu būdu, ratas gausis didesnis.) Padarykite vieną įkirpimą išilgai ne per vidurį, o įkirpkite tik vieną trečdalį juostelės ir dar vieną įkirpimą iš kitos pusės irgi vieną trečdalį. Kas įvyksta? (Jūs gausite mažą kilpą viduje didelės kilpos.) Dabar perkirpkite juostelę iki vidurio ir kitą pusę taip pat iki vidurio. Kas įvyksta? (Jūs gavote dvi sujungtas kilpas.) Nepriklausomai nuo to, kaip jūs perkirpote juostelę, jums ji gausis didelė, beribė, uždara.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS**Paklauskite**

– Kas įvyksta su Dievo malone, kada mes leidžiame ją išlieti ant mūsų? (Jos atsiranda daugiau.) Nepriklausomai nuo to, ką jūs darote, jeigu jūs paklusnūs Dievui, tai Jo malonės vis daugėja. Ar yra riba Dievo malonei?

Sakykite

– Atsiverskime Fil 4, 19 ir kartu perskaitykime.

Paklauskite

– Kiek jūsų poreikių išpildo Dievas? (Visus.) Kaip jūs galvojate, kas geriau žino mūsų pačių poreikius – jūs ar Dievas? (Šis tekstas kalba apie tai, kad Jis išpildo visus mūsų poreikius, net tuos, kurių mes nesuvokiame.)

Atminkite

Dievo malonės atsargos niekada neišsenka.

LAIKAS PASIDALYTI PATIRTIMI

Draugiškas bendravimas

Paskatinkite vaikus laisvai dalytis asmeniniais patyrimais.

Giesmių giedojimas

Pamokos metu jūs galite giedoti savo mėgstamiausias giesmes.

Misijos žinios

Pasinaudokite bet kokiais misionierių pasakojimais, kokius tik turite.

Aukų surinkimas

Paruoškite keramikinį arba molinį puodelį.

Priminkite, kad mūsų aukų tikslas yra tas, kad kiti žmonės sužinotų apie beribes Dievo meilės atsargas ir apie Jo rūpestį jais. Surinkite aukas į keramikinį ar molinį puodelį.

Malda

Paruoškite mažą puodelį su alyvų aliejumi ir mažas servetėles.

Prieš maldą duokite vaikams mažą puodelį su alyvuogių aliejumi. Pasiūlykite jiems atsargiai padažyti pirštą į alyvuogių aliejų ir juo patepti ranką tuo metu, kai jie galvos apie savo gyvenimiškus poreikius. Pasimelskite su vaikais dėl to, kad jie patikėtų Dievui visus savo poreikius, netgi tuos, kurių mes nesuvokiam. (Tegul vaikai su servetėlėmis nusivalo rankas.)

2. ATSIVERSKIME BIBLIJĄ

Paruoškite kiekvienam vaikui po vienkartinę mažą stiklinę, didelę stiklinę, lėkštutę, vandens, popierinius rankšluosčius.

Išdalykite kiekvienam vaikui po didelę ir mažą stiklinę. Pastatykite mažą stiklinę į lėkštę. Didelėje stiklinėje turi būti tiek vandens, kad būtų galima perpildyti mažą stiklinę. Paprašykite vaikų perpilti visą vandenį iš didelės stiklinės į mažą stiklinę. Galimas dalykas, kad vaikai norės sustoti tuo metu, kai vanduo pasieks stiklinės kraštus. Paprašykite jų toliau pilti, kol vanduo ims lieti per mažos stiklinės kraštus. Iš karto paduokite popierinius rankšluosčius, kad vaikai galėtų nušluostyti išlietą vandenį.

Paklauskite

– Kodėl jūs norėjote sustoti, kai vanduo pasiekė mažos stiklinės kraštus? Ką jūs pagalvojote, kai aš paprašiau toliau pilti?

Sakykite

– Kartais Dievas mums išlieja daugiau palaimų, nei mes galime jas sutalpinti. Šiandien mūsų istorija kalba apie tai, kad Dievas išlieja daugiau Savo palaimų, nei mes prašome.

Atminkite

Dievo malonės atsargos niekada neišsenka.

Paruoškite Biblijas, keletą stiklainių, ąsočių, kibirą su vandeniu.

Tegul vaikai atsiverčia 2 Kar 4, 1–7. Paprašykite norinčių perskaityti ir suvaidinti šį tekstą vaidmenimis (autorius, Eliziejus, našlė ir sūnūs). O visi likusieji vaikai tegul būna kaimynais. Išdalykite “kaimynams” stiklainius ir ąsočius. Tegul autorius perskaito pirmą eilutę. “Našlė” ir “Eliziejus” perskaito ir suvaidina savo vaidmenis, kai ateis jų eilė. Po 4 eilutės sustokite, nes “našlei” reikės eiti “namo” ir savo “sūnums” pasakyti, kad jie iš “kaimynų” surinktų ąsočius ir juos atneštų “našlei”. Kai “našlė” ims “pildyti” ąsočius ir stiklainius, jums reikės ten įpilti vandens, kad jis nesibaigtų. Tęskite skaitymą iki septintos eilutės.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Kaip jūs jaustumėtės, jei būtumėte vienas iš sūnų, kurį greitai paims į vergiją? Kas būtų atsitikę, jei našlė ir jos sūnūs būtų surinkę daugiau ąsočių? Kaip jūs galvojate, kas labiausiai buvo nustebintas šiuo stebuklu? Kas, jūsų manymu, gavo didžiausią išlaisvinimą šios istorijos pabaigoje,

našlė ar jos sūnūs? Kaip jūs galvojate, kam ir kur buvo parduotas aliejus? Dabar garsiai perskaitykime mūsų įsimintiną eilutę (Fil 4, 19).

Atminkite

Dievo malonės atsargos niekada neišsenka.

BIBLIJOS TYRINĖJIMAS

Paruoškite Biblijas.

Sakykite

– Bibliniais laikais aliejus buvo labai svarbi prekė. Tegul vaikai peržvelgia šiuos tekstus ir nustato, kaip buvo panaudojamas aliejus.

Iš 27, 20 (buvo naudojamas padangtės apšvietimui).

1 Kar 17, 12 (buvo sumaišomas su miltais, kad iškeptų duoną).

Lk 10, 34 (buvo naudojamas žaizdoms gydyti).

Paklauskite

– Kas tais laikais vartojo aliejų? (Visi.) Ar našlei buvo sunku parduoti aliejų? (Visiškai nesunku.)

Sakykite

– Alyvų aliejus Biblijoje turi ir simbolišką reikšmę. Tegul vaikai perskaito šiuos tekstus ir nustato simbolinę aliejaus panaudojimo reikšmę.

Iš 29, 7 – 9 (buvo naudojamas patepti kunigams).

1 Sam 10, 1; 16, 13 (buvo naudojamas patepti karaliams).

Jok 5, 14 (naudojamas ir šiandien sergančių žmonių patepimui maldos metu, kad jie pasveiktų).

Paklauskite

– Kodėl Dievas pasirūpino, kad kunigai ir karaliai būtų patepami aliejumi? Ką simbolizuoja aliejus? Suraskite Ps 23, 5–6. Ką reiškia žodžiai “sklidina mano taurė”?

Vadovaukite diskusijai, kad padėtumėte vaikams suprasti, jog “patepimas aliejumi” ir “sklidina mano taurė” yra to paties palaiminimo dalis. Tai reiškia, kad Dievas išpildo visus mūsų poreikius. O šešta eilutė viską reziuumuoja: Jo meilė visur lydi mus. Padėkite vaikams suprasti, kad aliejus – tai Dievo malonės simbolis. (žr. papildomą medžiagą mokytojams.) Kunigų ir karalių patepimas aliejumi simboliškai parodė, kad Dievas ant jų išlieja Savo malonę, kad padarytų juos gebančius dirbti dėl Jo ten, kur Jis juos pakvietė. Sergančių žmonių patepimas aliejumi – tai išraiška to, kad sergančio išgydymas priklauso nuo Dievo.

Istorijoje apie našlę aliejus turi ir tiesioginę, ir simbolinę Dievo malonės reikšmę.

Aliejus tekėjo tol, kol neliko ąsočių, į kuriuos būtų galima jį pilti. Tai išsprendė visas našlės finansines problemas. Bet jis taip pat simbolizuoja Dievo malonę, kuri jai davė daugiau palaimų, nei ji prašė arba tikėjosi.

3. PAMOKOS PRITAIKYMAS

“POREIKIAI IR PALAIMOS”

Paruoškite du tuščius puodukus, marmurinių akmenukų arba žvirgždukų.

Vidury kambario pastatykite du tuščius puodukus, vienam duokite pavadinimą “poreikiai”, o kitam – “palaimos”. Kiekvienam vaikui išdalykite marmurinius akmenukus arba žvirgždukus. Paprašykite vaikų pagalvoti apie neišsipildžiusius jų gyvenime poreikius, apie tai, ko jie dabar stokoja, ir apie palaimas, kurias Dievas jiems siunčia dabar ar atsiuntė praeityje. Paprašykite vaikų pasakyti savo palaimą arba poreikį ir įmesti akmenuką į tam skirtą puoduką. (Paaiškinkite, kad

poreikis gali būti tuo pat metu ir palaima, priklausomai nuo aplinkybių. Pavyzdžiui, namas gali būti poreikiu tam, kas jo neturi, ir palaima tam žmogui, kuris jį turi.) Baikite žaidimą, kai puodelis bus pilnas akmenukų.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Kuris puodelis pirmiau buvo pripildytas? Kiek palaimų gyvenime mes gauname veltui?

Atminkite

Dievo malonės atsargos niekada neišsenka.

4. KRIKŠČIONIŠKAS GYVENIMAS

“MALONĖS RATAI”

Paruoškite 3 – 4 kartoninius skritulius (skersmuo 7 – 10 cm), juostelę, medžiagas papuošimui.

Išdalykite vaikams skritulius. Tegul jie ant jų gražiai užrašo įsimintiną eilutę ir papuošia tam tikromis puošmenomis. Pritvirtinkite prie kitos skritulio pusės apvadą. Paprašykite jų šiuos savo darbelius šią savaitę padovanoti tam, kuriam reikia, kad geriau suprastų ir patikėtų neišsenkančiomis Dievo malonės atsargomis.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Kaip jūs galvojate, kodėl šiam darbeliui pasirinkome skritulį? (Skritulys neturi pabaigos, lygiai taip, kaip Dievo malonė neturi pabaigos.)

PABAIGA

Priminkite jūsų vaikų sėkmes, nerimus ir atradimus, kuriais jie pasidalijo su jumis prieš pamoką. Priminkite jiems iš šios pamokėlės vieną arba du svarbius momentus. Atžymėkite gimtadienius, ypatingus įvykius arba jūsų mokinių sėkmes. Parodykite dėmesį svečiams.

13 pamoka

BRANGUS ŽMOGUS

Mes visiškai pasitikime Dievu
Malonės veikimas

Įsimintina eilutė: „Todėl visiškai pasitikėdami artinkimės prie malonės sosto, kad patirtume gailestingumą ir rastume malonę gauti pagalbą deramu laiku” (Hbr 4, 16).

Tyrinėjimo tekstai: Dan 9, 1 – 10; Jer 25, 11; 29, 10 – 14.

Papildoma literatūra: E. Vait „Pranašai ir karaliai“ 555–556 psl.

Pamokos užduotys:

Ištyrinėję šią temą vaikai privalo:

64 **1. Žinoti**, kad, nepaisant to, jog jie už savo nuodėmes užsitarnauja bausmę, Dievas jiems atleidžia.

2. Jausti tikrumą, kad jie gali pasitikėti Dievu, kuris sulaiko Savo pažadus.

3. Eiti tvirtai kasdien pas Dievą, pasitikėdami Jo nesibaigiančia malone.

Pagrindinė mintis:

Mes galime pasitikėti Dievu todėl, kad Jo malonė mums atleidžia.

TRUMPA PAMOKĖLĖS APŽVALGA

Izraelis yra babiloniečių nelaisvėje, tačiau Jeremijo pranašystės kalba apie tai, kad izraelitams atėjo laikas sugrįžti į tėvynę. Danielius meldžiasi ir prašo Dievo išpildyti Savo pažadą dėl Jeruzalės atstatymo. Maldoje jis prisipažįsta savo nuodėmingumą ir savo tautos nuodėmingumą, išreikšdamas pasitikėjimą tuo, kad Dievas dėl Savo didžios malonės ir gailestingumo išpildys Savo pažadą dėl atleidimo ir Jeruzalės atstatymo.

Šita pamoka skirta malonės veikimui!

Mes galime drąsiai ir su pasitikėjimu ateiti pas Dievą todėl, kad kaip senovėje Jis siuntė Savo žodį per Jeremiją, kad išlaisvins Izraelį, taip ir dabar Jis mums davė žodį, kad Jis mus išlaisvins iš nuodėmės. Mes galime būti tikri, kad Dievas įvykdys Savo pažadus. Dievas niekada nepalieka Savo vaikų be vilties.

PAPILDOMA MEDŽIAGA MOKYTOJAMS

Ši ištrauka (nors tiesiogiai ir nenurodo) parodo mums gerus Danieliaus įpročius – kasdienio Biblijos skaitymo ir maldos. Jis gerai žinojo biblines pranašystes (1 eil.) ir galėjo pretenduoti į Dievo pažadus ir dėl savęs, ir dėl savo tautos.

Danieliaus malda užrašyta kaip viena iš iškiliausių Senojo Testamento maldų. Tai galingas tarpininkavimo maldos pavyzdys, pavyzdys to, ką Kristus ir Šventoji Dvasia daro dėl mūsų. Išsakyta nuoširdaus prašytojo, ji prasideda Dievo ištikimybės pripažinimu, Dievo – sandoros saugotojo. Jeigu sulaužoma sandora, tai dėl to kalti mes patys. Danielius tiki, kad Dievas užjaučia ir atleidžia, nepaisant Izraelio atsimitimo ir sukilimo.

Pasisveikinimas

Pasveikinkite vaikus įeinant į klasę. Paklauskite jų, kaip praėjo savaitė, ar buvo daug džiaugsmo, ar išgyvenimų. Paklauskite, ar jie atliko namų užduotis, kurios buvo pasiūlytos pamokėlėje. Paprašykite vaikų pasiruošti dalyvauti aktyviuose užsiėmimuose, kuriuos jūs išrinkote šiai pamokai.

1. AKTYVUS PASIRUOŠIMAS

Pasirinkite vieną ar du užsiėmimus, kurie tiktų jūsų bažnyčios sąlygoms.

A. „MALONĖS TYRINĖJIMAS“

Paruoškite dvi klausimų kopijas, pieštukus ir Biblijas.

Duokite vaikams nedidelę anketą, parodytą žemiau, ir paprašykite jų nueiti prie įėjimo į bažnyčią, kad jie paimtų trumpą interviu nors iš trijų suaugusių žmonių (bažnyčios narių). Po penkių minučių mokiniai turi sugrįžti į klasę, pasiruošę pranešti savo rezultatus. (Jūs galite su jais pasiūsti vieną iš savo pagalbininkų.)

Klausimai

Aš nieko negaliu padaryti, kad užsitarnaučiau išgelbėjimą (sutinku / nesutinku).

Kuo kruopščiau aš vykdysiu Dievo įsakymus, tuo didesnė tikimybė, kad aš būsiu išgelbėtas (sutinku / nesutinku).

Aš žinau, kad Dievas myli mane, nepriklausomai nuo to, ką aš darau (sutinku / nesutinku). Dievas myli mane net tada, kai aš nusidedu (sutinku / nesutinku).

Paraginkite vaikus aptarti rezultatus. Tegul norintys pasidalija savo supratimu apie tai, ar jie sutinka, ar ne su apklausos rezultatais ir kodėl. Šie komentarai ir nuorodos jums padės teisingai pakreipti diskusiją.

Nr. 1. Išgelbėjimas – tai nemokama Dievo malonės dovana, jos negalima užsitarnauti (Rom 3, 20).

Nr. 2. Išgelbėjimas priklauso nuo mūsų santykių su Jėzumi, o ne nuo įsakymų laikymosi. Kuo aš geriau suprantu, kas yra išgelbėjimas, tuo labiau aš stengiuosi vykdyti Dievo paliepimus (Gal 5, 4–5).

Nr. 3. Dievas nemyli mūsų nuodėmių, bet Jis visuomet myli mus (Iz 53, 5).

Nr. 4. Niekas negali mūsų atskirti nuo Dievo meilės (Rom 8, 38–39).

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Kokie jausmai jus apima, kai suprantate, kad Dievas myli jus, nepaisant nieko? Ką jūs jaučiate, kai darote ką nors ne taip ir neatliekate to, apie ką Dievas pasakė, kad tai yra geriausia dėl tavęs? (Ar neturiu bijoti, kad Dievas ims pykti? Aš galiu būti tikras, kad Jis man atleis, kai aš išsipაžinsiu nuodėmes, ir duos man jėgų viską pradėti iš naujo.). Perskaitykime mūsų įsimintiną eilutę kartu. Tegul vaikai suranda ir visi kartu perskaito. Šiandien mes kalbėsime apie tai, kad mes galime pasitikėti Dievu todėl, kad Jo malonė mums atleidžia.

B. “NUMESK KAMUOLĮ”

Paruoškite du šaukštus, du teniso kamuoliukus (arba truputį didesnius), Biblijas.

Suskirstykite vaikus į dvi komandas. Viena kambario gale ant grindų padėkite juostą (arba nubrėžkite liniją), o kitame pastatykite dvi kėdes. Tegul komandos išsirikiuoja už linijos. Pirmam kiekvienos komandos žaidėjui duokite šaukštą, į jį įdėkite kamuoliuką.

Sakykite

– Kai aš pasakysiu “pradėkite”, laisvą ranką laikykite už nugaros ir, kitoje rankoje laikydami šaukštą su kamuoliuku, apibėkite aplink kėdę ir sugrįžkite į savo komandą. Šaukštą su kamuoliuku atiduokite kitam žaidėjui, laikydami laisvą ranką už nugaros. Tęskite žaidimą, kol kiekvienas komandos narys apibėgs aplink kėdę. Komanda, kuri pirmoji baigs, laimės.

Sakykite

– Pradėkite. (Bet kai tik kas nors išmes kamuoliuką, sustabdykite žaidimą.)

Sakykite

– Aš užmiršau jums pasakyti. Jeigu komanda numes kamuoliuką, ji automatiškai pralošia, o kita išlošia.

Tegul vaikai atsisėda. Jie, galbūt, galvos, kad buvo sugadintas geras žaidimas, o pralošusios komandos dalyviai gal net ir supyks.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Ką jūs jaučiate po tokio žaidimo? Ar atleisite man už tai, kad aš nepasakiau jums iš karto taisyklės dėl nukritusio kamuoliuko? Kokias “taisykles” nustatė Dievas, kad mes gautume išgelbėjimą? Kas atsitiktų, jei Dievas nustatytų tokias išgelbėjimo taisykles, kurios nutrauktų mūsų gyvybę tuo metu, kai tik mes nusidėtume? Dabar pakvieskite vaikus tyliai pasimelsti ir padėkoti Dievui už tai, kad Jis nenutraukia mūsų gyvybės ir mūsų neatstumia, kai mums “iškrenta kamuoliukas” (nusidedam).

Sakykite

– Tikrai mes galime drąsiai artintis prie Dievo sosto, kad priimtume Jo malonę. Perskaitykime mūsų įsimintiną eilutę (Hbr 4, 16). Tegul vaikai suranda ir visi kartu garsiai perskaito įsimintiną eilutę. Šiandieną mes sužinojome, kad galime pasitikėti Dievu todėl, kad Jo malonė mums atleidžia.

LAIKAS PASIDALYTI PATIRTIMI***Draugiškas bendravimas***

Paskatinkite vaikus laisvai dalytis asmeniniais patyrimais.

Giesmių giedojimas

Pamokos metu jūs galite giedoti savo mėgstamiausias giesmes.

Misijos žinios***Sakykite***

– Nors mes dažnai kenčiame nuo mūsų savanoriško nepaklusnumo dieviškajam Įstatymui pasekmių, Dievas noriai atleidžia mūsų nuodėmes, kai mes jas išpažįstame. Kaip džiaugsmingai pasidalyti šia gerą žinia su mūsų draugais. Mums taip pat reikia melstis už žmones, kurie gyvena šitame pasaulyje, kurie nieko nežino apie Dievo malonę.

Pasinaudokite bet kokiais misionierių pasakojimais, kokius tik turite.

Aukų surinkimas

Paaiškinkite, kad vienas iš būdų, kuriuo mes galime parodyti, kad vertinam Dievo malonę – tai mūsų aukos, kurios pasitarnauja gerosios žinios plitime šiame pasaulyje.

Malda

Maldai vaikai tegul susiskirsto po du. Tegul vaikai pasimeldžia vienas už kitą, prašydami didžiulio džiaugsmo patyrimo dėl supratimo, kad stebuklinga Dievo malonė veikia ir jų gyvenime.

2. ATSIVERSKIME BIBLIJĄ

Paruoškite straipsnį apie politinį kalinį.

Atsineškite į klasę laikraščio arba žurnalo straipsnį, aprašantį politinio įkalinimo atvejį mūsų dienomis. Trumpai papasakokite vaikams šią istoriją, o po to nurodykite, kad pranašas Danielius buvo tam tikra prasme politinis kalinys Babilone.

Iš anksto paruoškite lenteles, ant kurių kiekvienos iš jų būtų parašytas vienas žodis, pateiktas žemiau. Jeigu jūsų klasė didelė, suskirstykite vaikus į dvi ar tris grupes. Po to paprašykite grupelės narius susėsti ratu ir garsiai perskaityti šiuos Rašto tekstus. Tegul vaikai aptaria, ką šie tekstai mums kalba apie Dievą ir apie tai, kaip mes turime pas Jį ateiti maldoje: Ps 145, 18; Dan 9, 1 – 5. 18; Mt 6, 5 – 13; Jok 5, 13 – 18.

Skirtingose kambario vietose padėkite lenteles su vienu iš šių žodžių: “Apie save”, “Mokykla”, “Šeima”, “Draugai”, “Pasauliniai poreikiai”. Paprašykite vaikų prieiti prie vienos iš lentelių ir tylioje maldoje paprašyti Dievo dėl šių ypatingų poreikių, padėkokite Jam už Jo didžiulę malonę.

Sakykite

– Visi drauge pakartokime mūsų įsimintiną eilutę (Hbr 4, 16).

Atminkite: Mes galime pasitikėti Dievu todėl, kad Jo malonė mums atleidžia.

BIBLIJOS TYRINĖJIMAS***Paruoškite Biblijas.***

Paprašykite mokinių, dirbant poromis, surasti kitų didingų maldų pavyzdžius Biblijoje. Kai vaikai bus pasiruošę, paprašykite norinčių perskaityti vieną iš maldų, kurią jie surado, ir papasakoti apie aplinkybes, kurioms esant, ji buvo išsakyta. Jeigu reikės, padėkite vaikams, pasiūlydami jiems šiuos

tekstus: Tėvo mūsų (Mt 6, 9 – 13); Marijos giesmė (Lk 1, 46 – 55); Simeono malda (Lk 2, 29 – 32); Danieliaus malda (Dan 9, 4–19); Jėzaus malda už mokinius (Jn 17); Zacharijo giesmė (Lk 1, 68 – 79).

3. PAMOKOS PRITAIKYMAS

Situacijos

Papasakokite vaikams šias situacijas.

1. Miglė ir Kristina – geriausios draugės nuo pat pirmos klasės. Jos viena kitai neturi jokių paslapčių. Bet kartą Miglė nepagalvojusi papasakojo vieną iš Kristinos paslapčių kitai savo draugei. Tai Kristiną labai įžeidė.

2. Vyresnysis Gedimino brolis Darius neseniai išmoko vairuoti mašiną. Kartą, kai jų tėvo nebuvo namuose, Darius paėmė jo mašiną ir kartu su draugais išvažiavo pasivažinėti. Kad padarytų draugams įspūdį, Darius dideliu greičiu lėkė intensyvaus eismo gatve, po to staigiai pasuko už kampo. Nesugebėdamas suvaldyti mašinos, jis partrenkė dviračiu važiuosį berniuką. kažkas iškvietė greitąją pagalbą ir berniuką nuvežė į ligoninę. Naktį Donatas negalėjo užmigti. Užmerkęs akis, jis matė berniuką, gulintį ant šaligatvio. Donatas nusprendė, kad turi pasielgti teisingai. Jis nuėjo į ligoninę ir paprašė berniuko jam atleisti.

Paklauskite

– Kaip nukentėjęs berniukas gali pasidalyti Dievo malone su Donatu? Kaip jausis Donatas, jei berniukas jam atleis?

Atminkite

Mes galime pasitikėti Dievu todėl, kad Jo malonė mums atleidžia.

4. KRIKŠČIONIŠKAS GYVENIMAS

“NUPLAUTA NUODĖMĖ”

Paruoškite Biblijas, tušinukus, ąsotį su šiltu vandeniu, rankšluosčius.

Išdalykite vaikams tušinukus ir paprašykite jų ant savo delnų užrašyti nuodėmes, iš kurių jie norėtų išsivaduoti. Tegul jie stipriai suspaudžia delnus (kumščius, kad niekas nematytų, ką jie parašė).

Tegul vaikai sustoja ratu. Atneškite ąsotį su šiltu vandeniu, muilo ir rankšluosčius.

Sakykite

– Kai jūs plausitės rankas, sakykite: “Jėzau, prašau, paimk šitą nuodėmę, kurią aš taip stipriai suspaudžiau, ir nuplauk ją”. Naudokitės muilu, kad nuplautumėte tai, kas užrašyta ant jūsų rankos, ir nušluostykite ją rankšluosčiu.

Duokite muilo ir vandens kitam mokiniui. Prieš tai, kai pirmasis vaikas ims plautis rankas, pakartokite su vaikiais įsimintiną eilutę (Hbr 4, 16). Po to plaukite rankas. Kai visi vaikai nusiplaus rankas, tegul jie sustoja ratu ir pakelia švarias rankas aukštyn. Paprašykite norinčio garsiai perskaityti 1 Jn 1, 8–9.

Atminkite

Mes galime pasitikėti Dievu todėl, kad Jo malonė mums atleidžia.

PABAIGA

Priminkite jūsų vaikų sėkmes, nerimus ir atradimus, kuriais jie pasidalijo su jumis prieš pamoką. Priminkite jiems iš šios pamokėlės vieną arba du svarbius momentus. Atžymėkite gimtadienius, ypatingus įvykius arba jūsų mokinių sėkmes. Parodykite dėmesį svečiams.